2024/1781
28.6.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/1781

af 13. juni 2024

om fastlæggelse af en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den europæiske grønne pagt, som er fastsat i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019, er Europas strategi for bæredygtig vækst og har til formål at omdanne Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, konkurrencedygtig, klimaneutral og cirkulær økonomi og et giftfrit miljø. Den fastsætter det ambitiøse mål om at sikre, at Unionen bliver det første klimaneutrale kontinent senest i 2050. Den anerkender fordelene ved at investere i Unionens konkurrencedygtige bæredygtighed ved at opbygge et mere retfærdigt, grønnere og mere digitalt Europa. Produkter spiller en central rolle i denne grønne omstilling. Idet det påpeges, at de nuværende produktionsprocesser og forbrugsmønstre stadig er for lineære og afhænger af en produktion af nye materialer, der udvindes, handles og forarbejdes til varer og i sidste ende bortskaffes som affald eller emissioner, fremhæver den grønne pagt det presserende behov for omstilling til en cirkulær økonomisk model og understreger de betydelige fremskridt, der fortsat skal gøres. Energieffektivitet udpeges endvidere som en prioritet for dekarboniseringen af energisektoren og for at nå klimamålene i 2030 og 2050.

(2) For at fremskynde omstillingen til en cirkulær økonomi udarbejdede Kommissionen en fremtidsorienteret dagsorden i sin meddelelse af 11. marts 2020 om en ny handlingsplan for den cirkulære økonomi for et renere og mere konkurrencedygtigt Europa med det formål at gøre den reguleringsmæssige ramme klar til en bæredygtig fremtid. I handlingsplanen for den cirkulære økonomi understreges det, at »den cirkulære økonomi vil sikre, at borgerne får velfungerende og sikre produkter i høj kvalitet, som er økonomisk overkommelige og effektive, holder længere og er udformet med henblik på genbrug, reparation og højkvalitetsgenanvendelse«. Som beskrevet i handlingsplanen for den cirkulære økonomi er der på nuværende tidspunkt ikke noget omfattende sæt af krav, der skal sikre, at alle produkter, der bringes i omsætning på Unionens marked, bliver stadig mere bæredygtige og i stand til at klare en test af produkternes cirkulære egenskaber. Navnlig fremmer produktdesign ikke i tilstrækkelig grad bæredygtighed i hele livscyklussen. Som følge heraf udskiftes produkter ofte, hvilket indebærer et betydeligt energi- og ressourceforbrug med henblik på at producere og distribuere nye produkter og bortskaffe gamle produkter. Det er stadig for vanskeligt for erhvervsdrivende og borgere at træffe bæredygtige valg i forbindelse med produkter, da der mangler relevante oplysninger og økonomisk overkommelige muligheder for at gøre det. Dette fører til forspildte muligheder for bæredygtighed og værdibevarende aktiviteter, begrænset efterspørgsel efter sekundære materialer og hindringer for vedtagelsen af cirkulære forretningsmodeller.

([1]) EUT C 443 af 22.11.2022, s. 123.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.5.2024.

(3) Et fuldt fungerende indre marked for bæredygtige produkter er en forudsætning for indførelsen af en cirkulær økonomi i Unionen. Fælles krav til miljøvenligt design på EU-plan vil gøre det muligt at udvikle, udbrede og opskalere nye forretningsmodeller for den cirkulære økonomi i hele det indre marked. Sådanne foranstaltninger vil også lette byrden for virksomhederne og give industrien og forbrugerne adgang til pålidelige og klare data og dermed gøre det muligt at træffe mere bæredygtige valg.

(4) I Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 om en ny industristrategi for Europa fastsættes Unionens overordnede ambition om at fremme en »dobbelt omstilling« til klimaneutralitet og digitalt lederskab. Den afspejler den europæiske grønne pagt ved at pege på den førende rolle, som Europas industri skal spille i den forbindelse ved at reducere sit CO_2-aftryk og materialeaftryk og integrere cirkularitet i hele økonomien, og understreger nødvendigheden af at bevæge os væk fra traditionelle modeller og revolutionere måden, hvorpå vi udformer, fremstiller, anvender og kasserer produkter, samt nødvendigheden af en sikker forsyning af råstoffer. Genanvendelse og anvendelse af sekundære råstoffer vil bidrage til at mindske Unionens afhængighed. Kommissionens meddelelse af 5. maj 2021 om ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning styrker hovedbudskaberne i strategien fra 2020 og fokuserer på erfaringerne fra covid-19-krisen, herunder behovet for at fremme modstandsdygtighed.

(5) I mangel af EU-ret er der allerede opstået divergerende nationale tilgange til forbedring af produkters miljømæssige bæredygtighed, lige fra oplysningskrav vedrørende varigheden af elektronisk udstyrs softwarekompatibilitet til indberetningsforpligtelser i forbindelse med håndtering af usolgte varige goder. Dette er et tegn på, at yderligere nationale bestræbelser på at nå de mål, der forfølges med denne forordning, sandsynligvis vil føre til yderligere fragmentering af det indre marked. For at bidrage til et velfungerende indre marked og samtidig sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau er det derfor nødvendigt med en ambitiøs reguleringsmæssig ramme for gradvis indførelse af krav til miljøvenligt design af produkter. Denne forordning vil fastlægge en sådan ramme ved at lade den tilgang til miljøvenligt design, der oprindeligt blev fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF ([3]), finde anvendelse på det bredest mulige udvalg af produkter.

(6) Denne forordning vil understøtte produktions- og forbrugsmønstre, der er i overensstemmelse med Unionens overordnede bæredygtighedsmål, herunder mål inden for klima, miljø, energi, ressourceanvendelse og biodiversitet, uden at overskride de planetære grænser ved at fastlægge en lovgivningsmæssig ramme, der bidrager til at gøre produkter egnede til en klimaneutral, ressourceeffektiv og cirkulær økonomi, nedbringe mængden af affald og sikre, at frontløberes præstationer inden for bæredygtighed gradvist bliver normen. Den bør indeholde bestemmelser om fastsættelse af nye krav til miljøvenligt design for at forbedre produkternes holdbarhed, pålidelighed, reparerbarhed, opgraderingsmuligheder, genanvendelighed og genbrugelighed, forbedre mulighederne for istandsættelse og vedligeholdelse af produkter, sætte ind over for forekomsten af farlige kemikalier i produkter, øge energi- og ressourceeffektiviteten af produkter, herunder med hensyn til muligheden for nyttiggørelse af strategiske og kritiske råstoffer, reducere deres forventede generering af affald og øge det genanvendte indhold i produkter, samtidig med at deres ydeevne og sikkerhed sikres, hvilket muliggør genfremstilling og højkvalitetsgenanvendelse og nedbringer CO_2-aftryk og miljøaftryk.

(7) Kravene til miljøvenligt design bør også omfatte praksis i forbindelse med for tidlig forældelse. En sådan praksis har en generel negativ miljøpåvirkning i form af øget affald og anvendelse af energi og materialer, og denne kan reduceres gennem krav til miljøvenligt design, samtidig med at man bidrager til et bæredygtigt forbrug.

(8) Europa-Parlamentet bifaldt i sin beslutning af 25. november 2020 »På vej mod et mere bæredygtigt indre marked for virksomheder og forbrugere« ([4]) fremme af holdbare produkter, der er lettere at reparere, genbruge og genanvende. Europa-Parlamentet understregede i sin beslutning af 10. februar 2021 om den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi ([5]), at bæredygtige, cirkulære, sikre og giftfrie produkter og materialer bør være reglen og ikke undtagelsen på EU-markedet og bør ses som standardvalget, som er attraktivt, økonomisk overkommeligt og tilgængeligt for alle forbrugere. Europa-Parlamentet opfordrede også til bindende EU-mål for at reducere Unionens materiale- og forbrugsaftryk i væsentlig grad. Det fandt, at omstillingen til en cirkulær økonomi kan levere løsninger til at håndtere de nuværende miljømæssige udfordringer og den økonomiske krise, som covid-19-pandemien har medført. I sine konklusioner »Hen imod en cirkulær og grøn genopretning«, som blev vedtaget den 11. december 2020, glædede Rådet sig endvidere over Kommissionens bebudede hensigt om at forelægge lovgivningsmæssigt forslag til en

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).
([4]) EUT C 425 af 20.10.2021, s. 10.
([5]) EUT C 465 af 17.11.2021, s. 11.

omfattende og integreret politisk ramme for bæredygtige produkter, der fremmer klimaneutralitet, energi- og ressourceeffektivitet og en giftfri cirkulær økonomi, beskytter folkesundheden og biodiversiteten samt styrker og beskytter forbrugere og offentlige indkøbere.

(9) Denne forordning vil bidrage til at nå Unionens klima- og energimål. I overensstemmelse med målene i Parisaftalen, som blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ([6]) (»Parisaftalen«) og godkendt af Unionen den 5. oktober 2016 ([7]), fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ([8]) en bindende EU-forpligtelse til intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner på mindst 55 % senest i 2030 og forankrer målet om klimaneutralitet for økonomien som helhed senest i 2050 i lovgivningen. I 2021 vedtog Kommissionen Fit for 55-pakken for at gøre Unionens klima- og energipolitik egnet til at nå disse mål. Med henblik herpå og i overensstemmelse med princippet om »energieffektivitet først«, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 ([9]), skal forbedringer af energieffektiviteten øges betydeligt til ca. 36 % i det endelige energiforbrug senest i 2030. Produktkrav, der fastsættes i henhold til denne forordning, vil spille en væsentlig rolle i at nå dette mål ved i væsentlig grad at reducere produkternes energiaftryk. Disse krav til energieffektivitet vil også mindske forbrugernes sårbarhed over for energiprisstigninger. Som anerkendt i Parisaftalen vil en forbedring af bæredygtigheden i forbrug og produktion ligeledes spille en vigtig rolle i håndteringen af klimaændringer.

(10) Denne forordning vil også bidrage til at nå Unionens bredere miljømål. Det 8. miljøhandlingsprogram, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 ([10]), forankrer Unionens mål om at holde sig inden for de planetære grænser i en retlig ramme og fastlægger grundforudsætninger for at nå de prioriterede mål, herunder overgangen til en giftfri cirkulær økonomi. I den europæiske grønne pagt opfordres Unionen også til bedre at overvåge, rapportere om, forebygge og afhjælpe forurening af luft, vand, jord og forbrugerprodukter. Dette betyder, at kemikalier, materialer og produkter skal være sikre og bæredygtige i udformningen og i løbet af deres livscyklus, hvilket fører til giftfrie materialecyklusser, som fastsat i Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 om en EU-handlingsplan: »Mod nulforurening for vand, luft og jord« og Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020 om »En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje – På vej mod et giftfrit miljø«, hvori der opfordres til, at målene om nulforurening i produktion og forbrug skal tilsluttes. Desuden anerkender både den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi, at Unionens indre marked er en kritisk masse, der kan påvirke globale standarder for produkters bæredygtighed og produktdesign. Denne forordning vil derfor spille en væsentlig rolle med hensyn til at nå flere af de mål, der er fastsat i verdensmålene for bæredygtig udvikling i De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, både inden for og uden for Unionen, navnlig delmålene under verdensmål nr. 12 (»Ansvarligt forbrug og ansvarlig produktion«).

(11) Direktiv 2009/125/EF fastsatte en ramme for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter. Sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 ([11]) har det reduceret Unionens primære energiefterspørgsel til produkter betydeligt, og det anslås, at disse besparelser fortsat vil stige. De gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF, har også omfattet krav vedrørende cirkularitet såsom holdbarhed, reparerbarhed og genanvendelighed. Samtidig har instrumenter som EU-miljømærket, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 ([12]), eller Unionens kriterier for grønne offentlige indkøb, som er fastsat i Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 om offentlige indkøb for et bedre miljø, et bredere anvendelsesområde, men de har en reduceret virkning på grund af begrænsningerne ved frivillige tilgange.

([6]) EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.
([7]) Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).
([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).
([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 210).
([10]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 af 6. april 2022 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 (EUT L 114 af 12.4.2022, s. 22).
([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).
([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1).

(12) Direktiv 2009/125/EF har generelt haft succes med at fremme energieffektiviteten og visse aspekter af cirkularitet ved energirelaterede produkter, og dets tilgang til miljøvenligt design har potentiale til gradvist at inddrage alle produkters bæredygtighed. For at opfylde forpligtelserne i den europæiske grønne pagt bør denne tilgang udvides til at omfatte andre produktgrupper og systematisk adressere centrale aspekter med henblik på at øge produkters miljømæssige bæredygtighed med bindende krav. Ved at sikre, at det kun er produkter, der opfylder disse krav, som bringes i omsætning på EU-markedet, vil denne forordning ikke blot forbedre den frie bevægelighed for sådanne produkter ved at undgå nationale forskelle, men også mindske de negative miljøindvirkninger, som produkter, for hvilke der er fastsat sådanne krav, har i hele deres livscyklus.

(13) For at skabe en effektiv og fremtidssikret harmoniseret lovramme er det nødvendigt at gøre det muligt at fastsætte krav til miljøvenligt design for alle fysiske varer, der bringes i omsætning eller tages i brug, herunder komponenter såsom dæk og mellemprodukter. Digitalt indhold, som er en integreret del af et fysisk produkt, skal medtages i anvendelsesområdet. Dette bør gøre det muligt for Kommissionen at tage hensyn til den bredest mulige vifte af produkter, når den prioriterer fastsættelsen af krav til miljøvenligt design, og derved maksimere deres effektivitet. Hvor det er nødvendigt, bør der indføres særlige undtagelser, når der fastsættes krav til miljøvenligt design, navnlig hvis krav til miljøvenligt design ikke er nødvendige for at bidrage til specifikke produkters miljømæssige bæredygtighed, eller f.eks. for produkter med en særlig anvendelse eller et særligt formål, der ikke kan opfyldes ved overholdelsen af kravene til miljøvenligt design, eller produkter fremstillet i meget små mængder eller under hensyntagen til de særlige forhold på og størrelsen af markedet for produktet. Desuden bør denne forordning ikke finde anvendelse på produkter, for hvilke det allerede står klart, at krav til miljøvenligt design ikke vil være hensigtsmæssige, eller hvor andre rammer indeholder bestemmelser om fastsættelse af sådanne krav. Dette bør være tilfældet for fødevarer og foder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ([13]), for lægemidler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF ([14]), for veterinærlægemidler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 ([15]), for levende planter, dyr og mikroorganismer, for produkter af menneskelig oprindelse, for plante- og dyreprodukter, der er direkte forbundet med deres fremtidige reproduktion, og for køretøjer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 ([16]), artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 ([17]) og i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 ([18]), for så vidt angår disse produktaspekter, for hvilke der er fastsat krav i henhold til sektorspecifikke EU-retsakter, som finder anvendelse på disse køretøjer. Disse køretøjer er underlagt flere produktspecifikke krav og forskellige harmoniserede typegodkendelsessystemer i henhold til EU-retsakter såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF ([19]) og 2005/64/EF ([20]) samt forordning (EU) 2018/858. Yderligere harmoniserede krav til køretøjer bør begrænses til aspekter, der i øjeblikket ikke er omfattet, f.eks. miljøkrav til dæk. Elcykler og -løbehjul bør dog ikke udelukkes fra nærværende forordnings anvendelsesområde.

(14) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 ([21]) pålægger medlemsstaterne at fastsætte minimumskrav til energimæssig ydeevne for bygningsdele, der udgør en del af bygningens klimaskærm, og krav til installationer for så vidt angår samlet energimæssig ydeevne, korrekt installering og passende dimensionering, indstilling og kontrol af de tekniske bygningsinstallationer i nye eller eksisterende bygninger. Det er i overensstemmelse med målene i denne forordning, at disse minimumskrav til energimæssig ydeevne under visse omstændigheder kan begrænse

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018 om veterinærlægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/82/EF (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 43).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 af 5. februar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 1).

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 af 15. januar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 52).

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1).

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/64/EF af 26. oktober 2005 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til genbrugelighed, genvindelighed og nyttiggørelsesmuligheder og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF (EUT L 310 af 25.11.2005, s. 10).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L, 2024/1275, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj).

installeringen af energirelaterede produkter, der opfylder kravene i denne forordning og dens delegerede retsakter, forudsat at sådanne krav ikke udgør en uberettiget markedshindring.

(15) For at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og sikre produkternes frie bevægelighed i det indre marked bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte krav til miljøvenligt design. Disse krav til miljøvenligt design bør som hovedregel gælde for specifikke produktgrupper såsom husholdningsvaskemaskiner og husholdningsvaske/tørremaskiner. For at gøre kravene til miljøvenligt design så effektive som muligt og for effektivt at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed bør det også være muligt at fastsætte ét eller flere horisontale krav til miljøvenligt design for en bredere vifte af produktgrupper såsom elektroniske apparater eller tekstiler. Der bør fastsættes horisontale krav til miljøvenligt design, hvis de tekniske ligheder mellem produktgrupperne gør det muligt at forbedre deres miljømæssige bæredygtighed på grundlag af de samme krav. Det er vigtigt, at der udarbejdes horisontale krav, navnlig hvad angår holdbarhed og reparerbarhed.

(16) Kravene til miljøvenligt design bør, hvor det er relevant, omfatte krav til ydeevne eller oplysningskrav eller begge. Disse krav bør anvendes til at forbedre produktaspekter, der er relevante for miljømæssig bæredygtighed, såsom holdbarhed, genbrugelighed, reparerbarhed, energieffektivitet, genanvendelighed og CO_2-aftryk og miljøaftryk. Kravene til miljøvenligt design bør være gennemsigtige, objektive, forholdsmæssige og i overensstemmelse med internationale handelsregler.

(17) Sektoren for brugte produkter spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug, herunder med hensyn til at udvikle nye cirkulære forretningsmodeller, og bidrager til at forlænge et produkts levetid og undgå, at det bliver til affald. Brugte produkter, navnlig produkter, der istandsættes eller repareres, og som har oprindelse i Unionen, er ikke nye produkter, og de kan cirkulere i det indre marked uden at skulle overholde delegerede retsakter, der fastsætter krav til miljøvenligt design, som er trådt i kraft efter, at de er bragt i omsætning. Genfremstillede produkter betragtes imidlertid som nye produkter, og de er omfattet af kravene til miljøvenligt design, hvis de falder ind under en delegeret retsakts anvendelsesområde.

(18) Når Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt om fastsættelse af krav til miljøvenligt design for en given produktgruppe, bør medlemsstaterne for at sikre, at det indre marked fungerer, ikke længere have mulighed for at fastsætte nationale ydeevnekrav på grundlag af produktparametre, der er omfattet af sådanne i den delegerede retsakt fastsatte ydeevnekrav, og ikke længere have mulighed for at fastsætte nationale oplysningskrav på grundlag af produktparametre, der er omfattet af sådanne i den delegerede retsakt fastsatte oplysningskrav. For at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og sikre deres frie bevægelighed i det indre marked bør Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte, at der ikke er behov for krav til miljøvenligt design i form af ydeevnekrav eller i form af oplysningskrav i forbindelse med en specifik produktparameter, hvis et krav vedrørende denne specifikke produktparameter vil have en negativ indvirkning på de krav til miljøvenligt design, som overvejes for produktgruppen.

(19) Når Kommissionen fastsætter krav til miljøvenligt design, bør den tage hensyn til de pågældende produkters art og formål samt til de relevante markeders karakteristika. F.eks. er forsvarsmateriel nødt til at kunne fungere under særlige og til tider barske betingelser, og dette skal tages i betragtning, når der fastsættes krav til miljøvenligt design. Visse oplysninger om forsvarsmateriel bør ikke videregives og bør beskyttes. Der bør således ikke fastsættes krav til miljøvenligt design for produkter, der udelukkende anvendes med henblik på forsvar eller national sikkerhed. Det er vigtigt, at kravene til miljøvenligt design af andet militært eller følsomt udstyr tager hensyn til forsvarsmarkedets sikkerhedsbehov og karakteristika som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF ([22]). På samme måde er rumindustrien strategisk for Europa og for dets teknologiske uafhængighed. Da rumteknologier fungerer under ekstreme forhold, bør alle krav til miljøvenligt design af rumprodukter afveje bæredygtighedshensyn mod modstandsdygtighed og forventet ydeevne. Desuden bør Kommissionen hvad angår medicinsk udstyr som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 ([23]) og medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 ([24]) tage hensyn til behovet for ikke at påvirke patienters og brugeres sundhed og sikkerhed negativt. Kommissionen bør endvidere, når den vurderer markedets karakteristika og udarbejder krav til miljøvenligt design, bestræbe sig på at

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76).

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1).

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176).

tage hensyn til nationale karakteristika såsom de forskellige klimaforhold i medlemsstaterne og praksis og teknologier, der anvendes i medlemsstaterne, og som har dokumenterede gavnlige miljøvirkninger.

(20) For at undgå en reguleringsmæssig byrde bør der sikres overensstemmelse mellem denne forordning og de krav, der er fastsat i eller følger af anden EU-ret, navnlig vedrørende produkter, kemikalier, emballage og affald. Eksistensen af beføjelser i henhold til anden EU-ret til at fastsætte krav med samme eller lignende virkninger som kravene i denne forordning bør imidlertid ikke begrænse beføjelserne i denne forordning, medmindre det er specificeret i denne forordning.

(21) Ved udarbejdelsen af krav til miljøvenligt design bør Kommissionen tage hensyn til en række elementer, nemlig EU-prioriteter, relevant EU-ret og national ret, relevante internationale aftaler samt selvreguleringsforanstaltninger og relevante standarder. Kommissionen bør også tage hensyn til prioriteterne for klimaet, miljøet, energieffektivitet, ressourceeffektivitet og -sikkerhed, herunder en giftfri cirkulær økonomi, og andre relaterede EU-prioriteter og -mål. Det er vigtigt at være opmærksom på målene i det 8. miljøhandlingsprogram, som er fastsat i afgørelse (EU) 2022/591, herunder at mennesker senest i 2050 lever et godt liv inden for de planetære grænser i en velfærdsøkonomi, princippet om ikke at gøre skade og affaldshierarkiet som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ([25]), og på Unionens forpligtelser til at beskytte og genoprette biodiversiteten som også kommer til udtryk i Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 om »EU's biodiversitetsstrategi for 2030 – Naturen skal bringes tilbage i vores liv« og i den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet, som blev vedtaget på FN's biodiversitetskonferences 15. partskonferencemøde (COP15) under biodiversitetskonventionen.

(22) Delegerede retsakter, der fastsætter krav til miljøvenligt design, bør, som det var tilfældet for gennemførelsesforanstaltningerne i henhold til direktiv 2009/125/EF, underkastes en særlig konsekvensanalyse og interessenthøring og bør udarbejdes i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering og omfatte en vurdering af den internationale dimension og virkningerne for tredjelande. Kommissionen bør basere sin konsekvensanalyse på den bedste tilgængelige dokumentation og tage behørigt hensyn til alle aspekter af produktets livscyklus. Ved udarbejdelsen af krav til miljøvenligt design bør Kommissionen anvende en videnskabelig tilgang og også tage hensyn til relevante tekniske oplysninger, der er anvendt som grundlag for eller afledt af navnlig forordning (EF) nr. 66/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ([26]), tekniske screeningskriterier vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 ([27]) og Unionens kriterier for grønne offentlige indkøb.

(23) For at tage hensyn til produktmangfoldigheden bør Kommissionen udvælge metoder til at vurdere fastsættelsen af kravene til miljøvenligt design og, hvor det er relevant, videreudvikle dem. Disse metoder bør tage udgangspunkt i produktets art, dets mest relevante aspekter og dets virkninger i løbet af dets livscyklus. I den forbindelse bør Kommissionen tage hensyn til sine erfaringer med at vurdere fastsættelsen af krav i henhold til direktiv 2009/125/EF og de fortsatte bestræbelser på at udvikle og forbedre videnskabeligt baserede vurderingsværktøjer, herunder ajourføringen af metoden for miljøvenligt design af energirelaterede produkter og metoden vedrørende produkters miljøaftryk, der er fastsat i Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279 ([28]), herunder for så vidt angår midlertidig CO_2-lagring, samt internationale og europæiske standardiseringsorganisationers udvikling af standarder, herunder om energirelaterede produkters materialeeffektivitet. Med udgangspunkt i disse værktøjer og ved hjælp af målrettede undersøgelser, når det er nødvendigt, bør Kommissionen yderligere styrke aspekter vedrørende cirkularitet, såsom holdbarhed, reparerbarhed, herunder reparerbarhedsscore, genbrugelighed, genanvendelighed, identifikation af kemikalier, der hindrer genanvendelse og genbrug i forbindelse med vurderingen af produkter i overensstemmelse med en livscyklustilgang med henblik på at udarbejde krav til miljøvenligt design og bør udvikle nye metoder eller værktøjer, hvor det er relevant. Oplysninger vedrørende miljømæssige livscyklusindikatorer såsom CO_2-aftrykket bør beregnes under hensyntagen til internationalt etablerede metoder, der allerede er gennemført i EU-retten. Det er også vigtigt at tage hensyn til videnskabelige metoder, der anbefales af internationale og europæiske

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

([26]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

([27]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

([28]) Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279 af 15. december 2021 om anvendelsen af miljøaftryksmetoderne til at måle og formidle produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 471 af 30.12.2021, s. 1).

standardiseringsorganisationer. Navnlig med hensyn til modellering af den energi, der anvendes i fremstillingsprocesser, bør der lægges særlig vægt på modellering af energimikset, som også tager hensyn til sådanne spørgsmål som elkøbsaftaler, oprindelsesgarantier og egen elproduktion. Der kan også være behov for nye tilgange til udarbejdelse af obligatoriske kriterier for offentlige udbud og for forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter.

(24) Ydeevnekrav bør vedrøre en udvalgt produktparameter, der er relevant for det pågældende produkt, for hvilket der er identificeret potentiale for at forbedre den miljømæssige bæredygtighed. Sådanne krav kan omfatte minimums- eller maksimumsniveauer for ydeevne i forhold til produktparameteren, ikkekvantitative krav, der har til formål at forbedre ydeevnen i forhold til produktparameteren eller krav vedrørende et produkts funktionelle ydeevne for at sikre, at de valgte ydeevnekrav ikke har en negativ indvirkning på produktets evne til at udføre den funktion, som det er designet og markedsført til. Hvad angår minimums- eller maksimumsniveauer kan de f.eks. tage form af en begrænsning af energiforbruget i brugsfasen eller af mængden af et givet materiale, der indgår i produktet, et krav om minimumsmængder af genanvendt indhold eller en begrænsning af en specifik miljøindvirkningskategori eller en aggregering af alle relevante miljøindvirkninger. Forbud mod en specifik teknisk løsning, der er skadelig for produktets reparerbarhed, er et eksempel på et ikkekvantitativt krav. Ydeevnekravene vil blive anvendt til at sikre, at de produkter, der klarer sig dårligst, fjernes fra markedet og til gradvist at bevæge sig hen imod de produkter, der klarer sig bedst, hvis dette er nødvendigt for at bidrage til denne forordnings mål om miljømæssig bæredygtighed. Ydeevnekravene kan også vedrøre ressourceforbrug, herunder krav vedrørende anvendelsen af vedvarende ressourcer eller fornybare materialer med biobaseret indhold i produktet, og imødegå frigivelse af nano- og mikroplast. Ved at påtænke en kombination af krav bør Kommissionen vurdere dem som helhed og identificere den kombination af krav, der giver de største miljømæssige bæredygtighedsfordele.

(25) For at sikre sammenhæng bør ydeevnekravene supplere gennemførelsen af EU-retten om affald. Der er fastsat krav om markedsføring af emballage som et slutprodukt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF ([29]), men denne forordning kan supplere nævnte direktiv ved at fastsætte produktbaserede krav, som har fokus på emballering af specifikke produkter, når de bringes i omsætning. Hvor det er relevant, bør sådanne supplerende krav navnlig bidrage til at minimere den anvendte mængde emballage og dermed for deres vedkommende bidrage til at forebygge affaldsproduktion i Unionen.

(26) Kemisk sikkerhed er et anerkendt element i produkters bæredygtighed. Det er baseret på kemikaliers iboende sundheds- eller miljørisici i kombination med specifik eller generisk eksponering og er omfattet af EU-retten om kemikalier, såsom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 ([30]), (EF) nr. 1907/2006 ([31]), (EF) nr. 1272/2008 ([32]), (EF) nr. 1223/2009 ([33]), (EU) 2017/745 og (EU) 2019/1021 ([34]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF ([35]). Nærværende forordning bør ikke fastsætte bestemmelse om begrænsning af stoffer primært baseret på kemisk sikkerhed, som det er tilfældet i henhold til anden EU-ret. EU-retten om kemikalier indeholder allerede begrænsningen for stoffer eller blandinger vedrørende sikkerhed eller risiko, hvor det er nødvendigt. Fastsættelsen af ydeevnekrav bør dog også, hvor det er relevant, mindske væsentlige risici for menneskers sundhed eller miljøet. Oplysningskrav vedrørende forekomsten af problematiske stoffer vil også bidrage til at reducere eksponeringen for kemikalier og supplerer de risikohåndteringsforanstaltninger, der er fastsat i anden EU-ret. Tilsvarende bør denne forordning ikke gøre det muligt at begrænse stoffer af hensyn til fødevaresikkerheden. EU-retten om kemikalier og fødevarer giver imidlertid ikke mulighed for, at indvirkninger på bæredygtighed, som

([29]) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

([30]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4).

([31]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

([32]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

([33]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59).

([34]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1021 af 20. juni 2019 om persistente organiske miljøgifte (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 45).

([35]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj (EUT L 170 af 30.6.2009, s. 1).

ikke vedrører kemisk sikkerhed eller fødevaresikkerhed, imødegås gennem begrænsninger af visse stoffer. For at overvinde denne begrænsning bør denne forordning på visse betingelser fastsætte en begrænsning af stoffer, som er til stede i produkter eller anvendes i deres fremstillingsprocesser, og som har en negativ indvirkning på produkternes bæredygtighed. Denne forordning bør, hvor det er nødvendigt, supplere, men ikke overlappe eller erstatte begrænsninger for stoffer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU ([36]), som har til formål at beskytte menneskers sundhed og miljøet, herunder miljørigtig nyttiggørelse og bortskaffelse af affald fra elektrisk og elektronisk udstyr.

(27) Kommissionen bør ved fastsættelsen af ydeevnekrav kunne indføre krav for at forhindre, at visse stoffer medtages i et produkt. Identifikationen af sådanne stoffer bør indgå i Kommissionens vurdering forud for fastsættelsen af krav til miljøvenligt design for en specifik produktgruppe, og Kommissionen bør i denne vurdering f.eks. tage hensyn til, om et stof gør genbrug eller genanvendelse af et produkt mere kompliceret eller har en negativ indvirkning på det genanvendte materiales egenskaber, f.eks. i kraft af dets farve eller lugt. Hvis et stof allerede er blevet kategoriseret som et stof, der hindrer cirkularitet for én produktgruppe, kan dette være et tegn på, at det også hindrer cirkularitet for andre produktgrupper. Identifikationen og en eventuel begrænsning af et stof bør også udløse et oplysningskrav.

(28) For at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed bør oplysningskravene vedrøre en udvalgt produktparameter, der er relevant et produktaspekt, såsom produktets miljøaftryk, CO_2-aftryk og holdbarhed. Det bør kræves, at fabrikanten stiller oplysninger om produktets ydeevne til rådighed i forhold til en udvalgt produktparameter eller andre oplysninger, der kan påvirke måden, hvorpå produktet håndteres af andre parter end fabrikanten, for at forbedre ydeevnen i forhold til en sådan parameter. Sådanne oplysningskrav bør fastsættes enten som supplement til eller i stedet for ydeevnekrav vedrørende samme produktparameter, alt efter hvad der er relevant. Det er vigtigt, at Kommissionen behørigt begrunder sin beslutning om kun at fastsætte oplysningskrav i stedet for ydeevnekrav. Hvis en delegeret retsakt indeholder oplysningskrav, bør den angive metoden til at gøre de krævede oplysninger let tilgængelige, såsom på et websted med fri adgang, i et digitalt produktpas eller på en produktmærkning. Væsentlige oplysninger om slutbrugernes sundhed, sikkerhed og rettigheder bør altid gives til forbrugerne ved hjælp af fysiske midler og være tilgængelige via en databærer, der er indeholdt i produktet. Oplysningskrav er nødvendige for at bevirke den adfærdsændring, der er nødvendig for at sikre, at målene om miljømæssig bæredygtighed i denne forordning nås. Forbrugeren bør forud for køb af et produkt gives oplysninger, som er relevante for at træffe en informeret købsbeslutning. Ved at skabe passende midler, hvormed indkøbere og offentlige myndigheder kan sammenligne produkter på grundlag af deres miljømæssige bæredygtighed, forventes oplysningskravene at få forbrugerne og de offentlige myndigheder til at træffe mere bæredygtige valg. Oplysningskravene bør også bidrage til at forbedre medlemsstaternes indsamlingsprocenter for relevante produktgrupper, navnlig for dem, for hvilke der er et betydeligt potentiale for genbrug og istandsættelse, såsom mobiltelefoner, for hvilke indsamlingsprocenten i medlemsstaterne ikke overstiger 5 %, f.eks. ved at lette oplysninger om tilbagetagningsordninger gennem finansielle incitamenter og pant- og retursystemer, databeskyttelsesgarantier, databaser over afleveringssteder og personaliserede oplysninger om udtjente produkter via et digitalt produktpas om værdien af produktet og om bedste praksis for korrekt bortskaffelse.

(29) Hvis delegerede retsakter omfatter oplysningskrav, kan de desuden fastsætte ydeevneklasser i forbindelse med en eller flere relevante produktparametre for at lette sammenligningen mellem produkter. Ydeevneklasser bør gøre det muligt at differentiere produkter på grundlag af deres relative bæredygtighed og kan anvendes af både forbrugere og offentlige myndigheder. De har som sådan til formål at lede markedet i retning af mere bæredygtige produkter.

(30) Oplysningskrav vedrørende reparerbarhed og holdbarhed spiller en central rolle for at sætte forbrugerne i stand til at engagere sig i bæredygtigt forbrug. Denne forordning bør gøre det muligt at fastsætte reparerbarheds- og holdbarhedsscorer for produkter, når sådanne scorer anses for at være hensigtsmæssige med henblik på at skabe miljømæssige fordele og klarere oplysninger til forbrugerne. For at gøre det muligt for forbrugerne reelt at vurdere og sammenligne produkter er det vigtigt, at formatet, indholdet og visningen af sådanne reparerbarheds- og holdbarhedsscorer omfatter et letforståeligt sprog og letforståelige piktogrammer, og at reparerbarhedsscoren baseres på en harmoniseret metode, som er fastsat for produktet eller produktgruppen, og som samler parametre såsom tilgængeligheden af og prisen på reservedele, hvor let produktet er at demontere og tilgængeligheden af værktøjer i én enkelt score.

([36]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88).

(31) Oplysninger om forekomsten af problematiske stoffer i produkter er et centralt element for at identificere og fremme bæredygtige produkter. Produkternes kemiske sammensætning bestemmer i vid udstrækning deres funktioner og virkninger samt muligheden for at genbruge eller nyttiggøre dem, når de bliver til affald. Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020 »En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje – På vej mod et giftfrit miljø« opfordrer til, at forekomsten af problematiske stoffer i produkter minimeres, og at tilgængeligheden af oplysninger om kemikalieindhold og sikker anvendelse sikres ved indførelse af oplysningskrav og sporing af forekomsten af problematiske stoffer i materialers og produkters samlede livscyklus. Forordning (EF) nr. 1272/2008 og anden eksisterende kemikalieret såsom forordning (EF) nr. 1223/2009 sikrer allerede kommunikation om sundheds- eller miljøfarer, som visse problematiske stoffer udgør alene eller i en blanding. Brugere af stoffer og blandinger bør også gives relevante oplysninger. Desuden bør brugere af andre produkter end stoffer eller blandinger og forvaltere af affald fra sådanne produkter også modtage relevante oplysninger, herunder oplysninger, der primært vedrører kemikaliers sundheds- eller miljøfarer. Denne forordning bør derfor give mulighed for at fastsætte krav vedrørende sporing og formidling af oplysninger om bæredygtighed, herunder om tilstedeværelsen af problematiske stoffer i produkters samlede livscyklus, også med henblik på dekontaminering og nyttiggørelse af sådanne produkter, når de bliver til affald. En sådan ramme bør sigte mod gradvis at dække de problematiske stoffer i alle produkter, der er opført i arbejdsplaner, som skal vedtages af Kommissionen. Sådanne krav vedrørende sporing af problematiske stoffer bør medtages som standard, når der skal fastsættes et oplysningskrav i henhold til denne forordning, undtagen når et sådant oplysningskrav er en del af horisontale krav til miljøvenligt design. For at tage hensyn til de kriterier, som kravene til miljøvenligt design skal opfylde, og navnlig for at undgå en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for de erhvervsdrivende bør Kommissionen, alt efter hvad der er relevant for den pågældende produktgruppe, kunne fastsætte tærskler for koncentrationen af stoffer i produktet eller relevante komponenter, der udløser sporingskravet, kunne fastsætte differentierede ansøgningsfrister og i behørigt begrundede tilfælde kunne fastsætte undtagelser fra sporingskravet. Når Kommissionen fastsætter detaljeringsgraden af de oplysninger, der kræves, og tærsklerne, bør den tage hensyn til eksisterende oplysningskrav og tærskler i henhold til EU-retten, navnlig i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 og (EF) nr. 1272/2008, og anden sektorspecifik produktlovgivning. En undtagelse baseret på teknisk gennemførlighed kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor forekomsten af et stof i et produkt ikke kan verificeres ved hjælp af de teknologier, der aktuelt er til rådighed.

(32) Oplysningskravene i denne forordning bør omfatte kravet om at stille et digitalt produktpas til rådighed. Det digitale produktpas er et vigtigt redskab til at stille oplysninger til rådighed for aktører i hele værdikæden, og tilgængeligheden af et digitalt produktpas forventes i væsentlig grad forbedre et produkts end-to-end-sporbarhed i hele værdikæden. Det digitale produktpas forventes bl.a. at hjælpe kunderne med at træffe informerede valg ved at forbedre deres adgang til relevant information, gøre det muligt for erhvervsdrivende, nemlig fabrikanter, bemyndigede repræsentanter, importører, distributører, forhandlere og udbydere af distributionstjenester, og andre aktører i værdikæden såsom kunder, professionelle reparatører, uafhængige operatører, istandsættelsesvirksomheder, genfremstillingsvirksomheder, genvindingsvirksomheder, markedsovervågnings- og toldmyndigheder, civilsamfundsorganisationer, forskere, fagforeninger samt Kommissionen eller enhver organisation, der handler på deres vegne, at få adgang til, indføre og opdatere relevante data og sætte de kompetente nationale myndigheder i stand til at udføre deres opgaver uden at bringe beskyttelsen af fortrolige forretningsoplysninger i fare. Med henblik herpå er det vigtigt, at det digitale produktpas er brugervenligt, og at dataene deri er korrekte, fuldstændige og ajourførte. Det digitale produktpas bør om nødvendigt suppleres med ikkedigitale former for formidling af oplysninger, såsom oplysninger i produktvejledningen eller på en mærkat. Det bør desuden være muligt at anvende det digitale produktpas til at give oplysninger vedrørende den relevante produktgruppe i henhold til anden EU-ret.

(33) For at tage hensyn til produktets art og marked bør de oplysninger, der skal indgå i det digitale produktpas, undersøges nøje fra sag til sag ved udarbejdelsen af produktspecifikke regler. For at optimere adgangen til de deraf følgende data og samtidig beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder er det nødvendigt at udforme og gennemføre det digitale produktpas på en måde, som giver differentieret adgang til dataene i det digitale produktpas, afhængigt af typen af data og typen af interessenter. For at undgå omkostninger for virksomheder og offentligheden, som ikke står i rimeligt forhold til de generelle fordele, bør det digitale produktpas ligeledes være specifikt for produktet, partiet eller produktmodellen, afhængigt af f.eks. værdikædens kompleksitet og de pågældende produkters størrelse, art eller virkninger. De konsekvensanalyser, der foretages i forbindelse med udarbejdelsen af de delegerede retsakter om fastsættelse af krav til miljøvenligt design, bør analysere omkostningerne og fordelene ved at fastsætte oplysningskrav gennem digitale produktpas på model-, parti- eller produktniveau. udtrykket »model« henviser normalt til en udgave af et produkt, hvor alle enheder har de samme tekniske karakteristika, der er relevante for kravene til miljøvenligt design, og den samme modelidentifikation, udtrykket »parti« henviser normalt til en delmængde af en specifik model, der består af alle de produkter, der er fremstillet på en bestemt fabrik på et bestemt tidspunkt, og udtrykket »produkt« henviser normalt til en enkelt enhed af en model. Konsekvensanalysen bør også,

i det omfang det digitale produktpas er baseret på standarder, som ikke er gratis, overveje, om dette er hensigtsmæssigt, og hvordan uforholdsmæssigt store omkostninger for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) kan undgås.

(34) Eftersom anden EU-retten fastsætter oplysningskrav for produkter og indfører systemer, der gør oplysninger tilgængelige for erhvervsdrivende og kunder, bør Kommissionen overveje at knytte oplysningskravene i henhold til denne forordning til disse andre oplysningskrav, såsom forpligtelsen til at fremlægge sikkerhedsdatablade for stoffer og blandinger i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006. Når det er muligt, bør Kommissionen også knytte det digitale produktpas til eksisterende EU-databaser og -værktøjer såsom det europæiske produktregister for energimærkning (EPREL) eller databasen med oplysninger om problematiske stoffer i artikler som sådan eller i komplekse genstande (produkter) (SCIP).

(35) For ikke unødigt at forsinke fastlæggelsen af andre krav til miljøvenligt design end dem, der vedrører det digitale produktpas, eller for at sikre, at det digitale produktpas kan gennemføres effektivt, bør Kommissionen have mulighed for at undtage produktgrupper fra kravene til digitale produktpas, hvor der ikke foreligger tekniske specifikationer i forbindelse med de væsentlige krav til den tekniske udformning og funktion af det digitale produktpas. For at undgå en unødvendig administrativ byrde for erhvervsdrivende bør Kommissionen ligeledes have mulighed for at undtage produktgrupper fra kravene til digitale produktpas, hvis anden EU-ret allerede omfatter et system til digital levering af produktoplysninger, der gør det muligt for aktører i hele værdikæden at få adgang til relevante produktoplysninger og lette de kompetente nationale myndigheders kontrol af produktoverensstemmelse. Disse undtagelser bør regelmæssigt tages op til revision under hensyntagen til yderligere tilgængelighed af tekniske specifikationer.

(36) Entydig identifikation af produkter er et grundlæggende element med hensyn til at muliggøre sporbarhed i hele forsyningskæden. Det digitale produktpas bør derfor knyttes til en entydig produktidentifikator. Desuden bør det digitale produktpas, hvor der er relevant, knyttes til en entydig operatøridentifikator og en entydig anlægsidentifikator, som gør det muligt at spore aktørerne og produktionsanlæggene i forbindelse med det pågældende produkt. For at sikre interoperabilitet bør databæreren, den entydige operatøridentifikator og den entydige anlægsidentifikator, der muliggør sporbarhed, udstedes i overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder. Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre denne forordning ved at erstatte eller tilføje standarder, ud fra hvilke databæreren, den entydige operatøridentifikator og den entydige anlægsidentifikator kan udstedes i lyset af den tekniske eller videnskabelige udvikling. Dette burde sikre, at dataene i det digitale produktpas kan registreres og overføres af alle erhvervsdrivende, samt sikre, at entydige identifikatorer er kompatible med eksterne komponenter såsom scanningsudstyr. Dataene bør desuden kunne overføres gennem et åbent interoperabelt dataudvekslingsnet uden leverandørfastlåsning.

(37) Digitaliserede oplysninger om produktet og dets livscyklus eller, hvor det er relevant, dets pas bør være let tilgængelige ved scanning af en databærer, såsom et vandmærke eller en QR-kode. Når det er muligt, bør databæreren befinde sig på selve produktet for at sikre, at dataene forbliver tilgængelige i hele dets livscyklus. Der bør dog være mulighed for undtagelser afhængigt af de pågældende produkters art, størrelse eller anvendelse.

(38) For at sikre adgang til det digitale produktpas i den periode, der er fastsat i delegerede retsakter, herunder efter insolvens, likvidation eller aktivitetsophør i Unionen, bør den erhvervsdrivende, der bringer produktet i omsætning, også gøre en sikkerhedskopi af det digitale produktpas tilgængelig gennem en udbyder af digitale produktpastjenester, der er en uafhængig tredjepart.

(39) For at sikre en effektiv indførelse af det digitale produktpas bør dets tekniske udformning, datakravene og anvendelsen overholde en række væsentlige tekniske krav, der danner grundlag for en konsekvent indførelse af det digitale produktpas i alle sektorer. Der bør fastsættes tekniske specifikationer for at sikre en effektiv gennemførelse af disse væsentlige krav, enten i form af harmoniserede standarder, hvortil referencerne er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, eller, som en alternativ mulighed, fælles specifikationer vedtaget af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Det tekniske design bør sikre, at det digitale produktpas indeholder data på en sikker måde, som overholder reglerne om privatlivets fred. Det er nødvendigt, at det digitale produktpas udvikles i en åben dialog med internationale partnere for at tage hensyn til deres synspunkter ved udviklingen af de tekniske specifikationer og sikre, at specifikationerne bidrager til at fjerne handelshindringer for grønnere produkter med længere levetid og cirkularitet, hvilket mindsker omkostningerne til bæredygtige investeringer, markedsføring, overholdelse og støtter innovation. Med henblik på at muliggøre deres effektive gennemførelse er det vigtigt, at

tekniske specifikationer og krav vedrørende sporbarhed i hele værdikæden så vidt muligt udvikles på grundlag af en konsensusbaseret tilgang og af inddragelse, accept og effektivt samarbejde mellem en række forskellige aktører, herunder standardiseringsorganer, erhvervssammenslutninger, startupvirksomheder, forbrugerorganisationer, eksperter, ikkestatslige organisationer (NGO'er) og internationale partnere, herunder udviklingsøkonomier.

(40) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved klart at definere rollen og ansvarsområderne for de forskellige aktører såsom udstedende myndigheder og tjenesteudbydere, der vil blive involveret i oprettelse, autentifikation, behandling og lagring af data og eventuelt tilbagetrækning af vigtige elementer i det digitale produktpas, såsom entydige identifikatorer og databærere. Kommissionen kan i den forbindelse foretage en konsekvensanalyse for at undersøge hensigtsmæssigheden af at udvikle en certificeringsordning for udbydere af digitale produktpastjenester.

(41) For at sikre, at det digitale produktpas er fleksibelt, smidigt, markedsdrevet og udvikler sig i overensstemmelse med forretningsmodeller, markeder og innovation, bør det baseres på et decentraliseret datasystem, der oprettes og administreres af erhvervsdrivende. Med henblik på håndhævelse og overvågning er det dog nødvendigt, at de kompetente nationale myndigheder og Kommissionen har direkte adgang til en fortegnelse over alle entydige identifikatorer, der er knyttet til produkter, som bringes i omsætning eller tages i brug. Med henblik herpå bør Kommissionen oprette og administrere et digitalt produktpasregister til lagring af sådanne oplysninger (»registret«). Hvor det er nødvendigt for yderligere at lette håndhævelsen, bør Kommissionen, hvor det er relevant, specificere andre oplysninger i det digitale produktpas, som skal opbevares i registret.

(42) Kommissionen bør oprette og vedligeholde en brugervenlig og offentligt tilgængelig webportal, hvor interessenter såsom kunder, erhvervsdrivende og andre relevante aktører har adgang til data, som indgår i de digitale produktpas, og mulighed for at søge efter og sammenligne de data, som indgår i disse pas, i overensstemmelse med deres respektive adgangsrettigheder, der er fastsat i de delegerede retsakter, som fastsætter krav til miljøvenligt design. Webportalen bør indeholde links til data, som den erhvervsdrivende allerede har lagret i sit decentrale digitale produktpas.

(43) Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning skal overholde de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger. Medlemsstaternes kompetente nationale myndigheders behandling af personoplysninger skal foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([37]) med særlig opmærksomhed på principperne om databeskyttelse gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger. Enhver behandling af personoplysninger foretaget af Kommissionen, navnlig dem, der er lagret i registret, skal foregå i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([38]). Kundernes personoplysninger bør ikke lagres i det digitale produktpas.

(44) Effektiv håndhævelse i forbindelse med produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet, uanset om de produceres på hjemmemarkedet eller importeres, er afgørende for at nå målene i denne forordning. Når Kommissionen har oprettet registret, bør toldmyndighederne derfor have direkte adgang til det via EU-kvikskrankemiljøet på toldområdet, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2399 ([39]). Toldmyndighedernes rolle bør være som minimum at kontrollere, at den entydige registreringsidentifikator for et produkt, som de skal modtage eller have stillet til rådighed, og den relevante varekode svarer til de oplysninger, der er lagret i registret. Dette vil gøre det muligt for toldmyndighederne at kontrollere, at der findes et digitalt produktpas for importerede produkter. Hvor det er relevant, bør Kommissionen i sin gennemførelsesretsakt om registret fastsætte de nødvendige forpligtelser for de erhvervsdrivende til at holde de data, der er lagret i registret, ajour.

(45) Dataene i det digitale produktpas har til formål at give toldmyndighederne mulighed for at forbedre og lette risikostyringen og gøre det muligt at målrette kontrollen ved grænsen bedre. Toldmyndighederne bør derfor kunne udtrække og anvende dataene i det digitale produktpas og det tilknyttede register for at udføre deres opgaver

([37]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

([38]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

([39]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2399 af 23. november 2022 om oprettelse af Den Europæiske Unions kvikskrankemiljø på toldområdet og om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 (EUT L 317 af 9.12.2022, s. 1).

i overensstemmelse med EU-ret, herunder for så vidt angår risikostyring i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ([40]).

(46) For at tilskynde forbrugerne til bæredygtige valg bør mærker, når de kræves i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til denne forordning, give klare og letforståelige oplysninger, der gør det muligt at foretage en reel sammenligning af produkter, f.eks. ved at angive ydeevneklasser. Navnlig for forbrugerne kan fysiske mærker være en yderligere informationskilde på salgsstedet. De bør give forbrugerne et hurtigt visuelt grundlag for at skelne mellem produkter på grundlag af deres ydeevne i forhold til en specifik produktparameter eller et sæt produktparametre. De bør, hvor det er relevant, også gøre det muligt at få adgang til yderligere oplysninger ved at angive specifikke referencer såsom webstedsadresser, dynamiske QR-koder, links til onlinemærker eller andre passende forbrugerorienterede midler. Kommissionen bør i den relevante delegerede retsakt fastsætte den mest effektive måde at vise sådanne mærker på, herunder i tilfælde af onlinefjernsalg, under hensyntagen til konsekvenserne for kunder og erhvervsdrivende og de pågældende produkters karakteristika. Kommissionen bør også kunne kræve, at mærket trykkes på produktets emballage.

(47) Forordning (EU) 2017/1369, som opstiller rammer for energimærkning, finder parallelt med nærværende forordning anvendelse på energirelaterede produkter. Energimærker er et vellykket instrument, der giver forbrugerne passende oplysninger om energirelaterede produkter. Ydeevneklasser fastsat i henhold til denne forordning bør, hvor det er relevant, indarbejdes i et energimærk som supplerende oplysninger, jf. artikel 16 i forordning (EU) 2017/1369. I tilfælde, hvor relevante oplysninger om et produkts ydeevne i forhold til en produktparameter ikke kan medtages som supplerende oplysninger på energimærket, bør Kommissionen, hvor det er relevant, kunne kræve, at der oprettes et mærke i overensstemmelse med nærværende forordning i stedet for energimærket, på hvilket de relevante oplysninger på energimærket således kan indarbejdes.

(48) Forbrugerne er nødt til at blive beskyttet mod vildledende oplysninger, der kan hindre deres valg af mere bæredygtige produkter. Af den grund bør det forbydes, at produkter bringes i omsætning eller tages i brug, hvis de er forsynet med eller ledsaget af mærker, der kan vildlede eller forvirre kunderne ved at efterligne de i denne forordning fastsatte mærker, eller hvis de er ledsaget af andre oplysninger, der kan vildlede eller forvirre kunderne med hensyn til de mærker, som er omhandlet i denne forordning. EU-miljømærket eller andre nationalt eller regionalt anerkendte EN ISO 14024 type I-miljømærker skal ikke anses for at være vildledende eller forvirrende mærker, forudsat at de kriterier, der er udviklet under disse mærkningsordninger, er mindst lige så strenge som kravene til miljøvenligt design.

(49) For at nå målene i den europæiske grønne pagt på den mest effektive måde og for at tage sig af de mest virkningsfulde produkter først bør Kommissionen foretage en prioritering af de produkter, der skal reguleres i henhold til denne forordning, og de krav, der vil gælde for dem. På grundlag af den proces, der følges ved prioritering i henhold til direktiv 2009/125/EF, bør Kommissionen vedtage en arbejdsplan, der dækker mindst tre år, og som indeholder en liste over produktgrupper, for hvilke den har til hensigt at vedtage delegerede retsakter, samt de produktaspekter, for hvilke den har til hensigt at vedtage delegerede retsakter med horisontal anvendelse. Kommissionen bør basere sin prioritering på et sæt kriterier, der navnlig vedrører de delegerede retsakters potentielle bidrag til opfyldelsen af Unionens klima-, miljø- og energimål og deres potentiale til forbedring af de udvalgte produktaspekter, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger for offentligheden og de erhvervsdrivende. Medlemsstaterne og interessenterne bør også høres gennem et forum for miljøvenligt design, der skal oprettes af Kommissionen. På grund af komplementariteten mellem denne forordning og forordning (EU) 2017/1369 for så vidt angår energirelaterede produkter bør tidsfristerne for arbejdsplanen i henhold til denne forordning og den, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) 2017/1369, tilpasses.Når Kommissionen prioriterer mellemprodukter, bør den også tage hensyn til konsekvenserne for slutprodukter, der fremstilles af sådanne mellemprodukter. I betragtning af deres betydning for opfyldelsen af Unionens energimål bør arbejdsplanen omfatte en passende andel af tiltag vedrørende energirelaterede produkter. Køretøjer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 167/2013, i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 168/2013 og i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2018/858 er allerede underlagt omfattende bestemmelser, herunder specifikke miljøkrav, og bør derfor ikke prioriteres i forbindelse med fastsættelsen af krav til miljøvenligt design. I den første arbejdsplan bør Kommissionen prioritere jern, stål, aluminium, tekstiler, navnlig beklædningsgenstande og fodtøj, møbler, herunder madrasser, dæk, vaske- og rengøringsmidler, maling, smøremidler, kemikalier, informations- og kommunikationsteknologiprodukter og andre elektronikprodukter samt energirelaterede produkter, for hvilke der for første gang skal fastsættes krav til miljøvenligt design, eller for hvilke eksisterende foranstaltninger vedtaget i henhold til

([40]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

direktiv 2009/125/EF skal revideres i henhold til nærværende forordning. Kommissionen bør give en passende begrundelse, i tilfælde af at den beslutter at ændre denne liste.

(50) Cementindustrien, som er en af de mest energi-, materiale- og kulstofintensive sektorer, tegner sig i øjeblikket for ca. 7 % af verdens og 4 % af Unionens CO_2-emissioner, hvilket gør den til en nøglesektor for tilpasning til Parisaftalen om klimaændringer og Unionens klimamål så hurtigt som muligt. Selv om byggevarer, herunder cement, skal være omfattet af en af Europa-Parlamentet og Rådet vedtaget forordning om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer(»byggevareforordningen«), forbliver de omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde. For at undgå, at der mangler produktkrav, som der er presserende behov for for at opfylde vores klima- og miljømål, bør Kommissionen i mangel af passende ydeevne- og oplysningskrav til sådanne produkter i henhold til byggevareforordningen vedtage delegerede retsakter, som fastsætter krav til miljøvenligt design for cement, tidligst den 31. december 2028 og senest den 1. januar 2030.

(51) For så vidt angår byggevarer bør denne forordning kun fastsætte krav til slutprodukter, når de forpligtelser, der følger af byggevareforordningen og dens gennemførelse, ikke i tilstrækkelig grad kan opfylde de mål om miljømæssig bæredygtighed, der forfølges med nærværende forordning. Desuden bør Kommissionen, når den udarbejder arbejdsplaner, tage hensyn til, at byggevareforordningen for så vidt angår energirelaterede produkter, der også er byggevarer, går de bæredygtighedskrav, der er fastsat i nærværende forordning, forud. Dette bør f.eks. være tilfældet for varmeanlæg, kedler, varmepumper, vand- og rumopvarmningsapparater, ventilatorer, køle- og ventilationssystemer og solcelleprodukter, bortset fra bygningsintegrerede solcellepaneler. Byggevareforordningen kan om nødvendigt finde supplerende anvendelse på disse produkter, navnlig i forbindelse med sikkerhedsaspekter, idet der også tages hensyn til anden EU-ret om produkter, såsom om gasapparater, lavspændingsudstyr og maskiner.

(52) For at sikre, at en behørig høring af alle interesserede parter finder sted, bør Kommissionen oprette et forum for miljøvenligt design bestående af eksperter udpeget af medlemsstaterne og andre interesserede parter, såsom repræsentanter for industrien, herunder SMV'er og håndværksindustrien, sociale virksomheder, fagforeninger, handlende, detailhandlere, importører, forbruger- og miljøorganisationer, aktører involveret i aktiviteter inden for cirkulær økonomi, europæiske standardiseringsorganisationer samt forskere. Inden for forummet for miljøvenligt design bør Kommissionen nedsætte en gruppe af eksperter fra medlemsstaterne, som bør bidrage til udarbejdelsen af nye krav til miljøvenligt design, til vurderingen af selvreguleringsforanstaltninger, til udvekslingen af oplysninger og bedste praksis mellem medlemsstaterne om foranstaltninger til at øge overholdelsen af denne forordning, såsom uddannelses- og oplysningskampagner eller ydelse af støtte til SMV'er, samt til fastsættelsen af prioriteter.

(53) For at tilskynde til selvregulering som et gyldigt alternativ til reguleringstilgange bør denne forordning, idet den bygger videre på direktiv 2009/125/EF, give industrien mulighed for at foreslå selvreguleringsforanstaltninger for produkter eller produktgrupper, som ikke er medtaget i arbejdsplanen. Selvreguleringsforanstaltningerne bør være i overensstemmelse med denne forordnings mål. Kommissionen bør vurdere de selvreguleringsforanstaltninger, som industrien har foreslået, sammen med de oplysninger og den dokumentation, som underskriverne har fremlagt, i lyset af bl.a. Unionens internationale handelsforpligtelser og behovet for at sikre overensstemmelse med EU-retten. Det er også hensigtsmæssigt, f.eks. i lyset af den relevante markedsudvikling eller teknologiske udvikling inden for den pågældende produktgruppe, at Kommissionen kan anmode om en revideret udgave af selvreguleringsforanstaltningen, når det anses for nødvendigt. Når en selvreguleringsforanstaltning er opført i en gennemførelsesretsakt, som indeholder en liste over anerkendte selvreguleringsforanstaltninger, der opfylder de kriterier, der er fastsat i denne forordning, er der en berettiget forventning hos de erhvervsdrivende om, at Kommissionen først tager indholdet af en sådan foranstaltning i betragtning, inden den foreslår en delegeret retsakt om fastsættelse af krav til miljøvenligt design for denne specifikke produktgruppe. Kommissionen bør dog kunne vedtage krav til miljøvenligt design, der også gælder for nogle af eller alle de produkter, der er omfattet af en anerkendt selvreguleringsforanstaltning, vedrørende de produktaspekter, der ikke er omfattet af denne selvreguleringsforanstaltning. Hvis Kommissionen finder, at en selvreguleringsforanstaltning ikke længere opfylder kriterierne i denne forordning, bør den fjerne den fra den pågældende gennemførelsesretsakt. Det bør følgelig være muligt at fastsætte krav til miljøvenligt design vedrørende de produktgrupper, der tidligere var omfattet af den pågældende selvreguleringsforanstaltning.

(54) SMV'er kan drage stor fordel af en stigning i efterspørgslen efter bæredygtige produkter, men kan også stå over for omkostninger og vanskeligheder som følge af nogle af kravene. Når Kommissionen udarbejder krav til miljøvenligt design, bør den tage hensyn til deres indvirkning på SMV'er, navnlig på mikrovirksomheder, der er aktive i den pågældende produktsektor. Medlemsstaterne og Kommissionen bør inden for deres respektive ansvarsområder stille

tilstrækkelige oplysninger, herunder vejledning, til rådighed, levere målrettet og specialiseret uddannelse og yde særlig bistand og støtte, herunder finansiel støtte, til SMV'er, der er aktive inden for fremstilling af produkter, for hvilke der er fastsat krav til miljøvenligt design. Disse tiltag er særlig vigtige for produktgrupper, hvor tilstedeværelsen af SMV'er er relevant. Kommissionen bør, hvor det er relevant, støtte beregningen af produktets miljøaftryk ved at stille digitale værktøjer, eksempelvis værktøjer til beregning af livscyklusvurdering, til rådighed og støtte gennemførelsen af det digitale produktpas. Det er vigtigt, at Kommissionen yder finansiel støtte til repræsentanter for SMV'er, navnlig repræsentanter for mikrovirksomheder, for at muliggøre deres reelle deltagelse i forummet for miljøvenligt design, og at Kommissionen leverer SMV'er let tilgængelig information om finansiel støtte og programmer, der er til rådighed. Medlemsstaternes tiltag bør træffes i overensstemmelse med gældende statsstøtteregler. Når medlemsstaterne udarbejder og gennemfører disse tiltag, kan de regne med den støtte, der ydes af EU-programmer og -initiativer for SMV'er.

(55) Erhvervsdrivendes destruktion af usolgte forbrugerprodukter, såsom tekstiler og fodtøj, er ved at blive et udbredt miljøproblem i hele Unionen, navnlig på grund af den hurtige vækst i onlinesalg. Dette udgør et tab af værdifulde økonomiske ressourcer, da varer produceres, transporteres og efterfølgende destrueres uden nogensinde at blive anvendt til det tilsigtede formål. Af hensyn til miljøbeskyttelse er det derfor nødvendigt, at denne forordning fastlægger en ramme for at forhindre destruktion af usolgte produkter, der primært er bestemt til forbrugerne, herunder produkter, der ikke er blevet udbudt til salg, eller produkter, der er blevet returneret af forbrugere på grundlag af deres fortrydelsesret som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU ([41]) eller inden for en eventuel længere fortrydelsesfrist, der er fastsat af den handlende. Begrebet destruktion som beskrevet i denne forordning bør omfatte de sidste tre aktiviteter i affaldshierarkiet, nemlig genanvendelse, anden nyttiggørelse og bortskaffelse. Forberedelse til genbrug, herunder istandsættelse og genfremstilling bør ikke betragtes som destruktion. Forebyggelse af destruktion vil mindske disse produkters miljøpåvirkning ved at reducere genereringen af affald og ved at fjerne incitamentet til overproduktion. Erhvervsdrivende bør træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge behovet for at destruere usolgte forbrugerprodukter. Eftersom flere medlemsstater har indført national lovgivning om destruktion af usolgte forbrugerprodukter og dermed skabt markedsforvridninger, er det desuden nødvendigt med harmoniserede regler om destruktion af usolgte forbrugerprodukter for at sikre, at distributører, detailhandlere og andre erhvervsdrivende er underlagt de samme regler og incitamenter i alle medlemsstater.

(56) For at fjerne incitamentet til destruktion af usolgte forbrugerprodukter og generere yderligere data om forekomsten af denne praksis bør denne forordning indføre en gennemsigtighedsforpligtelse for erhvervsdrivende, med undtagelse af mikrovirksomheder og små virksomheder, der pålægger dem at offentliggøre oplysninger om antallet og vægten af usolgte forbrugerprodukter, der kasseres pr. år, som minimum på en let tilgængelig side på deres websted. Hvor det er relevant, bør de også have mulighed for at medtage disse oplysninger i deres ledelsesberetninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ([42]). Forpligtelsen bør begynde at gælde for mellemstore virksomheder seks år efter denne forordnings ikrafttræden. Den erhvervsdrivende bør angive produkttype eller -kategori, årsagerne til, at produkterne kasseres, og deres indlevering til efterfølgende affaldsbehandlingsoperationer samt hvilke foranstaltninger, der er truffet, og foranstaltninger, som er planlagt, for at forebygge destruktionen af usolgte forbrugerprodukter.

(57) De unødvendigt store produktionsmængder og den korte anvendelsesfase for tekstiler, hvoraf beklædning udgør den største andel af forbruget i Unionen, forårsager en væsentlig miljøpåvirkning som beskrevet i Kommissionens meddelelse af 30. marts 2022 om en EU-strategi for bæredygtige og cirkulære tekstiler. Nyfremstillede, men usolgte tekstiler og især beklædning er blandt de genstande, der angiveligt destrueres. Beklædning bør gives en højere værdi og bæres i længere tid og passes mere på, end det er tilfældet med den nuværende fast fashion-kultur. Set ud fra den cirkulære økonomis perspektiv er et sådant spild af værdifulde ressourcer klart i modstrid med denne forordnings mål. Det er derfor berettiget at forbyde destruktion af usolgte forbrugerbeklædningsgenstande og usolgt tilbehør til forbrugerbeklædningsgenstande samt fodtøj.

(58) For at tage hensyn til miljøpåvirkningen af destruktionen af andre typer af usolgte forbrugerprodukter bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre denne forordning ved at føje nye produkter til den liste af forbrugerprodukter, som det er forbudt for

([41]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

([42]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

erhvervsdrivende at destruere. I betragtning af den brede vifte af produkter, der potentielt kan destrueres uden nogensinde at blive solgt eller anvendt, er det nødvendigt, at Kommissionen vurderer, i hvilket omfang destruktionen af sådanne produkter finder sted i praksis, idet der tages hensyn til de oplysninger, som de erhvervsdrivende har stillet til rådighed, hvor det er relevant. For at sikre at denne forpligtelse er forholdsmæssig, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at supplere denne forordning ved at fastlægge specifikke undtagelser, i henhold til hvilke destruktion af usolgte forbrugerprodukter stadig kan tillades, f.eks. af hensyn til sundhed og sikkerhed. For at overvåge et sådant forbuds effektivitet og fjerne incitamentet til omgåelse bør de erhvervsdrivende forpligtes til at oplyse antallet og vægten af usolgte forbrugerprodukter, der kasseres, årsagerne til, at disse produkter kasseres, og gældende undtagelser. Endelig bør mikrovirksomheder og små virksomheder for at undgå unødige administrative byrder fritages fra det forbud mod at destruere specifikke produkter, der er fastsat i denne forordning. Forpligtelsen bør begynde at gælde for mellemstore virksomheder seks år efter denne forordnings ikrafttræden. Hvis der imidlertid er rimelig dokumentation for, at mikrovirksomheder og små virksomheder muligvis anvendes til at omgå nævnte forbud, bør Kommissionen i de delegerede retsakter for bestemte produkter kunne kræve, at forbuddet mod at destruere usolgte forbrugerprodukter eller oplysningspligten bør gælde for disse virksomheder.

(59) Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at indføre eller opretholde nationale foranstaltninger vedrørende destruktionen af usolgte forbrugerprodukter for så vidt angår produkter, der ikke er omfattet af forbuddet i denne forordning, forudsat at sådanne foranstaltninger er i overensstemmelse med EU-retten.

(60) På grundlag af de oplysninger, som de erhvervsdrivende har videregivet, og anden tilgængelig dokumentation bør Kommissionen på sit websted offentliggøre konsoliderede oplysninger om destruktion af usolgte forbrugerprodukter og bør i arbejdsplanen angive de produkter, for hvilke destruktionsforbuddet bør overvejes. Det bør overvejes at medtage elektrisk og elektronisk udstyr i den første arbejdsplan.

(61) De erhvervsdrivende bør være ansvarlige for produkternes overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design i forhold til deres respektive roller i forsyningskæden for at sikre disse produkters frie bevægelighed på det indre marked og forbedre deres bæredygtighed. Erhvervsdrivende, der er involveret i forsynings- og distributionskæden, bør træffe passende foranstaltninger for at sikre, at de kun gør produkter tilgængelige på markedet, som er i overensstemmelse med denne forordning og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

(62) Eftersom fabrikanter har den detaljerede viden om design- og fremstillingsprocessen, bør de være ansvarlige for at gennemføre den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure eller for at få den gennemført på deres vegne.

(63) For at beskytte det indre markeds funktion er det nødvendigt at sikre, at produkter fra tredjelande, der indføres på EU-markedet, er i overensstemmelse med denne forordning og med de delegerede retsakter vedtaget i henhold hertil, uanset om de importeres som produkter, komponenter eller mellemprodukter. Det er navnlig nødvendigt at sikre, at fabrikanterne har gennemført passende overensstemmelsesvurderingsprocedurer for disse produkter. Importører bør derfor skulle sikre, at de produkter, de bringer i omsætning, opfylder disse krav, og at CE-mærkningen og den af fabrikanterne udarbejdede dokumentation er til rådighed for de kompetente nationale myndigheder med henblik på kontrol. Importører bør, hvor det er relevant, skulle sikre, at der findes et digitalt produktpas for disse produkter.

(64) Når importører bringer et produkt i omsætning, bør de på produktet angive deres navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt den postadresse, på hvilken, og de elektroniske kommunikationsmidler hvorigennem, de kan kontaktes. Der bør fastsættes undtagelser i tilfælde, hvor produktets størrelse ikke tillader sådanne angivelser, eller hvor importørerne ville være nødt til at åbne emballagen for at anføre navn og adresse på produktet, eller hvor produktet er for småt til at anbringe disse oplysninger.

(65) Da distributører gør produkter tilgængelige på markedet, efter at disse produkter er bragt i omsætning af fabrikanten eller importøren, bør distributørerne handle med fornøden omhu i forbindelse med de gældende krav til miljøvenligt design. Distributører bør også sikre, at deres håndtering af produkter ikke indvirker negativt på disse produkters overholdelse af denne forordning eller de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

(66) Da distributører og importører er tæt på markedet og spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre produktoverensstemmelse, bør de inddrages i de markedsovervågningsopgaver, der udføres af de kompetente nationale myndigheder, og de bør være parate til at deltage aktivt ved at give disse myndigheder alle de nødvendige oplysninger om det pågældende produkt.

(67) Da forhandlere udbyder produkter til salg, leje eller afbetalingskøb eller fremviser produkter for kunder eller installatører, er forhandlere nødt til at sikre, at deres kunder, herunder potentielle kunder, reelt har adgang til de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, herunder i tilfælde af fjernsalg. Denne forordning bør navnlig kræve, at forhandlerne sikrer, at deres kunder, herunder potentielle kunder, har adgang til det digitale produktpas, og at mærkerne vises tydeligt i overensstemmelse med de gældende krav. Forhandlere bør opfylde denne forpligtelse, hver gang et produkt udbydes til salg, leje eller afbetalingskøb.

(68) For at gøre det lettere at vælge mere bæredygtige produkter bør mærkerne, hvor de er påkrævet, vises på en klart synlig og identificerbar måde. De bør kunne identificeres som det mærke, der tilhører det pågældende produkt, uden at kunder, herunder potentielle kunder, skal læse mærkenavn og modelnummer på mærket. Mærkerne bør tiltrække opmærksomhed fra de kunder, der browser gennem de viste produkter. For at sikre at mærkerne er tilgængelige for kunderne, når de overvejer et køb, bør både forhandleren og den ansvarlige erhvervsdrivende vise dem, når de reklamerer for produktet, også i tilfælde af fjernsalg, herunder online.

(69) Importører eller distributører, der enten bringer et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordning, i omsætning under deres eget navn eller varemærke eller ændrer et sådant produkt, inden det tages i brug, på en sådan måde, at overensstemmelsen med denne forordning eller den relevante delegerede retsakt kan blive berørt, bør anses for at være fabrikanten og påtage sig fabrikantens forpligtelser.

(70) Udbydere af onlinemarkedspladser spiller en afgørende rolle i forsyningskæden og giver de erhvervsdrivende mulighed for at nå ud til et stort antal kunder. I betragtning af deres vigtige rolle som formidlere mellem erhvervsdrivende og kunder i forbindelse med salg af produkter bør udbydere af onlinemarkedspladser påtage sig ansvaret for at håndtere salget af produkter, der ikke opfylder kravene til miljøvenligt design, og bør samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF ([43]) fastlægger den generelle ramme for e-handel og pålægger onlineplatforme visse forpligtelser. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 ([44]) regulerer onlineformidleres forpligtelser og ansvar med hensyn til ulovligt indhold, herunder produkter, der ikke opfylder kravene til miljøvenligt design. På grundlag af denne generelle ramme bør der indføres specifikke krav til effektiv håndtering af onlinesalg af produkter, der ikke opfylder kravene.

(71) Det er afgørende, at udbydere af onlinemarkedspladser arbejder tæt sammen med markedsovervågnings-myndighederne. Udbydere af informationssamfundstjenester pålægges en forpligtelse til at samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne i henhold til artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 ([45]) i forbindelse med produkter, der er omfattet af nævnte forordning, herunder produkter, for hvilke der er fastsat krav til miljøvenligt design i henhold til nærværende forordning. Med henblik herpå bør de generelle forpligtelser som fastsat i kapitel IV i forordning (EU) 2022/2065 finde anvendelse, navnlig forpligtelsen vedrørende indbygget overholdelse for udbydere af onlinemarkedspladser i artikel 31 i forordning (EU) 2022/2065. Med henblik på artikel 31, stk. 3, i forordning (EU) 2022/2065 bør udbydere af onlinemarkedspladser bl.a. gøre brug af de oplysninger, der er tilgængelige på den offentlige brugergrænseflade i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i forordning (EU) 2019/1020. Udbydere af onlinemarkedspladser bør også samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne om bekæmpelse af ulovligt indhold i forbindelse med produkter, der ikke opfylder kravene. Tiltag inden for rammerne af dette samarbejde bør omfatte etablering af en regelmæssig og struktureret udveksling af oplysninger om de tiltag, der træffes af udbydere af onlinemarkedspladser, herunder fjernelse af produkttilbud. Udbydere af onlinemarkedspladser bør også give adgang til deres grænseflader for at hjælpe markedsovervågningsmyndighederne med at identificere produkter, der ikke opfylder kravene, og som sælges online. Desuden er det muligt, at markedsovervågningsmyndighederne også vil være nødt til at fjerne data fra onlinemarkedspladser.

(72) Artikel 14 i forordning (EU) 2019/1020 giver markedsovervågningsmyndighederne beføjelse til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at kræve, at indhold, der henviser til produkter, der ikke opfylder kravene, fjernes fra en onlinegrænseflade. De beføjelser, der er tillagt markedsovervågningsmyndighederne ved nævnte forordning, bør også finde anvendelse i forbindelse med nærværende forordning. Med henblik på effektiv markedsovervågning i henhold til nærværende forordning og for at undgå tilstedeværelsen af produkter, der ikke

([43]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«) (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

([44]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).

([45]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

opfylder kravene, på EU-markedet, bør disse beføjelser imidlertid gælde i alle nødvendige og forholdsmæssige tilfælde, herunder for produkter, der udgør en risiko, som ikke er alvorlig. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2022/2065.

(73) Sikring af et produkts sporbarhed i hele forsyningskæden gør det lettere for markedsovervågningsmyndighederne at spore erhvervsdrivende, der har bragt produkter, som ikke opfylder kravene, i omsætning eller gjort dem tilgængelige på markedet. Erhvervsdrivende bør derfor være forpligtet til at opbevare oplysningerne om deres transaktioner i en vis periode.

(74) For at fremskynde og lette kontrollen af om de produkter, der bringes i omsætning, overholder reglerne, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved om nødvendigt at kræve, at erhvervsdrivende stiller specifikke dele af den tekniske dokumentation til rådighed digitalt for både de kompetente nationale myndigheder og Kommissionen. Dette vil gøre det muligt for de kompetente nationale myndigheder at få adgang til sådanne oplysninger uden anmodning, samtidig med at der fortsat sikres beskyttelse af forretningshemmeligheder og intellektuelle ejendomsrettigheder. Mulige måder at gøre sådanne oplysninger digitalt tilgængelige på bør som hovedregel omfatte et digitalt produktpas eller optagelse i produktdatabasens overholdelsesdel, jf. forordning (EU) 2017/1369, eller på den erhvervsdrivendes websted. En sådan forpligtelse bør ikke fratage de kompetente nationale myndigheder deres ret til at få adgang til andre dele af den tekniske dokumentation efter anmodning.

(75) For at muliggøre et bedre skøn over relevante produkters indtrængen på markedet med henblik på bedre at kunne underbygge undersøgelser, der indgår i udarbejdelsen eller ajourføringen af krav til miljøvenligt design og arbejdsplaner, og for at bidrage til at identificere specifikke produktgruppers markedsandel med henblik på at fremskynde formuleringen eller revisionen af kravene til miljøvenligt design bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at kræve, at der indsamles tilstrækkelige og pålidelige data om salget af produkter, ved at gøre det muligt for eller på vegne af Kommissionen at indsamle sådanne data direkte fra fabrikanter eller detailhandlere. Når Kommissionen vedtager regler om overvågning og rapportering, bør den tage hensyn til behovet for at maksimere de tilgængelige data om markedsindtrængning og behovet for at minimere den administrative byrde for de erhvervsdrivende, navnlig for SMV'er.

(76) For at forbedre fremtidige krav til miljøvenligt design og slutbrugernes tillid for så vidt angår identifikation og korrektion af afvigelser mellem energiforbrug under brug og andre ydeevneparametre, når de måles under testbetingelser og i funktion, bør Kommissionen have adgang til andre oplysninger end personoplysninger om produkternes faktiske energiforbrug under brug og, hvor det er relevant, til andre ydeevneparametre. Med henblik herpå bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen med henblik på at supplere denne forordning ved at kræve, at energiforbruget under brug og andre relevante ydeevneparametre fastsættes for individuelle produkter i lighed med vejkøretøjer, og at de relaterede data vises for slutbrugeren. For produkter, der er forbundet med internettet, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen med henblik på at supplere denne forordning ved at kræve, at de erhvervsdrivende fjernindsamler brugsdata, der ikke er personoplysninger, og indberetter disse data til Kommissionen, da det er afgørende at identificere produkternes ydeevne, og informere offentligheden. For produkter, hvis ydeevne under brug i væsentlig grad tillige afhænger af klimatiske eller geografiske forhold, bør generelle klimatiske eller geografiske oplysninger ligeledes indsamles og indberettes på en sådan måde, at det ikke er muligt at bestemme den specifikke placering af individuelle apparater. Slutbrugerne bør udtrykkeligt give samtykke til indsamlingen af oplysninger, som de finder det passende at dele. Det bør ikke være tilladt at indsamle oplysninger om apparaters adfærd, som forekommer i en sammenhæng, hvor en person med rimelighed kan forvente, at der ikke finder nogen observationer, registrering eller indsamling af oplysninger sted, som kunne give mulighed for at identificere enkeltpersoner eller drage følgeslutninger om deres adfærd.

(77) For at bidrage til at lette kontrollen med overholdelse af krav til miljøvenligt design, herunder for at lette overensstemmelsesvurdering og markedsovervågning, bør Kommissionen tillægges beføjelser til, hvor det er behørigt begrundet, at kræve, at forsyningskædeaktører gratis giver oplysninger om, hvad de leverer, såsom mængde og type eller kemisk sammensætning af anvendte materialer eller den anvendte produktionsproces eller oplysninger om betingelserne for leveringen af deres tjenesteydelser. Det bør også være muligt at give fabrikanterne lov til at få adgang til de dokumenter, der indeholder sådanne oplysninger, eller til forsyningskædeaktørernes faktiske faciliteter, så de kan tilgå de nødvendige oplysninger direkte, hvis forsyningskædeaktørerne ikke giver de ønskede oplysninger inden for en rimelig frist. Kommissionen bør også tillægges beføjelser til at give bemyndigede organer og nationale myndigheder mulighed for at kontrollere korrektheden af de oplysninger, der vedrører forsyningskædeaktørernes aktiviteter.

(78) For at sikre en effektiv og harmoniseret anvendelse af de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i denne forordning, herunder aspekter som energiforbrug eller energieffektivitet, holdbarhed, pålidelighed og genanvendt indhold, bør overholdelsen af disse krav måles ved hjælp af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, der bygger på de nyeste, alment anerkendte metoder. Delegerede retsakter, der fastsætter krav til miljøvenligt design af produkter, bør som hovedregel omfatte specifikationer for prøvninger, målinger eller beregninger, der er nødvendige for at fastslå eller verificere overensstemmelse. Desuden bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at kræve brug af digitale værktøjer, der afspejler gældende beregningskrav, og for at sikre en harmoniseret anvendelse af disse beregningskrav.

(79) For at sikre at kravene til miljøvenligt design får den tilsigtede virkning, bør denne forordning fastsætte omfattende og overordnede bestemmelser, der gælder for alle produkter, som er omfattet af krav til miljøvenligt design, og som forbyder omgåelse af sådanne krav. Derfor bør enhver praksis, der fører til en uberettiget ændring af produktets ydeevne under overensstemmelsesprøvning eller inden for kort tid efter ibrugtagning af produktet, og som fører til en erklæret ydeevne, der giver et misvisende indtryk af produktets faktiske ydeevne under brug, forbydes.

(80) Hvor det er relevant, bør det være muligt for delegerede retsakter, der fastsætter krav til miljøvenligt design, at henvise til anvendelsen af standarder for at fastslå eller kontrollere overensstemmelse. For at sikre, at der ikke er handelshindringer på det indre marked, bør sådanne standarder harmoniseres på EU-plan. Når en henvisning til sådanne standarder er vedtaget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 ([46]) og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, bør produkter, der er i overensstemmelse med sådanne standarder, anses for at være i overensstemmelse med krav til miljøvenligt design vedtaget i henhold til nærværende forordning, i det omfang de er omfattet af de relevante harmoniserede standarder. Tilsvarende bør metoder til prøvning, måling eller beregning, der er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, anses for at være i overensstemmelse med kravene til metoder til prøvning, måling og beregning i de relevante delegerede retsakter om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design, i det omfang de er omfattet af de relevante harmoniserede standarder.

(81) Den nuværende EU-standardiseringsramme, som er baseret på principperne om en ny metode i medfør af Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder ([47]) og på forordning (EU) nr. 1025/2012, udgør som standardrammen for udarbejdelse af standarder, der fastsætter en formodning om overensstemmelse med de relevante krav, som er fastsat i nærværende forordning. I mangel af relevante referencer til harmoniserede standarder bør Kommissionen have mulighed for at vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af fælles specifikationer som en undtagelsesvis alternativ løsning for at lette fabrikantens overholdelse af kravene til miljøvenligt design, f.eks. når standardiseringsprocessen blokeres på grund af manglende enighed mellem interessenterne, eller hvis der er forsinkelser i udarbejdelsen af en harmoniseret standard, og den foreskrevne frist ikke kan overholdes. Sådanne forsinkelser kan f.eks. opstå, når den krævede kvalitet ikke nås. Det bør desuden være muligt at anvende denne løsning, hvis Kommissionen har begrænset eller trukket referencerne til relevante harmoniserede standarder tilbage i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012. Overensstemmelse med fælles specifikationer bør også give anledning til formodning om overensstemmelse. For at sikre effektivitet bør Kommissionen inddrage relevante interessenter i udarbejdelsen af de fælles specifikationer, som dækker de krav til miljøvenligt design, der er vedtaget i henhold til nærværende forordning.

(82) For at gøre det muligt for de erhvervsdrivende at påvise og de kompetente myndigheder at kontrollere, at produkter, der gøres tilgængelige på markedet, opfylder de krav til miljøvenligt design, der er vedtaget i henhold til denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er hensigtsmæssige og står i et rimeligt forhold til det pågældende produkts art og de regulerede produktparametre. For at sikre overensstemmelse med anden EU-ret bør overensstemmelsesvurderingsprocedurerne vælges blandt dem, der findes i denne forordnings modul for intern produktionskontrol og modulerne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 768/2008/EF ([48]), som spænder over progressive strenghedsgrader. For yderligere at sikre, at det relevante modul er passende og står i et rimeligt forhold til arten af det pågældende produkt og de regulerede produktparametre, bør Kommissionen om nødvendigt tilpasse det valgte modul i overensstemmelse hermed.

([46]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

([47]) EUT C 136 af 4.6.1985, s. 1.

([48]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

(83) Fabrikanterne bør udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring for at give oplysninger om produkters overensstemmelse med denne forordning. Fabrikanterne kan også i henhold til anden EU-ret pålægges at udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring. For at sikre effektiv adgang til oplysninger med henblik på markedsovervågning bør der udarbejdes én enkelt EU-overensstemmelseserklæring for al EU-ret. For at mindske den administrative byrde for de erhvervsdrivende bør det være muligt, at denne enkelte EU-overensstemmelseserklæring udgøres af et dossier bestående af relevante individuelle EU-overensstemmelseserklæringer.

(84) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ([49]) fastsætter regler for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer og opstiller generelle principper, der regulerer CE-mærkningen og dens forhold til andre mærkninger. Nævnte forordning bør finde anvendelse på produkter, der er omfattet af nærværende forordning, for at sikre, at produkter, der er omfattet af fri bevægelighed for varer inden for Unionen, opfylder krav om et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser såsom menneskers sundhed, sikkerhed og miljø. Hvis der er vedtaget krav til miljøvenligt design af et produkt, bør CE-mærkningen angive produktets overensstemmelse med nærværende forordning og de krav til miljøvenligt design, der er vedtaget i henhold hertil, for så vidt som de vedrører produktet. I betragtning af, at denne forordning indeholder bestemmelser om fastsættelse af krav til miljøvenligt design af en lang række produkter, bør de delegerede retsakter, der fastsætter disse krav, fastsætte regler for overensstemmelsesmærkningen i forbindelse med krav til miljøvenligt design for at sikre overensstemmelse med de krav i EU-retten, der gælder for de omfattede produkter, forhindre forveksling med andre mærkninger og minimere den administrative byrde, som lægges på de erhvervsdrivende.

(85) Nogle af de overensstemmelsesvurderingsmoduler, der er fastlagt i afgørelse nr. 768/2008/EF, kræver, at overensstemmelsesvurderingsorganerne inddrages. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør medlemsstaternes myndigheder give Kommissionen meddelelse om disse organer.

(86) For at sikre et ensartet kvalitetsniveau i udførelsen af overensstemmelsesvurderingen er det nødvendigt at fastsætte krav til bemyndigende myndigheder, der er involveret i vurdering, notifikation og overvågning af bemyndigede organer. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at den bemyndigende myndighed er objektiv og uvildig i sine aktiviteter. Endvidere bør bemyndigende myndigheder være forpligtet til at sikre fortroligheden af de oplysninger, de indhenter, men bør ikke desto mindre kunne udveksle oplysninger om bemyndigede organer med nationale myndigheder, de bemyndigende myndigheder i andre medlemsstater og Kommissionen for at sikre sammenhæng i overensstemmelsesvurderingen. For effektivt at fastlægge og overvåge de ansøgende organers kompetence og uafhængighed bør de bemyndigende myndigheder kun vurdere det præcise retlige organ, der ansøger om notifikation, uden at tage hensyn til moder- eller søsterselskabers kompetencer og uafhængighed. Af samme grund bør bemyndigende myndigheder vurdere ansøgende organer i forbindelse med alle relevante krav og overensstemmelsesvurderingsopgaver på grundlag af harmoniserede standarder for de krav og opgaver, der er omfattet af disse standarder.

(87) I betragtning af deres centrale rolle med hensyn til at sikre pålideligheden af overensstemmelsesvurderinger i forbindelse med krav til miljøvenligt design er det vigtigt, at de bemyndigende myndigheder har et tilstrækkeligt antal kompetente medarbejdere og tilstrækkelige midler til, at de kan udføre deres opgaver korrekt.

(88) Det er afgørende, at alle bemyndigede organer udfører deres opgaver på samme niveau, på lige konkurrencevilkår og med samme grad af uafhængighed. Der bør derfor fastsættes krav til overensstemmelsesvurderingsorganer, der ønsker at opnå status som bemyndiget organ med henblik på at levere overensstemmelsesvurderingsaktiviteter. Disse krav bør fortsat finde anvendelse for at sikre, at det bemyndigede organs kompetence opretholdes. For at sikre dets selvstændighed bør det bemyndigede organ og dets personale pålægges at bevare deres uafhængighed af erhvervsdrivende i værdikæden for de produkter, for hvilke det er blevet bemyndiget, og af andre virksomheder, herunder erhvervssammenslutninger og moder- og søsterselskaber, datterselskaber og underleverandører.

(89) Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer, at det opfylder de kriterier, der er fastsat i harmoniserede standarder, bør det formodes at opfylde de tilsvarende krav, der er fastsat i denne forordning.

(90) Overensstemmelsesvurderingsorganer giver ofte dele af deres aktiviteter i forbindelse med overensstemmelsesvurdering i underentreprise eller benytter sig af et datterselskab. For at sikre at produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet, opfylder kravene til miljøvenligt design, bør overensstemmelsesvurderingsunderentreprenører og -datterselskaber opfylde de samme krav som bemyndigede organer i forbindelse med udførelsen af overensstem-

([49]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

melsesvurderingsopgaver i henhold til denne forordning. For at sikre, at dette er tilfældet, bør de relevante bemyndigede organer fastsætte procedurer for løbende overvågning af deres underentreprenørers eller datterselskabers kompetencer, aktiviteter og præstationer, såsom ved hjælp af en kvalifikationsmatrice.

(91) For at bemyndigende myndigheder kan fastlægge og overvåge de ansøgende organers kompetence og uafhængighed på effektiv vis, bør de bemyndigede organer være og forblive uafhængige. Derfor bør visse aktiviteter og beslutningsprocesser, både vedrørende overensstemmelsesvurdering af produkter og andre aktiviteter internt i det bemyndigede organ, udelukkende udføres af det enkelte bemyndigede organ selv.

(92) For at lette processen med at fastslå og overvåge ansøgerorganernes kompetence og uafhængighed bør ansøgerorganerne fremlægge en beskrivelse af, hvordan deres relevante personale og dette personales status og opgaver svarer til de overensstemmelsesvurderingsopgaver, som disse organer har til hensigt at blive bemyndiget til, såsom i form af en kvalifikationsmatrice, således at den bemyndigende myndighed mere effektivt kan vurdere, om der er tilstrækkeligt personale, og om de bemyndigede organer fortsat er uafhængige. Bemyndigede organer bør sikre, at det personale, der udfører forskellige overensstemmelsesvurderingsopgaver, roteres mellem opgaverne.

(93) Da de tjenester, der tilbydes af bemyndigede organer i en medlemsstat, kan vedrøre produkter, der gøres tilgængelige på markedet i hele EU, bør de øvrige medlemsstater og Kommissionen have mulighed for at gøre indsigelse mod et bemyndiget organ.

(94) For at lette og fremskynde overensstemmelsesvurderingsproceduren og for at sikre ligebehandling af de erhvervsdrivende er det afgørende, at de bemyndigede organer anvender overensstemmelsesvurderingsprocedurerne konsekvent og uden at skabe unødvendige byrder for de erhvervsdrivende.

(95) Inden der træffes en endelig afgørelse om, hvorvidt et produkt kan få udstedt et overensstemmelsescertifikat, bør den erhvervsdrivende, der ønsker at bringe det pågældende produkt i omsætning, kun have mulighed for at supplere den relevante dokumentation én gang. Denne begrænsning er nødvendig for at sikre, at bemyndigede organer ikke kan bistå fabrikanterne med at foretage ændringer, indtil der er opnået overensstemmelse, da dette vil betyde, at den leverede tjeneste minder om en rådgivningstjeneste og i praksis kan udvande den betydning for offentlighedens interesse, som bemyndigede organers opgaver har. Hvor det er relevant, bør bemyndigede organer også kunne begrænse, suspendere eller inddrage attester eller afgørelser om godkendelse.

(96) For at lette identifikationen og løsningen af tilfælde af bemyndigede organers, fabrikanters eller produkters manglende overensstemmelse bør bemyndigede organer proaktivt fremsende relevante oplysninger, som de har til rådighed, til bemyndigende myndigheder eller markedsovervågningsmyndigheder.

(97) Det er vigtigt at sikre effektiv udveksling af oplysninger mellem bemyndigede organer og markedsovervågningsmyndigheder, herunder fra andre medlemsstater. Med henblik herpå bør bemyndigende myndigheder og bemyndigede organer sikre opfølgning på anmodninger om oplysninger fra markedsovervågningsmyndigheder.

(98) Kommissionen bør muliggøre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde mellem bemyndigede organer. For at sikre en harmoniseret anvendelse af kravene til miljøvenligt design bør de bemyndigede organer drøfte og koordinere emner, der kan være divergerende. I denne proces bør de tage hensyn til al relevant vejledning og henstillinger fra de europæiske standardiseringsorganers kompetente tekniske udvalg.

(99) For at tilskynde forbrugerne til at træffe bæredygtige valg, navnlig når de mest bæredygtige produkter ikke er økonomisk overkommelige i tilstrækkelig grad, kunne der indføres mekanismer såsom økovouchere og grøn beskatning. Når medlemsstaterne beslutter at gøre brug af incitamenter til at belønne de produkter med den bedste ydeevne, bør de gøre dette ved at målrette disse incitamenter mod de to bedste ydeevneklasser, der er fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne forordning, og som ikke nødvendigvis tages kumulativt, i tilfælde af at ydeevneklasserne fastsættes i forhold til mere end én parameter. For så vidt angår energirelaterede produkter, der er omfattet af forordning (EU) 2017/1369, eller dæk, der er omfattet af mærkningskrav med hensyn til brændstofeffektivitet og andre parametre i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740 ([50]), bør de kriterier, som er fastsat i henhold til disse to instrumenter, finde anvendelse i stedet

([50]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740 af 25. maj 2020 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre parametre, om ændring af forordning (EU) 2017/1369 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1222/2009 (EUT L 177 af 5.6.2020, s. 1).

for kriterierne i nærværende forordning. Medlemsstaterne bør dog ikke kunne forbyde, at et produkt bringes i omsætning, på grundlag af dets ydeevneklasse. Indførelsen af incitamenter fra medlemsstaterne bør ikke berøre anvendelsen af Unionens statsstøtteregler.

(100) Offentlige udbud udgør 14 % af Unionens BNP. For at bidrage til målet om at opnå klimaneutralitet, forbedre energi- og ressourceeffektiviteten og omstillingen til en cirkulær økonomi, der beskytter folkesundheden og biodiversiteten, ved at sikre, at der er tilstrækkelig efterspørgsel efter mere miljømæssigt bæredygtige produkter, bør ordregivende myndigheder og enheder, hvor det er relevant, tilpasse deres udbud til specifikke krav om grønne offentlige udbud. Sammenlignet med en frivillig tilgang vil obligatoriske krav om grønne offentlige udbud sikre, at den løftestangseffekt, som offentlige indkøb har på efterspørgslen efter produkter med bedre ydeevne, maksimeres. Det er vigtigt, at medlemsstaterne yder bistand til nationale ordregivende myndigheder for at opkvalificere og omskole medarbejdere, der er ansvarlige for grønne offentlige udbud. Disse krav vedrørende grønne offentlige udbud bør være minimumskrav, hvilket betyder, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder bør kunne fastsætte flere og mere fordringsfulde krav. Disse krav bør være gennemsigtige, objektive og ikkediskriminerende. Den offentlige udbudsprocedure bør gennemføres af ordregivende myndigheder og ordregivende enheder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ([51]) og 2014/25/EU ([52]) og gældende sektorlovgivning samt med Unionens internationale forpligtelser, herunder aftalen om offentlige udbud og andre internationale aftaler, som Unionen er bundet af. Disse krav berører ikke ordregivende myndigheders og ordregivende enheders mulighed for at påberåbe sig undtagelser eller dispensationer vedrørende offentlige kontrakter, som er fastsat i EU-retten, navnlig direktiv 2014/24/EU og 2014/25/EU. De krav, der er fastsat for specifikke produktgrupper, bør ikke kun overholdes, når disse produkter indkøbes direkte i offentlige vareindkøbskontrakter, men også i offentlige bygge- og anlægskontrakter eller offentlige tjenesteydelseskontrakter, hvor disse produkter vil blive anvendt til aktiviteter, der udgør genstanden for disse kontrakter. Disse krav bør fastsættes i forbindelse med de produktaspekter, som behandles i den delegerede retsakt, der regulerer de pågældende produkter. Som led i disse krav kan Kommissionen fastsætte obligatoriske tekniske minimumsspecifikationer, der kræver, at produkter overholder de bedst mulige ydeevneniveauer som fastsat i de relevante delegerede retsakter, herunder de to højeste ydeevneklasser eller -scorer, hvis sådanne findes. Som følge heraf vil det f.eks. være obligatorisk for ordregivende myndigheder og ordregivende enheder at kræve, at tilbudsgivernes produkter opfylder specifikke krav til CO_2-aftryk. I overensstemmelse med rammen for offentlige udbud bør disse obligatoriske tekniske minimumsspecifikationer undgå at begrænse konkurrencen kunstigt og undgå at begunstige en bestemt økonomisk aktør. Kommissionen kan også fastsætte obligatoriske minimumskriterier for kontrakttildeling, herunder give disse kriterier en specifik vægtning på mellem 15 % og 30 % for at sikre, at de i væsentlig grad kan påvirke valget af produkter til fordel for dem, der er mest miljømæssigt bæredygtige. Som følge heraf ville det f.eks. være obligatorisk for ordregivende myndigheder og ordregivende enheder at give de pågældende produkters genanvendte indhold en minimumsvægtning på mellem 20 % og 30 %. Følgelig ville ordregivende myndigheder og ordregivende enheder i den specifikke tildelingsprocedure have mulighed for at give genanvendt indhold en vægtning, der er højere end 30 %, men ikke lavere end 20 %. Tildelingskriterierne bør gå forud for tekniske specifikationer, når der er usikkerhed om tilgængeligheden af eller omkostningerne ved de bedst ydende produkter på EU-markedet. Kommissionen kan også fastsætte betingelser og mål for kontraktens udførelse, i henhold til hvilke ordregivende myndigheder og ordregivende enheder f.eks. bør tildele mindst 50 % af deres årlige indkøb af visse produkter til dem, der indeholder mere end 70 % genanvendeligt materiale. Som følge heraf kan medlemsstaterne stadig fastsætte højere mål for indkøb af disse produkter. Når Kommissionen udarbejder gennemførelsesretsakter, og navnlig når den vurderer den økonomiske gennemførlighed for de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder, bør den tage hensyn til de bedst mulige miljøprodukter og -løsninger, der er tilgængelige på markedet, kravenes indvirkning på konkurrencen og det forhold, at forskellige ordregivende myndigheder og ordregivende enheder i forskellige medlemsstater kan have forskellig budgetmæssig kapacitet eller andre begrænsninger såsom vedrørende klimaforhold eller netværksinfrastruktur.

(101) Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at indføre eller opretholde nationale foranstaltninger vedrørende grønne offentlige udbud for så vidt angår produktgrupper, for hvilke der endnu ikke er fastsat krav til offentlige udbud i henhold til denne forordning, eller i at indføre strengere nationale krav vedrørende produkter, der er omfattet af anvendelsesområdet for gennemførelsesretsakter om krav til grønne offentlige udbud, forudsat at sådanne foranstaltninger og krav er i overensstemmelse med EU-retten.

([51]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

([52]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

(102) En effektiv håndhævelse af kravene til miljøvenligt design er afgørende for at sikre lige konkurrence på EU-markedet og for at sikre, at denne forordnings forventede fordele og bidrag til opfyldelsen af Unionens mål med hensyn til klima, energi og cirkularitet nås. Derfor bør forordning (EU) 2019/1020, som fastlægger en horisontal ramme for markedsovervågning og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet, finde anvendelse på produkter, for hvilke der er fastsat krav til miljøvenligt design i henhold til nærværende forordning, for så vidt som der ikke findes specifikke bestemmelser med samme mål, art eller virkning i nærværende forordning. For at sænke det problematiske niveau af manglende overensstemmelse for produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF, for mere effektivt at forhindre manglende overholdelse af fremtidige krav til miljøvenligt design og under hensyntagen til nærværende forordnings bredere anvendelsesområde og øgede ambitioner i forhold til direktiv 2009/125/EF bør nærværende forordning desuden indeholde specifikke supplerende regler, der supplerer de rammer, der er oprettet ved forordning (EU) 2019/1020. Disse regler bør sigte mod yderligere at styrke planlægningen og koordineringen af og støtten til medlemsstaternes indsats og bør give Kommissionen yderligere værktøjer til at hjælpe med at sikre, at markedsovervågningsmyndighederne træffer tilstrækkelige tiltag til at forhindre manglende overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design.

(103) Ud over markedsovervågningsmyndighederne har toldmyndighederne også en vigtig rolle at spille i håndhævelsen af denne forordning med hensyn til importerede varer og kan til dette formål henholde sig til Rådets forordning (EF) nr. 515/97 ([53]).

(104) For at sikre at der foretages passende kontrol i et tilstrækkeligt omfang i forhold til kravene til miljøvenligt design, bør medlemsstaterne i deres overordnede nationale markedsovervågningsstrategi, som er fastsat i artikel 13 i forordning (EU) 2019/1020, udarbejde et særligt afsnit med en liste over de produkter eller krav, de har udpeget som prioriteter for markedsovervågning i henhold til nærværende forordning, og de aktiviteter, der er planlagt for at mindske de relevante produkters manglende overensstemmelse med relevante krav til miljøvenligt design eller bringe uoverensstemmelsen til ophør.

(105) Prioriteter for markedsovervågning i henhold til denne forordning bør fastlægges på grundlag af objektive kriterier såsom omfanget af den konstaterede manglende overensstemmelse eller miljøindvirkningerne som følge af manglende overensstemmelse. De aktiviteter, der er planlagt for at opfylde disse prioriteter, bør for deres vedkommende stå i et rimeligt forhold til de forhold, der førte til, at de blev prioriteret.

(106) På grundlag af data indlæst i informations- og kommunikationssystemet omhandlet i forordning (EU) 2019/1020 bør Kommissionen udarbejde en rapport med oplysninger om arten og antallet af udførte kontroller, om omfanget af den konstaterede manglende overensstemmelse og om arten og strengheden af de sanktioner, der er pålagt i forbindelse med den manglende overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design i de fire foregående kalenderår. Rapporten bør indeholde en sammenligning af medlemsstaternes aktiviteter med de planlagte aktiviteter, vejledende benchmarks og en liste over prioriteter for markedsovervågningsmyndighederne. Når Kommissionen overvejer at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, i forordning (EU) 2019/1020, bør den tage hensyn til resultaterne af de rapporter, den har udarbejdet i henhold til nærværende forordning på grundlag af de oplysninger, som markedsovervågningsmyndighederne har indført i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i forordning (EU) 2019/1020, og bør, hvor det er relevant, behandle de produktgrupper, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende forordning, for hvilke der vedvarende er konstateret specifikke risici eller alvorlige overtrædelser, for at sikre en høj grad af overholdelse af nærværende forordning.

(107) For yderligere at styrke koordineringen mellem markedsovervågningsmyndighederne bør den administrative samarbejdsgruppe (»ADCO«), der er nedsat i henhold til forordning (EU) 2019/1020, med henblik på at identificere de produkter eller krav, der er udpeget som prioriteter for markedsovervågning i henhold til nærværende forordning, og de aktiviteter, som er planlagt for at mindske den manglende overensstemmelse med nærværende forordning eller bringe uoverensstemmelsen til ophør, mødes med regelmæssige mellemrum og fastlægge fælles prioriteter for markedsovervågning, der skal tages i betragtning i medlemsstaternes nationale markedsovervågningsstrategier, prioriteter for ydelse af EU-støtte og krav vedtaget i henhold til nærværende forordning, der anvendes eller fortolkes forskelligt og dermed fører til markedsforvridning.

(108) For at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at sikre, at der træffes tilstrækkelige tiltag til at forhindre manglende overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design, bør Kommissionen, hvor det er relevant, gøre brug af de støtteforanstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) 2019/1020. Kommissionen bør tilrettelægge og,

([53]) Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

hvor det er relevant, finansiere fælles markedsovervågning og testprojekter på områder af fælles interesse, fælles investeringer i markedsovervågningskapaciteter og fælles uddannelsesprogrammer for personale hos markedsovervågningsmyndigheder, toldmyndigheder, bemyndigende myndigheder og bemyndigede organer. Desuden bør Kommissionen udarbejde retningslinjer for, hvordan kravene vedtaget i henhold til nærværende forordning skal anvendes og håndhæves, hvor det er nødvendigt for at sikre en harmoniseret anvendelse heraf.

(109) Produkter bør kun bringes i omsætning, hvis de ikke udgør en risiko. For i højere grad at rette ind efter den specifikke karakter af krav til miljøvenligt design og for at sikre, at markedsovervågningsindsatsen fokuserer på manglende overensstemmelse med sådanne krav, bør et produkt, der udgør en risiko, med henblik på denne forordning defineres som et produkt, der ved ikke at opfylde et krav til miljøvenligt design, eller fordi en ansvarlig erhvervsdrivende ikke opfylder et krav til miljøvenligt design, kan skade miljøet eller andre samfundsinteresser, der er beskyttet af nævnte krav. Denne mere specifikke definition bør anvendes, når artikel 19 og 20 i forordning (EU) 2019/1020 finder anvendelse.

(110) Der bør være en procedure, hvorved de berørte parter underrettes om påtænkte foranstaltninger vedrørende produkter, der udgør en risiko. Den bør også gøre det muligt for markedsovervågningsmyndighederne i medlemsstaterne i samarbejde med de relevante erhvervsdrivende at skride til handling på et tidligt tidspunkt med hensyn til sådanne produkter. Med henblik herpå bør den beskyttelsesklausul, der i øjeblikket er indeholdt i direktiv 2009/125/EF, ajourføres og bringes i overensstemmelse med beskyttelsesprocedurerne i anden EU-harmoniseringslovgivning og i afgørelse nr. 768/2008/EF.

(111) Markedsovervågningsmyndighederne bør have ret til at kræve, at de erhvervsdrivende træffer korrigerende tiltag på grundlag af konstateringer af, at et produkt enten ikke opfylder kravene til miljøvenligt design, eller at den erhvervsdrivende har overtrådt reglerne om at bringe produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på markedet eller andre regler, der er rettet mod denne.

(112) Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, er det navnlig vigtigt, at den gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([54]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(113) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår: a) fastlæggelse af procedurer for udstedelse og kontrol af digitale brugeroplysninger for erhvervsdrivendes og andre relevante aktørers adgang til de data, der er lagret i det digitale produktpas, på grundlag af deres respektive rettigheder, b) præcisering af gennemførelsesordningerne for sammenkobling af registret og EU-kvikskranken til udveksling af certifikater på toldområdet, herunder meddelelse af den entydige registreringsidentifikator, c) fastsættelse af fælles krav til mærkernes udformning, d) medtagelse af en liste over selvreguleringsforanstaltninger, der er fastsat som gyldige alternativer til en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordning, e) fastlæggelse af de nærmere regler og formatet for offentliggørelse af oplysninger om usolgte forbrugerprodukter, der er blevet kasseret, f) fastsættelse, ændring eller ophævelse af fælles specifikationer, der omfatter krav til miljøvenligt design, de væsentlige krav til digitale produktpas eller krav til test-, måle- eller beregningsmetoder, g) fastsættelse af minimumskrav til tildeling af offentlige kontrakter om indkøb af produkter, der er omfattet af krav til miljøvenligt design, eller for bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser, hvis disse produkter anvendes til aktiviteter, der er genstand for disse kontrakter, og h) en afgørelse i henhold til EU-beskyttelsesproceduren om, hvorvidt en national foranstaltning er berettiget eller ej. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([55]).

(114) For at øge tilliden til produkter, der bringes i omsætning, navnlig for så vidt angår produkternes opfyldelse af kravene til miljøvenligt design, skal offentligheden være sikker på, at erhvervsdrivende, der bringer produkter i omsætning, som ikke opfylder kravene, vil blive pålagt sanktioner. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning, og sikrer, at disse

([54]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
([55]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

regler anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning og bør som minimum omfatte bøder og tidsbegrænset udelukkelse fra offentlige udbudsprocedurer. Uden at det berører medlemsstaternes procesautonomi og de kompetente myndigheders og dommeres skønsbeføjelser til at pålægge passende sanktioner i de enkelte sager, bør der fastsættes fælles ikkeudtømmende kriterier for fastsættelse af typer og niveauer af sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, for at fremme en mere konsekvent anvendelse af sanktioner. Disse kriterier bør bl.a. omfatte overtrædelsens art, grovhed og varighed, den finansielle situation for den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, f.eks. på grundlag af den samlede omsætning eller den årlige indkomst, og de økonomiske fordele, der er opnået ved og genereret af overtrædelsen, for så vidt som disse fordele kan fastslås.

(115) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning. I henhold til punkt 22 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør denne evaluering baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og merværdi og bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere foranstaltninger. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om gennemførelsen af denne forordning og dens indvirkning på produkters miljømæssige bæredygtighed og det indre markeds funktion. Rapporten ledsages om nødvendigt af et forslag om at ændre denne forordning.

(116) Det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen vurderer de potentielle fordele ved også at fastsætte krav i forbindelse med produkters sociale aspekter. Som led i denne vurdering bør Kommissionen overveje, i hvilket omfang disse krav kan supplere EU-retten og dermed imødegå negative indvirkninger på menneskerettigheder og sociale rettigheder som følge af virksomheders aktiviteter og produkter. Kommissionen bør derfor inden for fire år fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelsesdato foretage en evaluering af de potentielle fordele ved medtagelse af krav til social bæredygtighed i denne forordnings anvendelsesområde. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om denne evaluering. Rapporten bør om nødvendigt ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag om at ændre i denne forordning.

(117) For at lette den private håndhævelse af denne forordning bør forbrugere, der har lidt skade som følge af et produkts manglende overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design, have retten til at kræve erstatning for denne skade fra produktets fabrikant eller, hvis fabrikanten ikke er etableret i Unionen, importøren eller fabrikantens bemyndigede repræsentant eller, hvis ingen af disse erhvervsdrivende er etableret i Unionen, udbyderen af distributionstjenester. En sådan ret til erstatning bør ikke berøre andre klagemuligheder, der er til rådighed for forbrugerne i henhold til EU-retten, såsom klagemulighederne over for sælgeren i tilfælde af mangler ved solgte varer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 ([56]). Desuden bør medlemsstaterne ikke forhindres i at opretholde eller indføre rettigheder for forbrugerne til andre afhjælpningsforanstaltninger i overensstemmelse med national ret, såsom reparation eller udskiftning af produkter, der er i strid med kravene til miljøvenligt design.

(118) Forbrugerne bør have ret til at håndhæve deres rettigheder i forbindelse med de forpligtelser, der pålægges fabrikanter og, hvor det er relevant, importører, bemyndigede repræsentanter og udbydere af distributionstjenester i henhold til denne forordning, gennem gruppesøgsmål i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 ([57]). Med henblik herpå bør denne forordning fastsætte, at direktiv (EU) 2020/1828 finder anvendelse på gruppesøgsmål vedrørende overtrædelser af denne forordning begået af fabrikanter og, hvor det er relevant, af importører, bemyndigede repræsentanter og udbydere af distributionstjenester, der betragtes som erhvervsdrivende i henhold til nævnte direktivs artikel 3, nr. 2), og som skader eller kan skade forbrugernes kollektive interesser. Bilag I til nævnte direktiv bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Det er op til medlemsstaterne at sikre, at denne ændring afspejles i deres gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med nævnte direktiv, selv om vedtagelsen af nationale gennemførelsesforanstaltninger i denne henseende ikke er en betingelse for, at nævnte direktiv kan finde anvendelse på disse gruppesøgsmål. Muligheden for at anvende nævnte direktiv på gruppesøgsmål, der anlægges til prøvelse af fabrikanters og, hvor det er relevant, af importørers, bemyndigede repræsentanters og udbydere af distributionstjenesters overtrædelser af denne forordnings bestemmelser, som skader eller kan skade forbrugernes kollektive interesser, bør begynde på datoen for denne forordnings ikrafttræden.

([56]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).

([57]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 af 25. november 2020 om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF (EUT L 409 af 4.12.2020, s. 1).

(119) Det er nødvendigt, at kravene til miljøvenligt design gælder for det bredest mulige udvalg af produkter og ikke kun energirelaterede produkter, og at definitionen af krav til miljøvenligt design udvides til at omfatte alle aspekter af cirkularitet. Det er også nødvendigt at tilpasse denne forordning til den nye lovgivningsmæssige ramme, der er fastsat i forordning (EF) nr. 765/2008 og afgørelse nr. 768/2008/EF, og at forbedre bestemmelserne vedrørende markedsovervågning. Direktiv 2009/125/EF bør derfor erstattes. For at sikre retssikkerhed for alle erhvervsdrivende fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden og for at sikre lige vilkår for virksomheder, der opererer på det indre marked, bør bestemmelserne om gennemsigtighedsforpligtelser i forbindelse med kassering af usolgte forbrugerprodukter, omgåelse og markedsovervågning finde ensartet anvendelse for alle erhvervsdrivende i hele Unionen. Direktiv 2009/125/EF bør derfor erstattes af en forordning.

(120) Arbejdsplanen for miljøvenligt design og energimærkning for 2022-2024, der er beskrevet i Kommissionens meddelelse af 4. maj 2022, fastlagde de politiske prioriteter for arbejdet med energirelaterede produkter. Når bestemmelserne i denne forordning træder i kraft, vil det forberedende arbejde med at vurdere gennemførligheden af kravene til miljøvenligt design i henhold til direktiv 2009/125/EF være på et væsentligt fremskredent stadie for så vidt angår solcellepaneler, anlæg til rumopvarmning og anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning, vandvarmere, produkter til lokal rumopvarmning til fast brændsel, klimaanlæg, herunder luft-til-luft-varmepumper og komfortventilatorer, kedler til fast brændsel, ventilationsenheder til luftopvarmning og køleprodukter, støvsugere, kogeapparater, vandpumper, industriventilatorer, cirkulationspumper, eksterne strømforsyninger, computere, servere og datalagringsprodukter, effekttransformere, professionelt køleudstyr og billedbehandlingsudstyr. Takket være dette forberedende arbejde er der blevet identificeret en lang række områder, hvor der kan spares energi og materiale, og der er gennemført omfattende høringer af borgere og interessenter. En genstart af dette forberedende arbejde i henhold til denne forordning vil i betydelig grad forsinke vedtagelsen af krav vedrørende energi- og materialebesparelser for disse produkter. For at sikre, at det forberedende arbejde ikke går tabt, er det derfor nødvendigt at fastsætte overgangsbestemmelser, der gør det muligt at vedtage gennemførelsesforanstaltninger for disse produkter i henhold til direktiv 2009/125/EF senest den 31. december 2026. Derudover og for at sikre, at de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 15 i direktiv 2009/125/EF, fungerer efter hensigten, bør der vedtages de nødvendige ændringer, der adresserer de tekniske spørgsmål, hvor det er relevant, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i nævnte direktiv senest den 31. december 2030.

(121) For at sikre retssikkerhed og kontinuitet for produkter, der bringes i omsætning eller tages i brug i overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF i den udgave, der var gældende på datoen for denne forordnings ikrafttræden, bør disse foranstaltninger forblive i kraft efter denne dato, og indtil de ophæves ved en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordning. Af samme årsager bør en række bestemmelser i direktiv 2009/125/EF fortsat have fuld virkning i forbindelse med anvendelsen af disse gennemførelsesforanstaltninger. Det drejer sig navnlig om bestemmelser i direktiv 2009/125/EF, der udelukker transportmidler til varer eller personer fra dets anvendelsesområde, fastlægger definitioner, der er relevante for gennemførelsesforanstaltninger, fastsætter de erhvervsdrivendes ansvar i forbindelse med produkter, der bringes i omsætning, specificerer detaljerne i de relevante procedurer for overensstemmelsesvurdering og EF-overensstemmelseserklæringen, fastslår overensstemmelsesformodningen for produkter, der har fået tildelt EU-miljømærket, og muliggør de nødvendige tiltag i forbindelse med harmoniserede standarder. De relevante bestemmelser i denne forordning bør finde anvendelse på energirelaterede produkter, der bringes i omsætning i henhold til gennemførelsesforanstaltningerne inden for rammerne af direktiv 2009/125/EF, i lyset af vigtigheden af at sikre fri bevægelighed for varer, forbyde praksis, der ulovligt ændrer produkternes ydeevne for at opnå et mere gunstigt resultat, og sikre korrekt håndhævelse af kravene til miljøvenligt design.

(122) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og sikre den frie bevægelighed i det indre marked for produkter, for hvilke der er fastsat krav til miljøvenligt design, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger kun nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastlægger en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design, som produkter skal opfylde for at blive bragt i omsætning eller taget i brug, med det formål at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed med henblik på at gøre bæredygtige produkter til normen og reducere produkters samlede CO_2-aftryk og miljøaftryk i løbet af deres livscyklus og for at sikre bæredygtige produkters frie bevægelighed i det indre marked.

Denne forordning indfører også et digitalt produktpas, fastsætter obligatoriske krav om grønne offentlige udbud og skaber en ramme, der skal forhindre, at usolgte forbrugerprodukter destrueres.

2. Denne forordning finder anvendelse på alle fysiske varer, der bringes i omsætning eller tages i brug, herunder komponenter og mellemprodukter. Den finder dog ikke anvendelse på:

a) fødevarer som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 178/2002

b) foder som defineret i artikel 3, nr. 4), i forordning (EF) nr. 178/2002

c) lægemidler som defineret i artikel 1, nr. 2), i direktiv 2001/83/EF

d) veterinærlægemidler som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2019/6

e) levende planter, dyr og mikroorganismer

f) produkter af menneskelig oprindelse

g) produkter af planter og dyr, der er direkte forbundet med deres fremtidige reproduktion

h) køretøjer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 167/2013, i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 168/2013 og i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2018/858, for så vidt angår de produktaspekter, for hvilke der er fastsat krav i sektorspecifikke EU-retsakter, der finder anvendelse på disse køretøjer.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »produkt«: alle fysiske varer, der bringes i omsætning eller tages i brug

2) »komponent«: et produkt, der er beregnet til at indgå i et andet produkt

3) »mellemprodukt«: et produkt, der kræver yderligere fremstilling eller omdannelse såsom blanding, overfladebehandling eller samling for at gøre det egnet til slutbrugerne

4) »energirelateret produkt«: ethvert produkt, der påvirker energiforbruget under anvendelsen

5) »produktgruppe«: en gruppe produkter, der tjener lignende formål og kan sidestilles med hensyn til anvendelse, eller som har lignende funktionsmæssige egenskaber, og som kan sidestilles med hensyn til forbrugernes opfattelse

6) »miljøvenligt design«: integration af hensyn til miljømæssig bæredygtighed i et produkts egenskaber og i de processer, der finder sted i hele produktets værdikæde

7) »krav til miljøvenligt design«: et ydeevnekrav eller et oplysningskrav, der har til formål at gøre et produkt, herunder de processer, der finder sted i hele produktets værdikæde, mere miljømæssigt bæredygtigt

8) »ydeevnekrav«: et kvantitativt eller ikkekvantitativt krav om, eller som relaterer sig til, at et produkt skal opnå et bestemt ydeevneniveau i forhold til en produktparameter som omhandlet i bilag I

9) »oplysningskrav«: en forpligtelse for et produkt til at være ledsaget af oplysninger som specificeret i artikel 7, stk. 2

10) »forsyningskæde«: alle aktiviteter og processer i produktets værdikæde i forudgående led frem til det punkt, hvor produktet når frem til kunden

11) »værdikæde«: alle aktiviteter og processer, der er en del af et produkts livscyklus, samt eventuel genfremstilling heraf

12) »livscyklus«: de fortløbende og indbyrdes forbundne faser af et produkts livscyklus, der består af anskaffelse eller produktion af råmaterialer fra naturressourcer, forbehandling, fremstilling, oplagring, distribution, installation, anvendelse, vedligeholdelse, reparation, opgradering, istandsættelse og genbrug samt udtjente produkter

13) »udtjent produkt«: den livscyklusfase, der begynder, når et produkt kasseres, og slutter, når det affaldsmateriale, der kommer fra produktet, returneres til naturen eller går ind i et andet produkts livscyklus

14) »miljøpåvirkning«: enhver ændring af miljøet, hvad enten den er skadelig eller gavnlig, som helt eller delvis skyldes et produkt i løbet af dets livscyklus

15) »ydeevneklasse«: en række ydeevneniveauer i forhold til en eller flere af de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, som er fastsat på grundlag af en fælles metode for produktet eller produktgruppen, opdelt på en sådan måde, at d produktdifferentiering muliggøres

16) »genfremstilling«: handlinger, hvorigennem et nyt produkt fremstilles af genstande, der er affald, produkter eller komponenter, og hvorigennem der foretages mindst én ændring, som i væsentlig grad påvirker dets sikkerhed, ydeevne, formål eller type

17) »opgradering«: handlinger, der udføres for at forbedre et produkts funktionalitet, ydeevne, kapacitet, sikkerhed eller æstetik

18) »istandsættelse«: handlinger, der udføres for at bearbejde, rengøre, teste og om nødvendigt reparere et produkt eller et kasseret produkt for at genoprette dets ydeevne eller funktionalitet med hensyn til den tilsigtede anvendelse og ydeevne som oprindeligt udformet i designfasen på det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning

19) »vedligeholdelse«: én eller flere handlinger, der udføres for at holde et produkt i en tilstand, hvor det kan opfylde sin tilsigtede anvendelse

20) »reparation«: én eller flere handlinger, der udføres for at bringe et defekt produkt eller affald tilbage til en tilstand, hvor det opfylder sin tilsigtede anvendelse

21) »for tidlig forældelse«: en produktdesignfunktion eller efterfølgende handling eller undladelse, som resulterer i, at produktet bliver ikkefunktionsdygtigt eller fungerer mindre godt, uden at disse ændringer af funktionen eller ydeevnen skyldes normal slitage

22) »holdbarhed«: et produkts evne til over tid at opretholde sin funktions- og ydeevne under nærmere angivne anvendelses-, vedligeholdelses- og reparationsbetingelser

23) »pålidelighed«: sandsynligheden for, at et produkt fungerer som krævet under givne betingelser i en given periode uden en hændelse, der fører til, at en primær eller sekundær funktion af produktet ikke længere udøves

24) »miljøaftryk«: en kvantificering af et produkts miljøpåvirkninger i hele dets livscyklus, enten i forhold til en enkelt miljøpåvirkningskategori eller et aggregeret sæt påvirkningskategorier baseret på metoden til vurdering af produkters miljøaftryk som fastsat i henstilling (EU) 2021/2279 eller andre videnskabelige metoder, der er udviklet af internationale organisationer, afprøvet bredt i samarbejde med forskellige industrisektorer og vedtaget eller gennemført af Kommissionen i anden EU-ret

25) »CO_2-aftryk«: summen af drivhusgasemissioner og drivhusgasoptag i et produktsystem, udtrykt som CO_2-ækvivalenter og baseret på en livscyklusvurdering ved hjælp af klimaændringernes enkelte påvirkningskategori

26) »materialeaftryk«: den samlede mængde råstoffer, der udvindes for at imødekomme den endelige forbrugsefterspørgsel

27) »problematisk stof«: et stof, som:

a) opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning (EF) nr. 1907/2006 og er identificeret i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, i nævnte forordning

b) er klassificeret i del 3 i bilag VI til forordning (EF) nr. 1272/2008 i en af følgende fareklasser eller farekategorier:

i) carcinogenicitet, kategori 1 og 2

ii) kimcellemutagenicitet, kategori 1 og 2

iii) reproduktionstoksicitet, kategori 1 og 2

iv) hormonforstyrrende virkning på menneskers sundhed, kategori 1 og 2

v) hormonforstyrrende virkning på miljøet, kategori 1 og 2

vi) persistente, mobile og toksiske eller meget persistente, meget mobile egenskaber

vii) persistente, bioakkumulerende og toksiske eller meget persistente, meget bioakkumulerende egenskaber

viii) respiratorisk sensibilisering, kategori 1

ix) hudsensibilisering, kategori 1

x) farligt for vandmiljøet, kronisk kategori 1-4

xi) farlig for ozonlaget

xii) specifik målorgantoksicitet – gentagen eksponering, kategori 1 og 2

xiii) specifik målorgantoksicitet – enkelteksponering, kategori 1 og 2

c) er reguleret i henhold til forordning (EU) 2019/1021, eller

d) har en negativ indvirkning på genbrug og genanvendelse af materialer i det produkt, hvori det forekommer

28) »digitalt produktpas«: et datasæt, der er specifikt for et produkt, og som indeholder de oplysninger, der er specificeret i den relevante delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, og som er elektronisk tilgængelige via en databærer i overensstemmelse med kapitel III

29) »databærer«: et lineært stregkodesymbol, et todimensionalt symbol eller et andet automatisk identifikationsdataopsamlingsmedium, der kan læses af en anordning

30) »entydig produktidentifikator«: en entydig række tegn til identifikation af et produkt, som også muliggør et link til det digitale produktpas

31) »entydig operatøridentifikator«: en entydig række tegn til identifikation af en aktør, der er involveret i et produkts værdikæde

32) »udbyder af digitale produktpastjenester«: en fysisk eller juridisk person, som er en uafhængig tredjepart med tilladelse fra den erhvervsdrivende, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug, og som behandler digitale produktpasdata for det pågældende produkt med henblik på at gøre sådanne data tilgængelige for erhvervsdrivende og andre relevante aktører med ret til adgang til disse data i henhold til denne forordning eller anden EU-ret

33) »entydig anlægsidentifikator«: en entydig række tegn til identifikation af lokaliteter eller bygninger, der indgår i et produkts værdikæde, eller som anvendes af aktører, der er involveret i et produkts værdikæde

34) »destruktion«: forsætlig beskadigelse eller kassering af et produkt som affald med undtagelse af at kassere det udelukkende med henblik på levering af det kasserede produkt til forberedelse med henblik på genbrug, herunder istandsættelse eller genfremstilling

35) »kunde«: en fysisk eller juridisk person, der køber, lejer eller modtager et produkt til eget brug, uanset om denne handler som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession

36) »forbrugerprodukt«: ethvert produkt, bortset fra komponenter og mellemprodukter, der primært er beregnet til forbrugere

37) »usolgt forbrugerprodukt«: ethvert forbrugerprodukt, der ikke er blevet solgt, herunder overskudslager, for stor lageropbygning og ukurante produkter og produkter, som er blevet returneret af en forbruger på grundlag af dennes fortrydelsesret i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2011/83/EU eller, hvor det er relevant, under en eventuel længere fortrydelsesfrist, som den handlende har givet

38) »selvreguleringsforanstaltning«: en frivillig aftale eller en adfærdskodeks, som erhvervsdrivende har indgået på eget initiativ, og som de er ansvarlige for at håndhæve

39) »gøre tilgængelig på markedet«: enhver levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag

40) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af et produkt på EU-markedet

41) »ibrugtagning«: den første anvendelse i Unionen af et produkt i overensstemmelse med dets tilsigtede formål

42) »fabrikant«: enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et produkt eller får et produkt konstrueret eller fremstillet, og som markedsfører dette produkt under sit navn eller varemærke

43) »bemyndiget repræsentant«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på fabrikantens vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver vedrørende fabrikantens forpligtelser i henhold til denne forordning

44) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet

45) »distributør«: enhver anden fysisk eller juridisk person i forsyningskæden end fabrikanten eller importøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet

46) »erhvervsdrivende«: fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren, forhandleren og udbyderen af distributionstjenester

47) »uafhængig erhvervsdrivende«: en fysisk eller juridisk person, som er uafhængig af fabrikanten, og som er direkte eller indirekte involveret i istandsættelse, reparation, vedligeholdelse eller ændring af anvendelsen af et produkt, herunder affaldshåndteringsvirksomheder, renoveringsvirksomheder, reparatører, fabrikanter eller distributører af reparationsudstyr, værktøj eller reservedele, samt udgivere af tekniske oplysninger, erhvervsdrivende, der tilbyder inspektion og test, og erhvervsdrivende, der tilbyder uddannelse af installatører, fabrikanter og reparatører af udstyr

48) »professionel reparatør«: en fysisk eller juridisk person, der leverer professionelle reparations- og vedligeholdelsesydelser for et produkt, uanset om vedkommende handler inden for fabrikantens distributionssystem eller uafhængigt af fabrikantens distributionssystem

49) »teknisk specifikation«: et dokument, der fastsætter tekniske krav, som et produkt, en proces eller en tjeneste skal opfylde

50) »CE-mærkning«: mærkning, hvormed fabrikanten angiver, at det pågældende produkt er i overensstemmelse med alle gældende krav fastsat i EU-harmoniseringslovgivningen om anbringelse af denne mærkning

51) »overensstemmelsesvurdering«: en proces til påvisning af, om kravene til miljøvenligt design i de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 er blevet opfyldt

52) »overensstemmelsesvurderingsorgan«: et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, test, certificering og inspektion

53) »bemyndiget organ«: et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er bemyndiget i overensstemmelse med kapitel IX

54) »udbyder af en onlinemarkedsplads«: en udbyder af en formidlingstjeneste, der anvender en onlinegrænseflade, der gør det muligt for kunder at indgå fjernsalgsaftaler med erhvervsdrivende om salg af produkter, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

55) »forhandler«: en distributør eller enhver anden fysisk eller juridisk person, der udbyder produkter til salg, leje eller køb på afbetaling, eller som udstiller produkter til slutbrugere som led i erhvervsvirksomhed, herunder gennem fjernsalg og omfatter enhver fysisk eller juridisk person, der tager et produkt i brug som led i erhvervsvirksomhed

56) »fjernsalg«: tilbud om salg, leje eller køb på afbetaling af produkter online eller ved hjælp af andre former for fjernsalg, hvorved den potentielle kunde ikke fysisk kan få adgang til produktet

57) »produkt, der udgør en risiko«: et produkt, der ved ikke at opfylde et krav til miljøvenligt design, der er fastsat i eller i henhold til denne forordning, bortset fra kravene anført i artikel 71, stk. 1, kan skade miljøet eller andre samfundsinteresser, der er beskyttet af dette krav

58) »produkt, der udgør en alvorlig risiko«: et produkt, der udgør en risiko, for hvilket graden af den relevante manglende overensstemmelse eller den dermed forbundne skade på grundlag af en vurdering anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af den manglende overensstemmelse ikke er umiddelbare.

Definitionerne af »SMV'er«, »små virksomheder« og »mikrovirksomheder« i henholdsvis artikel 2, stk. 1, 2 og 3, i bilag I til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ([58]) finder anvendelse.

Definitionerne af »stof« og »blanding« i henholdsvis artikel 3, nr. 1) og 2), i forordning (EF) nr. 1907/2006 finder anvendelse.

Definitionerne af »akkreditering« og »nationalt akkrediteringsorgan« i henholdsvis artikel 2, nr. 10) og 11), i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse.

Definitionerne af »affald«, »farligt affald«, »genbrug«, »nyttiggørelse«, »forberedelse med henblik på genbrug« og »genanvendelse« i henholdsvis artikel 3, nr. 1), 2), 13), 15), 16) og 17), i direktiv 2008/98/EF finder anvendelse.

Definitionen af »harmoniseret standard« i artikel 2, nr. 1), litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012 finder anvendelse.

Definitionerne af »ordregivende myndigheder« i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2014/24/EU og af »ordregivende enheder« i artikel 4, nr. 1), i direktiv 2014/25/EU finder anvendelse. »Offentlige kontrakter«: kontrakter som omfattet af direktiv 2014/24/EU og direktiv 2014/25/EU.

Definitionen af »behandling« i artikel 3, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1807 ([59]) finder anvendelse.

Definitionen af »forbruger« i artikel 2, nr. 2), i direktiv (EU) 2019/771 finder anvendelse.

Definitionerne af »markedsovervågning«, »markedsovervågningsmyndighed«, »udbyder af distributionstjenester«, »onlinegrænseflade«, »korrigerende tiltag«, »slutbruger«, »tilbagekaldelse«, »tilbagetrækning«, »toldmyndigheder« og »overgang til fri omsætning« i henholdsvis artikel 3, nr. 3), 4), 11), 15), 16), 21), 22), 23), 24) og 25), i forordning (EU) 2019/1020 finder anvendelse.

([58]) Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

([59]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1807 af 14. november 2018 om en ramme for fri udveksling af andre data end personoplysninger i Den Europæiske Union (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 59).

Artikel 3

Fri bevægelighed

1. Produkter må kun bringes i omsætning eller tages i brug, hvis de opfylder de krav til miljøvenligt design, der finder anvendelse på disse produkter og er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

2. Medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre omsætning eller ibrugtagning af produkter, der opfylder de ydeevnekrav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, på grund af manglende overensstemmelse med nationale ydeevnekrav vedrørende de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, og som er omfattet af ydeevnekrav i sådanne delegerede retsakter.

Medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre omsætning eller ibrugtagning af produkter, der opfylder de oplysningskrav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, på grund af manglende overensstemmelse med nationale oplysningskrav vedrørende de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, og som er omfattet af oplysningskrav i sådanne delegerede retsakter.

3. Uanset denne artikels stk. 2 forhindres medlemsstaterne ikke i at fastsætte mindstekrav til energimæssig ydeevne i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv (EU) 2024/1275 og krav til installationer i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 13.

4. Medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre omsætning eller ibrugtagning af produkter, for hvilke det i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 2, er fastsat, at ingen ydeevnekrav, ingen oplysningskrav eller hverken ydeevnekrav eller oplysningskrav skal fastsættes for en eller flere specifikke produktparametre, jf. bilag I, på grund af manglende overensstemmelse med nationale krav vedrørende sådanne parametre.

5. Medlemsstaterne må ikke forhindre, at der på messer, udstillinger og ved lignende arrangementer forevises produkter, der ikke er i overensstemmelse med kravene fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, forudsat at det ved synlig skiltning klart er anført, at sådanne produkter ikke opfylder de krav, der er fastsat i disse delegerede retsakter, og at de ikke udbydes til salg, før de er blevet bragt i overensstemmelse med de gældende krav.

KAPITEL II

KRAV TIL MILJØVENLIGT DESIGN

Artikel 4

Beføjelser til at vedtage delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 72 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte krav til miljøvenligt design. Disse delegerede retsakter skal mindst omfatte de elementer, der er anført i artikel 8. Sådanne krav til miljøvenligt design fastsættes i overensstemmelse med artikel 5, 6 og 7 og kapitel III.

2. Den i stk. 1 omhandlede beføjelse omfatter muligheden for at fastslå, at der ikke skal fastsættes nogen ydeevnekrav, oplysningskrav eller hverken ydeevnekrav eller oplysningskrav for visse produktparametre, der er omhandlet i bilag I, hvis et krav vedrørende disse specifikke produktparametre vil have en negativ indvirkning på de krav til miljøvenligt design, der tages i betragtning for den pågældende produktgruppe.

3. Den i stk. 1 omhandlede beføjelse omfatter ikke muligheden for at vedtage en delegeret retsakt, der fastslår, at der ikke er behov for nogen krav til miljøvenligt design for en produktgruppe.

4. I de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til stk. 1, giver Kommissionen de erhvervsdrivende tilstrækkelig tid til at opfylde de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i disse delegerede retsakter, navnlig under hensyntagen til SMV'ers, navnlig mikrovirksomheders, behov. Anvendelsesdatoen for en delegeret retsakt må ikke være tidligere end 18 måneder fra dens ikrafttræden, undtagen i behørigt begrundede tilfælde for hele retsakten eller for visse specifikke krav eller i tilfælde af delvis ophævelse eller ændring af delegerede retsakter, hvor der kan fastsættes en tidligere anvendelsesdato.

5. I de delegerede retsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, supplerer Kommissionen også denne forordning ved at specificere de gældende overensstemmelsesvurderingsprocedurer blandt enten modul A, der er fastsat i bilag IV til denne forordning, eller et af modulerne B-H1, der er fastsat i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF med de tilpasninger, der er nødvendige på baggrund af de pågældende produktkrav eller krav til miljøvenligt design i overensstemmelse med denne forordnings artikel 43.

Hvis der skal anvendes forskellige overensstemmelsesvurderingsmoduler i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF, i henhold til anden EU-ret for det samme produkt, skal det modul, der er fastsat i de i stk. 1 omhandlede delegerede retsakter, anvendes til det pågældende krav til miljøvenligt design.

Når denne forordning, hvor det er relevant, finder anvendelse på en produktgruppe som supplement til en af Europa-Parlamentet og Rådet vedtaget forordning om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer (»byggevareforordningen«), skal den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 1, specificere overensstemmelsesvurderingsproceduren, herunder, hvor det er relevant, eventuelle systemer, der er fastsat i henhold til en foranstaltning i henhold til byggevareforordningen, under hensyntagen til produktgruppens karakteristika, de relevante krav til miljøvenligt design og omkostningerne for de erhvervsdrivende.

6. De delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 1, kan, alt efter hvad der er relevant i betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for produktgruppen, indeholde enhver af følgende yderligere krav:

a) hvis det er nødvendigt for en effektiv markedsovervågning:

   i) at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører opbevarer den tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen i en anden periode end de ti år, der er omhandlet i artikel 27, stk. 3, artikel 28, stk. 2, litra a), eller artikel 29, stk. 7, alt efter hvad der er relevant, efter at det relevante produkt er blevet bragt i omsætning eller taget i brug, under hensyntagen til arten af det pågældende produkt eller de pågældende krav til miljøvenligt design

   ii) at erhvervsdrivende giver efter anmodning markedsovervågningsmyndighederne de oplysninger, der er fastsat i artikel 36, stk. 2, andet afsnit, i en anden periode end de ti år, der er omhandlet, efter at det relevante produkt er blevet leveret

   iii) at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører stiller, uden at en anmodning er nødvendig, dele af den tekniske dokumentation vedrørende det pågældende produkt til rådighed digitalt for Kommissionen eller markedsovervågningsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 36, stk. 3

   iv) at forsyningskædeaktørerne opholder forpligtelserne anført i artikel 38

b) at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører stiller oplysninger til rådighed for Kommissionen om de mængder af et produkt, der er omfattet af de i denne artikels første stk. 1 omhandlede delegerede retsakter, og som er bragt i omsætning eller taget i brug i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1

c) hvis det er nødvendigt for at sikre en energieffektiv anvendelse af produkter eller for at udarbejde fremtidige krav til miljøvenligt design:

   i) at produkter kan måle den energi, de forbruger, eller deres ydeevne i forhold til andre relevante produktparametre, der er omhandlet i bilag I, når de er i brug, i overensstemmelse med artikel 37, stk. 2

   ii) at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører indsamler de i litra i) omhandlede brugsdata, der ikke er personlige, og rapporterer til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 37, stk. 4

   iii) at digitale værktøjer anvendes til beregning af et produkts ydeevne i forhold til en produktparameter, der er omhandlet i bilag I, i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2

d) for at sikre gennemsigtighed med hensyn til overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design, regler om mærkning, der angiver overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design, for produkter, der ikke er omfattet af kravet om CE-mærkning, inden de bringes i omsætning eller tages i brug i overensstemmelse med artikel 47.

7. Den første delegerede retsakt, der skal vedtages i henhold til denne artikel, træder ikke i kraft før den 19. juli 2025.

Artikel 5

Krav til miljøvenligt design

1. For at imødegå miljøpåvirkninger og på grundlag af de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, skal kravene til miljøvenligt design i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, være af en sådan art, at følgende produktaspekter (»produktaspekter«) forbedres, hvis disse produktaspekter er relevante for den pågældende produktgruppe:

a) holdbarhed

b) pålidelighed

c) genbrugelighed

d) opgraderingsmuligheder

e) reparerbarhed

f) muligheden for vedligeholdelse og renovering

g) tilstedeværelsen af problematiske stoffer

h) energiforbrug og energieffektivitet

i) vandforbrug og vandeffektivitet

j) ressourceforbrug og ressourceeffektivitet

k) genanvendt indhold

l) muligheden for genfremstilling

m) genanvendeligheden

n) muligheden for nyttiggørelse af materialer

o) miljøpåvirkninger, herunder CO_2-aftryk og miljøaftryk

p) forventet generering af affald.

2. Krav til miljøvenligt design skal, hvor det er relevant, sikre ud fra de i bilag I omhandlede produktparametre, at produkter ikke bliver forældede for tidligt af årsager, der omfatter fabrikanternes designvalg, anvendelsen af komponenter, der er betydeligt mindre robuste end andre komponenter, forhindring af at nøglekomponenter kan afmonteres, utilgængelige reparationsoplysninger eller reservedele, software der ikke længere fungerer, når et operativsystem er blevet opdateret, eller softwareopdateringer, der ikke leveres.

3. Kommissionen udvælger eller udvikler værktøjer eller metoder, alt efter hvad der er nødvendigt, for fastsættelsen af krav til miljøvenligt design.

4. Der fastsættes krav til miljøvenligt design for specifikke produktgrupper. De kan differentieres for ethvert specifikt produkt, der tilhører den pågældende produktgruppe.

5. Produkter, der udelukkende skal tjene forsvarsformål eller den nationale sikkerhed, udelukkes fra produktgrupperne.

6. Kommissionen kan også fastsætte horisontale krav til miljøvenligt design for de produktgrupper, som ikke er medtaget i den arbejdsplan, der er omhandlet i artikel 18.

7. Hvis to eller flere produktgrupper udviser en eller flere ligheder, der gør det muligt effektivt at forbedre et produktaspekt på grundlag af fælles oplysningskrav eller ydeevnekrav, kan der fastsættes horisontale krav til miljøvenligt design for disse produktgrupper (»horisontale krav til miljøvenligt design«). Når Kommissionen overvejer, om der skal fastsættes horisontale krav til miljøvenligt design, tager den også hensyn til disse kravs positive indvirkning i forhold til at nå målene i denne forordning, navnlig evnen til at dække en bred vifte af produktgrupper i den samme delegerede retsakt.

Kommissionen kan supplere de horisontale krav til miljøvenligt design gennem fastsættelse af krav til miljøvenligt design for en bestemt produktgruppe.

8. Et krav til miljøvenligt design kan omfatte produkter, der er omfattet af en selvreguleringsforanstaltning, der er opført på listen i den gennemførelsesretsakt, der vedtages i henhold til artikel 21, stk. 3, hvis selvreguleringsforanstaltningen ikke vedrører de produktaspekter, der er omfattet af dette krav til miljøvenligt design.

9. Kravene til miljøvenligt design skal, alt efter hvad der er relevant for at forbedre de specifikke produktaspekter, omfatte enten et eller begge af følgende:

a) ydeevnekrav som fastsat i artikel 6

b) oplysningskrav som fastsat i artikel 7.

10. Ved udarbejdelsen af krav til miljøvenligt design skal Kommissionen sikre sammenhæng med anden EU-ret og skal:

a) tage hensyn til følgende elementer:

   i) Unionens prioriteter for klimaet, miljøet, energieffektivitet, ressourceeffektivitet og -sikkerhed, herunder en giftfri cirkulær økonomi, og andre relaterede EU-prioriteter og -mål

   ii) relevant EU-ret, herunder i hvilket omfang den omhandler de relevante produktaspekter

   iii) relevante internationale aftaler

   iv) selvreguleringsforanstaltninger

   v) relevant national miljøret

   vi) relevante europæiske og internationale standarder

b) foretage en konsekvensanalyse baseret på den bedste tilgængelige dokumentation og analyser og, hvor det er relevant, på yderligere undersøgelser og forskningsresultater, der er udarbejdet inden for rammerne af EU-finansieringsprogrammer. Fastsættelsen af krav vedrørende miljøvenligt design af visse af produktaspekterne må ikke forsinkes unødigt af usikkerhed med hensyn til muligheden for at fastsætte krav til miljøvenligt design for at forbedre andre produktaspekter af det pågældende produkt. I konsekvensanalysen skal Kommissionen:

   i) angive den anvendte metode

   ii) sikre, at alle produktaspekter analyseres, og at analysens dybde for produktaspekterne står i et rimeligt forhold til deres betydning for det pågældende produkt

   iii) sikre, at afvejning af indbyrdes afhængighed mellem de forskellige produktaspekter analyseres

   iv) fastsætte de forventede ændringer med hensyn til miljøpåvirkninger, herunder kvantificeret som et CO_2-aftryk og et miljøaftryk, når det er muligt

   v) analysere tilgængeligheden af råmaterialer til istandsættelsessektoren, hvor det er relevant

   vi) analysere eventuelle relevante påvirkninger af menneskers sundhed

   vii) overveje hvilket minimumsniveau af ydeevne for et produkt eller en produktgruppe, der er nødvendigt, for i fremtiden at nå Unionens mål som anført i litra a), nr. i)

c) tage hensyn til relevante tekniske oplysninger, der er anvendt som grundlag for eller afledt af EU-retten eller -instrumenter, herunder forordning (EF) nr. 66/2010, direktiv 2010/75/EU, tekniske screeningskriterier vedtaget i henhold til forordning (EU) 2020/852 og Unionens kriterier for grønne offentlige udbud

d) tage hensyn til beskyttelsen af fortrolige forretningsoplysninger

e) tage hensyn til de synspunkter, som det forum for miljøvenligt design, der er omhandlet i artikel 19, og medlemsstaternes ekspertgruppe, der er omhandlet i artikel 20, har givet udtryk for.

11. Kravene til miljøvenligt design skal opfylde følgende kriterier:

a) der må ikke være nogen væsentlig negativ indvirkning på produktets brugsegenskaber set fra brugerens synspunkt

b) der må ikke være nogen negativ indvirkning på menneskers sundhed og sikkerhed

c) der må ikke være nogen væsentlig negativ indvirkning på forbrugerne med hensyn til de relevante produkters prisoverkommelighed, idet der også tages hensyn til adgang til brugte produkter, holdbarhed og produkternes livscyklusomkostninger

d) der må ikke være nogen uforholdsmæssigt negativ påvirkning af konkurrenceevnen for erhvervsdrivende og andre aktører i værdikæden, herunder SMV'er og navnlig mikrovirksomheder

e) fabrikanter eller andre aktører i værdikæden må ikke pålægges nogen proprietær teknologi

f) der må ikke være nogen uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for fabrikanter eller andre aktører i værdikæden, herunder SMV'er og navnlig mikrovirksomheder.

12. Krav til miljøvenligt design skal være verificerbare. Kommissionen fastlægger passende metoder til verifikation af specifikke krav til miljøvenligt design, herunder direkte kontrol af produktet eller på grundlag af den tekniske dokumentation.

13. Kommissionen offentliggør relevante undersøgelser og analyser, herunder de konsekvensanalyser, der er omhandlet i stk. 10, litra b), der er anvendt ved fastsættelsen af krav til miljøvenligt design.

14. For hver produktgruppe, der er omfattet af krav til miljøvenligt design, fastsætter Kommissionen, hvor det er relevant, hvilke stoffer der falder ind under definitionen i artikel 2, nr. 27), litra d), idet der som minimum tages hensyn til, om:

a) stofferne på grundlag af standardteknologier gør genbrugs- eller genanvendelsesprocessen mere kompliceret, dyr eller energi- eller ressourcekrævende eller gør miljøpåvirkningen heraf betydeligt større

b) stofferne forringer de tekniske egenskaber eller funktionaliteter ved eller nytteværdien eller værdien af det genanvendte materiale, der kommer fra produktet, eller de genanvendte produkter, der er fremstillet af dette genanvendte materiale

c) stofferne påvirker det genanvendte materiales æstetiske eller olfaktoriske egenskaber negativt.

Artikel 6

Ydeevnekrav

1. Produkter skal opfylde ydeevnekrav vedrørende produktaspekterne, som fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4.

2. Ydeevnekravene baseres på de relevante produktparametre, der er omhandlet i bilag I, og skal, hvor det er relevant, omfatte enten et eller begge af følgende:

a) minimums- eller maksimumsværdier i forhold til en specifik produktparameter eller en kombination heraf

b) ikkekvantitative krav, der har til formål at forbedre ydeevnen i forbindelse med en eller flere af sådanne produktparametre

3. Ydeevnekrav baseret på produktparameteren som omhandlet i bilag I, litra f), må primært af hensyn til kemisk sikkerhed ikke begrænse forekomsten af stoffer i produkter.

Fastsættelsen af ydeevnekrav skal dog også, hvor det er relevant, mindske væsentlige risici for menneskers sundhed eller miljøet.

4. Når Kommissionen fastsætter ydeevnekrav, følger den proceduren fastsat i bilag II.

Artikel 7

Oplysningskrav

1. Produkterne skal opfylde oplysningskravene vedrørende produktaspekterne, som fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4.

2. Oplysningskravene skal:

a) som minimum omfatte krav vedrørende det digitale produktpas, der er fastsat i kapitel III, og krav vedrørende problematiske stoffer, der er fastsat i stk. 5

b) i givet fald også indeholde krav om, at produkterne ledsages af:

i) oplysninger om produktets ydeevne i forhold til en eller flere af de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, herunder en reparerbarhedsscore, en holdbarhedsscore eller CO_2-aftryk eller miljøaftryk

ii) oplysninger til kunder og andre aktører om, hvordan produktet installeres, anvendes, vedligeholdes og repareres med henblik på at minimere dets miljøpåvirkning og sikre optimal holdbarhed, om, hvordan der installeres operativsystemer fra tredjeparter, hvor det er relevant, samt om indsamling med henblik på istandsættelse eller genfremstilling og om, hvordan produktet returneres eller håndteres, når det er udtjent

iii) oplysninger til behandlingsanlæg om demontering, genbrug, istandsættelse, genanvendelse eller bortskaffelse, når produktet er udtjent

iv) andre oplysninger, der kan påvirke kundernes valg af bæredygtige produkter og den måde, hvorpå produktet håndteres af andre parter end fabrikanten, med henblik på at lette hensigtsmæssig anvendelse, værdifastholdelse og korrekt behandling, når produktet er udtjent

c) være klare, letforståelige og skræddersyet til de pågældende produktgruppers særlige karakteristika og de tiltænkte modtagere af oplysningerne.

Der kan fastsættes et oplysningskrav for en specifik produktparameter, uanset om der er fastsat et ydeevnekrav for den specifikke produktparameter.

Hvis en delegeret retsakt indeholder horisontale krav til miljøvenligt design, finder dette stykkes litra a) ikke anvendelse.

3. Oplysningskrav baseret på produktparameteren i bilag I, litra f), må ikke vedrøre mærkning af stoffer eller blandinger, som primært vedrører deres sundheds- eller miljøfarer.

4. Ved fastsættelsen af de oplysningskrav, der er omhandlet i stk. 2, litra b), nr. i), fastsætter Kommissionen, hvor det er relevant i betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for produktgruppen, ydeevneklasser.

Kommissionen kan basere ydeevneklasserne på enkelte parametre eller på aggregerede bedømmelser. Sådanne ydeevneklasser kan være udtrykt i absolutte tal eller i enhver anden form, der gør det muligt for potentielle kunder at vælge produkterne med den bedste ydeevne.

Disse ydeevneklasser skal svare til signifikante forbedringer af ydeevneniveauet.

Hvis ydeevneklasser er baseret på parametre, for hvilke der er fastsat ydeevnekrav, skal den laveste klasse svare til den minimumsydeevne, der kræves på det tidspunkt, hvor ydeevneklasserne begynder at finde anvendelse.

5. Medmindre andet er fastsat i stk. 6, litra b), skal oplysningskravene gøre det muligt at spore de problematiske stoffer i hele de pågældende produkters livscyklus, medmindre en sådan sporing allerede er muliggjort i henhold til de oplysningskrav, som er fastsat i en anden delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, der dækker de pågældende produkter, og skal mindst omfatte følgende:

a) navnet på eller den numeriske kode for de problematiske stoffer i produktet som følger:

i) navn i IUPAC-nomenklaturen (Den Internationale Union for Ren og Anvendt Kemi) eller et andet internationalt navn, hvis IUPAC-navnet ikke er tilgængeligt

ii) andre navne, herunder sædvanligt navn, handelsnavn, forkortelse

iii) Det Europæiske Fællesskabs (EF's) nummer som angivet i den europæiske fortegnelse over markedsførte kemiske stoffer (EINECS), den europæiske liste over anmeldte kemiske stoffer (ELINCS) eller No Longer Polymer (NLP)-listen eller nummeret tildelt af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), hvis et sådant findes, og det er relevant

iv) Chemical Abstracts Services (CAS') navn og nummer, hvis det foreligger

b) placeringen af de problematiske stoffer i produktet

c) koncentrationen, den maksimale koncentration eller koncentrationsområdet for de problematiske stoffer på produktets niveau, dets relevante hovedkomponenter eller reservedele

d) relevante anvisninger for sikker anvendelse af produktet

e) oplysninger, der er relevante for demontering, forberedelse med henblik på genbrug, genbrug, genanvendelse og miljømæssigt forsvarlig håndtering af produktet, når det er udtjent.

Kommissionen kan, hvor det er relevant for den pågældende produktgruppe, fastsætte tærskler for, hvornår oplysningskravet vedrørende problematiske stoffer skal finde anvendelse.

6. Hvis Kommissionen fastsætter oplysningskrav i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, skal den, hvor det er relevant:

a) fastsætte anvendelsesdatoer for sådanne oplysningskrav, der er omhandlet i stk. 5, første afsnit, idet der differentieres mellem problematiske stoffer, hvor det er nødvendigt

b) fastsætte behørigt begrundede undtagelser for problematiske stoffer eller informationselementer fra sådanne oplysningskrav, der er omhandlet i stk. 5, første afsnit, på grundlag af den tekniske gennemførlighed eller relevans af at spore problematiske stoffer, eksistensen af analytiske metoder til at påvise og kvantificere disse stoffer, behovet for at beskytte fortrolige forretningsoplysninger eller i andre behørigt begrundede tilfælde; problematiske stoffer som omhandlet i artikel 2, nr. 27), litra a), må ikke undtages, hvis de er til stede i produkter, deres relevante komponenter eller reservedele i en koncentration på over 0,1 % vægtprocent, og

c) sikre overensstemmelse med eksisterende oplysningskrav i henhold til EU-retten og minimere den administrative byrde, herunder gennem passende tekniske løsninger.

7. Oplysningskravene skal angive, hvordan de krævede oplysninger skal stilles til rådighed. Når et digitalt produktpas er tilgængeligt, skal de krævede oplysninger angives deri og, hvor det er nødvendigt, også gives på én eller flere af følgende måder:

a) på selve produktet

b) på produktets emballage

c) på et mærke som omhandlet i artikel 16

d) i en brugervejledning eller anden dokumentation, der ledsager produktet

e) på et websted eller i en applikation med gratis adgang.

Oplysninger, der gør det muligt at spore problematiske stoffer i henhold til stk. 5, skal enten gives på produktet eller være tilgængelige via en databærer, der er indeholdt i produktet.

8. De oplysninger, der skal gives i henhold til oplysningskravene, skal gives på et for kunder letforståeligt sprog fastsat af den medlemsstat, på hvis marked produktet skal gøres tilgængeligt, eller i hvilken det skal tages i brug.

Artikel 8

De delegerede retsakters indhold

De delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, specificerer som minimum følgende elementer:

a) definitionen af den eller de omfattede produktgrupper, herunder listen over varekoder fastsat i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([60]) og varebeskrivelser

b) kravene til miljøvenligt design for de omfattede produktgrupper

c) hvor det er relevant, de i bilag I omhandlede produktparametre, for hvilke Kommissionen fastslår, at der ikke er behov for krav til miljøvenligt design, jf. artikel 4

d) de test-, måle- eller beregningsstandarder eller -metoder, der skal anvendes i henhold til artikel 39, stk. 1

e) hvor det er relevant, krav vedrørende anvendelsen af digitale værktøjer i henhold til artikel 39, stk. 2

f) hvor det er relevant, de overgangsmetoder, harmoniserede standarder eller dele deraf, hvis referencerne er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, eller de fælles specifikationer, der skal anvendes

g) formatet, måden og rækkefølgen, hvori de oplysninger, der er nødvendige for verifikationen af overholdelsen, skal stilles til rådighed

h) det overensstemmelsesvurderingsmodul, der skal anvendes i henhold til artikel 4, stk. 5; hvis det modul, der skal anvendes, er forskelligt fra modulet i bilag IV, de faktorer, der fører til valget af det pågældende modul

i) kravene vedrørende de oplysninger, som fabrikanterne skal give, herunder de elementer i den tekniske dokumentation, der er nødvendige for at muliggøre kontrollen af, om produktet opfylder kravene til miljøvenligt design

j) hvor det er relevant, eventuelle yderligere oplysningskrav i henhold til artikel 36 og 37

k) varigheden af den overgangsperiode, i hvilken medlemsstaterne skal tillade omsætning eller ibrugtagning af produkter, som opfylder de nationale bestemmelser, der gælder på deres område, på datoen, hvor den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4, træder i kraft

l) datoen for gennemgangen af den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4, idet der bl.a. tages hensyn til:

   i) produktgruppens karakteristika og dens marked

   ii) behovet for at tilpasse kravene for at gøre produkterne mere bæredygtige

   iii) Unionens politiske mål

   iv) tekniske fremskridt, og

   v) tilgængelighed af metoder.

([60]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

KAPITEL III

DIGITALT PRODUKTPAS

Artikel 9

Digitalt Produktpas

1. Oplysningskravene skal sikre, at produkter kun kan bringes i omsætning eller tages i brug, hvis et digitalt produktpas er tilgængeligt i overensstemmelse med de gældende delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4 og med artikel 10 og 11. Dataene i det digitale produktpas skal være præcise, fuldstændige og ajourførte.

2. De krav vedrørende det digitale produktpas, der er fastsat i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, skal, alt efter hvad der er relevant for de omfattede produktgrupper, specificere følgende:

a) de data, der skal indgå i det digitale produktpas i henhold til bilag III

b) én eller flere databærere, der skal anvendes

c) det layout, hvormed databæreren skal præsenteres, og dens placering

d) om det digitale produktpas skal fastsættes på model-, parti- eller produktniveau, og definitionen af sådanne niveauer

e) den måde, hvorpå det digitale produktpas skal gøres tilgængeligt for kunderne, inden de bliver bundet af en aftale om salg, leje eller køb på afbetaling, herunder i tilfælde af fjernsalg

f) de aktører, der skal have adgang til dataene i det digitale produktpas, og til hvilke oplysninger de skal have adgang

g) de aktører, der skal oprette et digitalt produktpas eller ajourføre dataene i et digitalt produktpas, og hvilke data de kan indføre eller ajourføre; de detaljerede ordninger for indførelse eller ajourføring af oplysninger

h) de nærmere regler for at indføre eller ajourføre data

i) den periode, hvorunder det digitale produktpas skal forblive tilgængeligt, og som mindst skal svare til et konkret produkts forventede levetid.

3. De krav, der er omhandlet i stk. 2, skal:

a) sikre, at aktører i værdikæden let kan få adgang til og forstå produktinformation, der er relevant for dem

b) lette de kompetente nationale myndigheders kontrol af produktoverensstemmelse, og

c) forbedre sporbarheden af produkter i hele værdikæden.

4. Ved fastsættelsen af kravene til det digitale produktpas kan Kommissionen undtage produktgrupper fra kravet om at have et digitalt produktpas, hvis:

a) der ikke foreligger tekniske specifikationer for det digitale produktpas i forbindelse med de væsentlige krav i artikel 10 og 11, eller

b) anden EU-ret omfatter et system til digital levering af oplysninger vedrørende en produktgruppe, som Kommissionen mener opfylder de mål, der er omhandlet i stk. 3, litra a) og b).

Artikel 10

Generelle krav til det digitale produktpas

1. Et digitalt produktpas skal overholde følgende væsentlige krav:

a) det skal via en databærer forbindes med en blivende entydig produktidentifikator

b) databæreren skal være fysisk til stede på produktet, dets emballage eller på den dokumentation, der ledsager produktet, jf. den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4

c) databæreren og den entydige produktidentifikator skal overholde én eller flere af de standarder, der er omhandlet i bilag III, andet afsnit, eller tilsvarende europæiske eller internationale standarder, indtil referencerne på de harmoniserede standarder er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*

d) alle data i det digitale produktpas skal være baseret på åbne standarder, der er udviklet i et interoperabelt format, og skal, alt efter hvad der er relevant, være maskinlæsbare, strukturerede, søgbare og kunne overføres gennem et åbent interoperabelt dataudvekslingsnet uden leverandørfastlåsning i overensstemmelse med de væsentlige krav i denne artikel og artikel 11

e) personoplysninger vedrørende kunder må ikke lagres i det digitale produktpas uden deres udtrykkelige samtykke i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EU) 2016/679

f) dataene i det digitale produktpas skal henvise til produktmodellen, partiet eller produktet som specificeret i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4

g) adgangen til data i det digitale produktpas reguleres i overensstemmelse med de væsentlige krav i denne artikel og artikel 11, og med de specifikke adgangsrettigheder på produktgruppeniveau som anført i den gældende delegerede retsakt, der vedtages i henhold til artikel 4.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 72 med henblik på at ændre bilag III, første afsnit, litra c), og andet afsnit, i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling ved at erstatte standarderne eller tilføje andre europæiske eller internationale standarder, som databærerne, de entydige operatøridentifikatorer og de entydige anlægsidentifikatorer skal overholde med henblik på at opfylde betingelserne i nærværende artikel.

2. Hvis anden EU-ret kræver eller tillader medtagelse af specifikke data i det digitale produktpas, kan disse data indgå i det digitale produktpas i henhold til den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4.

3. Den erhvervsdrivende, der bringer produktet i omsætning, skal:

a) give forhandlerne og udbyderne af onlinemarkedspladser en digital kopi af databæreren eller den entydige produktidentifikator, alt efter hvad der er relevant, således at de kan gøre databæreren eller den entydige produktidentifikator tilgængelig for potentielle kunder, hvis de ikke fysisk kan få adgang til produktet.

b) stille den i litra a) omhandlede digitale kopi eller et link til en webside gratis til rådighed straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af en anmodning herom.

4. Den erhvervsdrivende skal, når den bringer produktet i omsætning, stille en backup-kopi af det digitale produktpas til rådighed via en udbyder af digitale produktpastjenester.

Artikel 11

Teknisk udformning og anvendelse af det digitale produktpas

Den tekniske udformning og anvendelse af det digitale produktpas skal overholde følgende væsentlige krav:

a) det digitale produktpas skal være fuldt ud interoperabelt med andre digitale produktpas, der kræves i henhold til delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, for så vidt angår de tekniske, semantiske og organisatoriske aspekter af end-to-end-kommunikation og dataoverførsel

b) kunder, fabrikanter, importører, distributører, forhandlere, professionelle reparatører, uafhængige aktører, istandsættelsesvirksomheder, genfremstillingsvirksomheder, genvindingsvirksomheder, markedsovervågningsmyndigheder og toldmyndigheder, civilsamfundsorganisationer, fagforeninger og andre relevante aktører skal have gratis og let adgang til det digitale produktpas på grundlag af deres respektive adgangsrettigheder som fastsat i den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4

c) det digitale produktpas lagres af den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for dets oprettelse, eller af udbydere af digitale produktpastjenester

d) hvis der oprettes et nyt digitalt produktpas for et produkt, der allerede har et digitalt produktpas, skal det nye produktpas knyttes til det eller de originale digitale produktpas

e) det digitale produktpas forbliver tilgængeligt i den periode, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, herunder efter insolvens, likvidation eller aktivitetsophør i Unionen for den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for oprettelsen af det digitale produktpas

f) rettighederne til at indføre, ændre eller ajourføre dataene i det digitale produktpas skal være begrænset på grundlag af de adgangsrettigheder, der er specificeret i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

g) dataautentificering, -pålidelighed og -integritet sikres

h) digitale produktpas udformes og anvendes på en sådan måde, at der sikres et højt niveau af sikkerhed og privatlivets fred, og at svig undgås.

Hvis det digitale produktpas lagres i henhold til første afsnit, litra c), eller på anden måde behandles af udbydere af digitale produktpastjenester, må disse udbydere af digitale produktpastjenester ikke helt eller delvist sælge, genbruge eller behandle sådanne data ud over, hvad der er nødvendigt for at levere de relevante lagrings- eller behandlingstjenester, medmindre det specifikt er aftalt med den erhvervsdrivende, der bringer produktet i omsætning eller ibrugtager det.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 72 med henblik på at supplere nærværende artikel ved at fastsætte de krav, som udbydere af digitale produktpastjenester skal overholde for at kunne blive sådanne udbydere, og, hvor det er relevant, en certificeringsordning til kontrol af overholdelsen af sådanne krav, og ved at fastsætte de krav, som disse tjenesteudbydere skal overholde, når de leverer digitale produktpastjenester.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurer for udstedelse og kontrol af de digitale adgangsrettigheder for erhvervsdrivende og andre relevante aktører, der skal have adgang til data i det digitale produktpas. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 73, stk. 3.

Artikel 12

Entydige identifikatorer

1. De entydige operatøridentifikatorer, der er omhandlet i bilag III, første afsnit, litra g) og h), og de entydige anlægsidentifikatorer, der er omhandlet i bilag III, første afsnit, litra i), skal være i overensstemmelse med de standarder, der er omhandlet i bilag III, første afsnit, litra c), og andet afsnit, eller tilsvarende europæiske eller internationale standarder, indtil referencerne for harmoniserede standarder er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Hvis en entydig operatøridentifikator som omhandlet i bilag III, første afsnit, litra h), endnu ikke er tilgængelig, anmoder den erhvervsdrivende, der opretter eller ajourfører det digitale produktpas, om en entydig operatøridentifikator på vegne af den relevante aktør og giver denne aktør fuldstændige oplysninger om den entydige operatøridentifikator, når denne er udstedt.

Inden der indgives en anmodning som omhandlet i første afsnit, skal den erhvervsdrivende, der opretter eller ajourfører det digitale produktpas, anmode den relevante aktør om at bekræfte, at der ikke findes nogen entydig anlægsidentifikator.

3. Hvis en entydig anlægsidentifikator som omhandlet i bilag III, første afsnit, nr. i), endnu ikke er tilgængelig, anmoder den erhvervsdrivende, der opretter eller ajourfører det digitale produktpas, om en entydig anlægsidentifikator på vegne af den aktør, der er ansvarlig for den pågældende lokalitet eller bygning og giver den pågældende ansvarlige aktør fuldstændige oplysninger om den entydige anlægsidentifikator, når denne er udstedt.

Inden der udstedes en anmodning som omhandlet i første afsnit, skal den erhvervsdrivende, der opretter eller ajourfører det digitale produktpas, anmode den relevante aktør om at bekræfte, at der ikke findes nogen entydig anlægsidentifikator.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 72 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte regler og procedurer vedrørende entydige identifikatorers og databæreres livscyklusforvaltning. Disse delegerede retsakter skal navnlig:

a) fastsætte regler for organisationer, der ønsker at blive et organ, der udsteder entydige identifikatorer og databærere, og

b) fastsætte regler for erhvervsdrivende, der ønsker at skabe deres egne entydige identifikatorer og databærere og ikke vil forlade sig på et organ, der udsteder entydige identifikatorer og databærere.

5. De delegerede retsakter, der vedtages i henhold til stk. 4, fastsætter:

a) kriterier for at blive et organ, der udsteder entydige identifikatorer og databærere

b) de roller, som et organ, der udsteder entydige identifikatorer og databærere, skal spille

c) reglerne for at sikre, at entydige identifikatorer og databærere er pålidelige, verificerbare og entydige på verdensplan

d) reglerne for skabelse, vedligeholdelse, ajourføring og tilbagetrækning af entydige identifikatorer og databærere

e) reglerne vedrørende dataforvaltning.

6. Ved fastsættelsen af regler og procedurer som omhandlet i stk. 4 skal Kommissionen:

a) søge at sikre interoperabilitet mellem forskellige tilgange

b) tage hensyn til relevante eksisterende tekniske løsninger og standarder

c) sikre, at de fastsatte regler og procedurer i det videst mulige omfang forbliver teknologineutrale.

Artikel 13

Register over digitale produktpas

1. Kommissionen opretter senest den 19. juli 2026 et digitalt register (»registret«), der på en sikker måde som minimum lagrer de entydige identifikatorer.

Ved produkter, som skal henføres under toldproceduren »overgang til fri omsætning«, lagrer registret varekoden.

Registret lagrer entydige identifikatorer for batterier, jf. artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 ([61]).

Kommissionen forvalter registret og sikrer, at de data, der opbevares i registret, behandles sikkert og i overensstemmelse med EU-retten, herunder gældende regler om beskyttelse af personoplysninger.

2. Kommissionen præciserer i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, hvilke andre data der ud over at være indeholdt i det digitale produktpas skal opbevares i registret under hensyntagen til mindst følgende kriterier:

a) behovet for at gøre det muligt at kontrollere ægtheden af det digitale produktpas

b) relevansen af oplysninger med henblik på at forbedre effektiviteten af markedsovervågningskontrol og toldkontrol

c) behovet for at undgå uforholdsmæssige administrative byrder for erhvervsdrivende og toldmyndigheder.

([61]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 1).

3. For så vidt angår Kommissionens ansvar for at oprette og forvalte registret og behandlingen af personoplysninger, der måtte følge af denne aktivitet, betragtes den som dataansvarlig som defineret i artikel 3, nr. 8), i forordning (EU) 2018/1725.

4. Den erhvervsdrivende, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug, uploader de data, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til registret.

5. Når den erhvervsdrivende uploader dataene, der er omhandlet i stk. 1 og 2, i registret, meddeler registret automatisk denne erhvervsdrivende, en entydig registreringsidentifikator, som knytter sig til de entydige identifikatorer, der er uploadet i registret for et specifikt produkt i overensstemmelse med stk. 4. Denne meddelelse fra registret anses ikke for at være bevis for overensstemmelse med denne forordning eller anden EU-ret.

Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der præciserer gennemførelsesordningerne for registret, herunder for meddelelsen af den entydige registreringsidentifikator, der er omhandlet i første afsnit.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 73, stk. 3.

6. Kommissionen, de kompetente nationale myndigheder og toldmyndighederne har adgang til registret med henblik på udførelsen af deres opgaver i henhold til EU-retten.

Artikel 14

Webportal vedrørende data i det digitale produktpas

Kommissionen opretter og driver en offentligt tilgængelig webportal, som gør det muligt for interessenter at søge efter og sammenligne data i digitale produktpas. Webportalen udformes således, at det sikres, at interessenter kan søge efter og sammenligne dataene på en måde, der er i overensstemmelse med deres respektive adgangsrettigheder, som er specificeret i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4.

Artikel 15

Toldkontrol i forbindelse med det digitale produktpas

1. Enhver person, der har til hensigt at henføre et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, under toldproceduren »overgang til fri omsætning«, tilvejebringer eller stiller den entydige registreringsidentifikator for det pågældende produkt, jf. artikel 13, stk. 5, til rådighed for toldmyndighederne.

Dette stykkes første afsnit finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor registret er operationelt.

2. Toldmyndighederne må først frigive et produkt til fri omsætning, efter at de som minimum har kontrolleret, at den entydige registreringsidentifikator, der henvises til i artikel 13, stk. 5, og den varekode, som de har modtaget eller fået stillet til rådighed, svarer til de data, der er lagret i registret.

Den kontrol, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, finder sted elektronisk og automatisk via den forbindelse, der er omhandlet i stk. 3. Den finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor forbindelsen er operationel.

Overgangen til fri omsætning anses ikke som bevis for overensstemmelse med denne forordning eller anden EU-ret.

3. Kommissionen forbinder registret med EU-kvikskranken til udveksling af certifikater på toldområdet (EU CSW-CERTEX) og muliggør dermed automatiseret udveksling af oplysninger med de nationale toldsystemer gennem EU-kvikskrankemiljøet til udveksling af certifikater på toldområdet, der er oprettet ved forordning (EU) 2022/2399.

Denne forbindelse skal være operationel senest fire år efter datoen for ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt om registret, der er omhandlet i artikel 13, stk. 5.

4. Kommissionen og toldmyndighederne kan udtrække og anvende dataene i det digitale produktpas og registret til at udføre deres opgaver i henhold til EU-retten, herunder risikostyring, toldkontrol og frigivelse til fri omsætning i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 952/2013.

5. Denne artikel berører ikke forordning (EU) nr. 952/2013 og kapitel VII i forordning (EU) 2019/1020 eller anden EU-ret.

KAPITEL IV

MÆRKER

Artikel 16

Mærker

1. Hvis oplysningskravene angiver, at oplysningerne skal fremgå af et mærke i henhold til artikel 7, stk. 7, litra c), skal de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, specificere:

a) mærkets indhold

b) mærkets layout til sikring af synlighed og læsbarhed

c) den måde, hvorpå mærket skal vises for kunderne, herunder i tilfælde af fjernsalg, under hensyntagen til kravene i artikel 32 og konsekvenserne for de relevante erhvervsdrivende

d) hvor det er relevant, elektroniske midler til generering af mærker.

2. Hvis et oplysningskrav indebærer, at ydeevneklassen skal indgå i et mærke, skal det mærke, der er omhandlet i stk. 1, litra b), være klart og let forståeligt og skal udformes således, at kunderne let kan sammenligne produktets ydeevne i forhold til den relevante produktparameter og vælge produkter med bedre ydeevne.

3. For så vidt angår energirelaterede produkter, der er omfattet af energimærker, som er indført i henhold til forordning (EU) 2017/1369, hvor oplysninger om en relevant produktparameter, herunder om ydeevneklasser som omhandlet i nærværende forordnings artikel 7, stk. 4, ikke kan indarbejdes i energimærket, og såfremt sådanne oplysninger anses for at være mere relevante og omfattende end de oplysninger, der er omfattet af energimærket, kan Kommissionen efter at have vurderet risikoen for forveksling for kunder, den administrative byrde for erhvervsdrivende, og hvordan disse specifikke oplysninger bedst formidles, hvor det er relevant, kræve, at der indføres et mærke i overensstemmelse med nærværende forordning i stedet for energimærket, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2017/1369.

4. Når Kommissionen fastsætter de oplysningskrav, der er omhandlet i stk. 1, kræver den, hvor det er relevant, at mærket omfatter databærere eller andre midler, der gør det muligt for kunderne at få adgang til yderligere oplysninger om produktet, herunder midler, der giver adgang til det digitale produktpas.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter fælles krav til udformningen af de mærker, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 7, litra c).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 73, stk. 3.

Artikel 17

Efterligning af mærker

Produkter, der er forsynet med eller ledsaget af mærker, der kan vildlede eller forvirre kunderne eller de potentielle kunder ved at efterligne de i artikel 16 fastsatte mærker, eller produkter, som er ledsaget af andre oplysninger, der kan vildlede eller forvirre kunderne eller de potentielle kunder med hensyn til de mærker, som er omhandlet i nævnte artikel, må ikke bringes i omsætning eller tages i brug.

KAPITEL V

PRIORITERING, PLANLÆGNING OG HØRING

Artikel 18

Prioritering og planlægning

1. Når Kommissionen prioriterer produkter, der skal være omfattet af krav til miljøvenligt design, analyserer den de pågældende produkters potentielle bidrag til opfyldelsen af Unionens klima-, miljø- og energieffektivitetsmål under hensyntagen til følgende kriterier:

a) potentialet for at forbedre produktaspekterne uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, navnlig under hensyntagen til:

   i) manglende eller utilstrækkelig EU-ret eller manglende markedskræfter eller selvreguleringsforanstaltninger med henblik på at opfylde målet korrekt, og

   ii) forskelle i ydeevnen for produkter, der er tilgængelige på markedet, og som har tilsvarende funktionalitet, i forhold til produktaspekterne

b) mængden af salg af og handel med disse varer inden for Unionen

c) fordelingen i hele værdikæden af klima- og miljøpåvirkninger, energiforbrug, ressourceanvendelse og affaldsproduktion i forbindelse med disse produkter

d) behovet for regelmæssigt at revidere og tilpasse delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 i lyset af den teknologiske udvikling og markedsudviklingen.

Kommissionen bestræber sig også på at vurdere produkternes potentielle bidrag til det indre markeds funktion og til Unionens økonomiske modstandsdygtighed.

2. Når Kommissionen prioriterer aspekter, der skal være omfattet af horisontale krav til miljøvenligt design, tager den også hensyn til fordelene ved at dække en bred vifte produkter og produktgrupper i samme delegerede retsakt i forhold til at nå denne forordnings mål.

3. Kommissionen vedtager en arbejdsplan og gør den offentligt tilgængelig sammen med alle relevante forberedende dokumenter (»arbejdsplanen«). Arbejdsplanen skal indeholde en liste over produktgrupper, som skal prioriteres med hensyn til fastsættelsen af krav til miljøvenligt design, og de anslåede tidsplaner for indførelsen heraf. Listen skal omfatte de produktaspekter og produktgrupper, der skal betragtes som prioriteter ved fastsættelsen af horisontale krav til miljøvenligt design, samt de usolgte forbrugerprodukter, hvis sådanne findes, i forhold til hvilke det skal overvejes at indføre et forbud mod destruktion for erhvervsdrivende, på grundlag af de konsolidere oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 26, stk. 1, og eventuel anden tilgængelig dokumentation.

Kommissionen overvejer navnlig at medtage elektrisk og elektronisk udstyr, når den første gang fastlægger de eventuelle produkter, som den vil overveje at gøre det forbudt for erhvervsdrivende at destruere.

Arbejdsplanen skal dække en periode på mindst tre år og ajourføres regelmæssigt.

Når Kommissionen vedtager eller ajourfører arbejdsplanen, tager den hensyn til kriterierne i stk. 1 og 2.

4. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet et udkast til arbejdsplanen, inden arbejdsplanen vedtages.

5. I den første arbejdsplan, som skal vedtages senest den 19. april 2025, prioriterer Kommissionen følgende produktgrupper:

a) jern og stål

b) aluminium

c) tekstiler, navnlig beklædning og fodtøj

d) møbler, herunder madrasser

e) dæk

f) vaske- og rengøringsmidler

g) maling

h) smøremidler

i) kemikalier

j) energirelaterede produkter, for hvilke der for første gang skal fastsættes krav til miljøvenligt design, eller for hvilke eksisterende foranstaltninger vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF skal revideres i henhold til denne forordning, og

k) informations- og kommunikationsteknologiprodukter og andre elektronikrelaterede produkter

Hvis nogen af de produktgrupper, som er omhandlet i første afsnit, ikke er medtaget i den første arbejdsplan, eller hvis en anden produktgruppe medtages, skal Kommissionen give en begrundelse for sin beslutning i denne arbejdsplan.

6. I fraværet af passende ydeevnekrav og oplysningskrav vedrørende miljøaftryk og CO_2-aftryk for cement i henhold til byggevareforordningen fastsætter Kommissionen krav til miljøvenligt design for cement i en delegeret retsakt, der vedtages i henhold til artikel 4, tidligst den 31. december 2028 og senest den 1. januar 2030.

7. Kommissionen underretter hvert år Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af arbejdsplanen.

Artikel 19

Forum for miljøvenligt design

Kommissionen opretter et forum for miljøvenligt design i form af en ekspertgruppe med en afbalanceret og effektiv deltagelse af eksperter udpeget af medlemsstaterne og af alle parter, der har en interesse i det pågældende produkt eller den pågældende produktgruppe.

Forummet for miljøvenligt design skal navnlig bidrage til:

a) udarbejdelse af krav til miljøvenligt design

b) udarbejdelse af arbejdsplaner

c) undersøgelse af effektiviteten af de etablerede markedsovervågningsmekanismer

d) vurdering af selvreguleringsforanstaltninger, og

e) vurdering af forbuddet mod at destruere usolgte forbrugerprodukter i tillæg til dem, der er opført i bilag VII.

Artikel 20

Medlemsstaternes ekspertgruppe

Kommissionen nedsætter en ekspertgruppe for medlemsstaterne som en undergruppe under forummet for miljøvenligt design bestående af eksperter udpeget af medlemsstaterne.

Disse eksperter skal navnlig bidrage til:

a) udarbejdelse af krav til miljøvenligt design

b) vurdering af selvreguleringsforanstaltninger

c) udveksling af oplysninger og bedste praksis om foranstaltninger til at forbedre overholdelsen af denne forordning

d) fastsættelse af prioriteter i henhold til artikel 26.

Artikel 21

Selvreguleringsforanstaltninger

1. Erhvervsdrivende kan forelægge Kommissionen en selvreguleringsforanstaltning, der fastsætter krav til miljøvenligt design af produkter, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 eller ikke er inkluderet i den aktuelle arbejdsplan. Disse erhvervsdrivende skal dokumentere, at de i nærværende artikels stk. 3 er opfyldt.

2. Den i henhold til stk. 1 forelagte selvreguleringsforanstaltning skal indeholde følgende oplysninger:

a) en liste over de erhvervsdrivende, der har undertegnet selvreguleringsforanstaltningen

b) de krav til miljøvenligt design, der gælder for produkter, der er omfattet af selvreguleringsforanstaltningen

c) en detaljeret, gennemsigtig og objektiv overvågningsplan med klart identificerede ansvarsområder for industrien og uafhængige inspektører, herunder kriterierne i bilag VI, punkt 6

d) regler om oplysninger, der skal indberettes af underskriverne, og om test og inspektioner

e) regler om konsekvenserne af en underskrivers manglende overensstemmelse, herunder bestemmelser om, at en underskriver, som ikke har truffet tilstrækkelige korrigerende tiltag inden for tre måneder, fjernes fra underskriverne af selvreguleringsforanstaltningen, og

f) en note, som forklarer, hvordan den i henhold til stk. 1 forelagte selvreguleringsforanstaltning forbedrer produkters miljømæssige bæredygtighed i overensstemmelse med denne forordnings mål hurtigere eller med lavere omkostninger end en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4; denne note skal være underbygget af dokumentation og bestå af en struktureret teknisk, miljømæssig og økonomisk analyse, der begrunder kravene til miljøvenligt design og målene for selvreguleringsforanstaltningen og vurderer virkningerne af disse krav til miljøvenligt design.

Underskriverne af selvreguleringsforanstaltningen holder de oplysninger, der er omhandlet i dette stykke, ajourførte og tilgængelige på et offentligt og frit tilgængeligt websted.

Underskriverne af selvreguleringsforanstaltningen underretter straks Kommissionen om eventuelle ændringer af selvreguleringsforanstaltningen, navnlig eventuelle ændringer der vedrører dem.

3. Kommissionen vurderer den forelagte selvreguleringsforanstaltning og indhenter om nødvendigt videnskabelig rådgivning fra Unionens decentrale agenturer. I forbindelse med vurderingen kontrollerer Kommissionen, om følgende kriterier er opfyldt:

a) selvreguleringsforanstaltningen forelægges af mindst to erhvervsdrivende

b) markedsandelen udtrykt i volumen for underskriverne af selvreguleringsforanstaltningen i forhold til de produkter, der er omfattet af denne foranstaltning, udgør mindst 80 % af de enheder, der bringes i omsætning eller ibrugtages

c) selvreguleringsforanstaltningen bidrager til at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed i overensstemmelse med målene med denne forordning og til at sikre den frie bevægelighed i det indre marked hurtigere eller til lavere omkostninger, end en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, og består af krav til miljøvenligt design, der er nødvendige for at nå målene med denne forordning

d) selvreguleringsforanstaltningen opfylder kriterierne i bilag VI

e) selvreguleringsforanstaltningen er i overensstemmelse med EU-retten og Unionens internationale handelsforpligtelser.

Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der indeholder en liste over selvreguleringsforanstaltninger, som opfylder kriterierne i denne artikel. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 73, stk. 2.

4. Kommissionen kan til enhver tid anmode underskriverne af en selvreguleringsforanstaltning, der er opført i en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til stk. 3, andet afsnit, om inden for et passende tidsrum at forelægge en revideret og ajourført udgave af den pågældende foranstaltning i lyset af den relevante markedsudvikling eller teknologiske udvikling vedrørende den pågældende produktgruppe. Hvis Kommissionen har grund til at tro, at kriterierne i denne artikel ikke længere er opfyldt, fremlægger underskriverne en revideret og ajourført udgave af foranstaltningen senest tre måneder efter Kommissionens anmodning.

5. Når en selvreguleringsforanstaltning er opført i en gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 3, andet afsnit, aflægger underskriverne af denne foranstaltning med regelmæssige mellemrum som fastsat i den pågældende gennemførelsesretsakt rapport til Kommissionen om de fremskridt, der er gjort, med hensyn til at nå målene for selvreguleringsforanstaltningen og påvise, at kriterierne i stk. 3 fortsat er opfyldt.

Den uafhængige inspektør, som er omhandlet i bilag VI, punkt 6, underretter Kommissionen om en underskrivers manglende overholdelse.

Statusrapporter, herunder overholdelsesrapporter udarbejdet af den uafhængige inspektør, og meddelelser om manglende overholdelse og korrigerende tiltag i medfør heraf gøres tilgængelige af underskriverne på et offentligt tilgængeligt websted.

6. Hvis Kommissionen finder, at en selvreguleringsforanstaltning, der er opført i en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til stk. 3, andet afsnit, ikke længere opfylder kriterierne i denne artikel, eller hvis underskriverne af den pågældende selvreguleringsforanstaltning ikke har overholdt den frist, der er omhandlet i stk. 4, sletter den denne foranstaltning fra den i stk. 3 omhandlede liste ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 73, stk. 2.

Hvis en selvreguleringsforanstaltning er blevet slettet fra listen omhandlet i stk. 3, kan Kommissionen fastsætte krav til miljøvenligt design, der finder anvendelse på det produkt, der er omfattet af den pågældende selvreguleringsforanstaltning, i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4.

Artikel 22

Små og mellemstore virksomheder

1. I forbindelse med programmer, som SMV'er, navnlig mikrovirksomheder, kan drage fordel af, sørger Kommissionen for, at der er initiativer, der hjælper disse virksomheder med at integrere miljømæssig bæredygtighed, herunder energieffektivitet, i deres værdikæde.

2. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 4, lader den, hvor det er relevant, disse delegerede retsakter ledsage af digitale værktøjer og retningslinjer, der dækker de særlige forhold, der gør sig gældende for SMV'er, navnlig mikrovirksomheder, der er aktive i den berørte produktsektor eller produktgruppesektor, med henblik på at lette disse virksomheders overholdelse af denne forordning. Ved udarbejdelsen af disse retningslinjer hører Kommissionen organisationer, der repræsenterer SMV'er.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at hjælpe SMV'er, navnlig mikrovirksomheder, med at overholde de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4. Medlemsstaterne hører organisationer, der repræsenterer SMV'er, om, hvilke foranstaltninger SMV'er anser for nyttige.

Disse foranstaltninger skal som minimum omfatte sikring af tilgængeligheden af kvikskranker eller lignende mekanismer til at øge bevidstheden om krav til miljøvenligt design og skabe netværksmuligheder for SMV'er, navnlig mikrovirksomheder, for at tilpasse sig kravene til miljøvenligt design.

Med forbehold af gældende statsstøtteregler kan sådanne foranstaltninger desuden omfatte:

a) finansiel støtte, herunder ved at give skattemæssige fordele og investere i fysiske og digitale infrastrukturer

b) adgang til finansiering

c) specialiseret uddannelse af ledelse og personale

d) organisatorisk og teknisk bistand.

KAPITEL VI

DESTRUKTION AF USOLGTE FORBRUGERPRODUKTER

Artikel 23

Generelle principper for at forebygge destruktion

Erhvervsdrivende træffer de nødvendige foranstaltninger, som med rimelighed kan forventes at forebygge behovet for at destruere usolgte forbrugerprodukter.

Artikel 24

Offentliggørelse af oplysninger om usolgte forbrugerprodukter

1. Erhvervsdrivende, der kasserer usolgte forbrugerprodukter direkte eller lader usolgte forbrugerprodukter kassere for sin regning, skal oplyse:

a) antallet og vægten af usolgte forbrugerprodukter, der kasseres pr. år, opdelt efter produkttype eller -kategori

b) årsagerne til, at produkterne er blevet kasseret, og i givet fald den relevante undtagelse i henhold til artikel 25, stk. 5

c) andelen af kasserede produkter, som er leveret, enten direkte eller gennem en tredjepart, som skal gennemgå hver af følgende aktiviteter: forberedelse med henblik på genbrug, herunder istandsættelse og genfremstilling, genanvendelse, anden nyttiggørelse, herunder energiudnyttelse og bortskaffelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet som defineret i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF

d) foranstaltninger, som er truffet, og foranstaltninger, som er planlagt, med det formål at forebygge destruktionen af usolgte forbrugerprodukter.

Erhvervsdrivende skal offentliggøre de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, på en klar og synlig måde, i det mindste på en let tilgængelig side på deres websted. Erhvervsdrivende, der er omfattet af forpligtelsen til at offentliggøre bæredygtighedsrapporteringen i deres ledelsesberetning i henhold til artikel 19a eller artikel 29a i direktiv 2013/34/EU, kan også medtage disse oplysninger i denne bæredygtighedsrapportering.

Erhvervsdrivende offentliggør hvert år de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, og medtager som en del af disse oplysninger de usolgte forbrugerprodukter, der er blevet kasseret i løbet af det foregående regnskabsår. De gør oplysningerne for hvert år offentligt tilgængelige. Den første offentliggørelse skal omfatte usolgte forbrugerprodukter, der er blevet kasseret i løbet af det første hele regnskabsår, hvor denne forordning er i kraft.

Dette stykke finder ikke anvendelse på mikrovirksomheder og små virksomheder.

Dette stykke finder anvendelse på mellemstore virksomheder fra den 19. juli 2030.

2. Med undtagelse af tilfælde, hvor oplysningerne er tilgængelige for den kompetente nationale myndighed på grundlag af en anden retsakt, giver erhvervsdrivende efter anmodning fra Kommissionen eller en kompetent national myndighed al den information og dokumentation, der er nødvendig for at dokumentere leveringen og modtagelsen af de kasserede produkter som offentliggjort i henhold til denne artikels stk. 1, litra c), og, hvor det er relevant, de nødvendige oplysninger for at dokumentere anvendelsen af en undtagelse i henhold til artikel 25, stk. 5. Denne information og dokumentation forelægges i papirform eller elektronisk senest 30 dage efter modtagelsen af anmodningen.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerne og formatet for offentliggørelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, herunder afgrænsningen af produkttyper eller -kategorier, og hvordan sådanne oplysninger skal verificeres.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 73, stk. 3.

Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 19. juli 2025.

Artikel 25

Destruktion af usolgte forbrugerprodukter

1. Fra den 19. juli 2026 er det forbudt at destruere usolgte forbrugerprodukter som opført i bilag VII.

Dette stykke finder ikke anvendelse på mikrovirksomheder og små virksomheder.

Dette stykke finder anvendelse på mellemstore virksomheder fra den 19. juli 2030.

2. Erhvervsdrivende, der ikke er omfattet af forbuddet omhandlet i stk. 1, må ikke destruere usolgte forbrugerprodukter, som de har fået leveret med det formål at omgå dette forbud.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 72 med henblik på at ændre bilag VII:

a) for at tilføje nye produkter for at tage hensyn til miljøvirkningerne af deres destruktion

b) for at ajourføre oplysningerne inden for produktgrupper med det formål om nødvendigt at tilpasse dem til ændringer af deres respektive varekoder eller beskrivelser i bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87.

4. Ved udarbejdelsen af en delegeret retsakt, som skal vedtages i henhold til stk. 3, litra a), skal Kommissionen:

a) vurdere udbredelsen og miljøpåvirkningerne af destruktionen af visse usolgte forbrugerprodukter

b) tage hensyn til de oplysninger, som erhvervsdrivende har videregivet i henhold til artikel 24, stk. 1

c) foretage en konsekvensanalyse på grundlag af den bedste tilgængelige dokumentation og analyser og om nødvendigt på grundlag af yderligere undersøgelser.

I denne delegerede retsakt specificeres dens anvendelsesdato og, hvor det er relevant, eventuelle trinvise foranstaltninger eller overgangsforanstaltninger eller -perioder.

5. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 72 for at supplere denne forordning ved at fastsætte undtagelser fra forbuddet mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter, der er opført i bilag VII, hvor det er relevant af hensyn til enhver af følgende grunde:

a) sundheds-, hygiejne- og sikkerhedsmæssige betænkeligheder

b) skader forårsaget på produkter som følge af håndtering, eller som opdages, efter produkt er blevet returneret af en forbruger, og som ikke kan repareres på en omkostningseffektiv måde

c) produkters uegnethed til det formål, de er beregnet til, idet der, hvor det er relevant, tages hensyn til EU-retten og national ret og tekniske standarder

d) manglende accept af produkter, der tilbydes til donation

e) produkters uegnethed til forberedelse med henblik på genbrug eller genfremstilling

f) produkter, der er usælgelige på grund af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder forfalskede produkter

g) destruktion er den mulighed, der har de mindst negative miljøvirkninger.

Disse delegerede retsakter kan også, hvor det er relevant, fastsætte, at forbuddet mod at destruere usolgte forbrugerprodukter, jf. denne artikels stk. 1, eller den oplysningsforpligtelse, der er fastsat i artikel 24, finder anvendelse på mikrovirksomheder og små virksomheder, hvis der er tilstrækkelig dokumentation for, at disse virksomheder kan anvendes til at omgå forbuddet eller forpligtelsen.

Den i første afsnit omhandlede delegerede retsakt vedtages senest den 19. juli 2025.

Artikel 26

Konsoliderede oplysninger om destruktion af usolgte forbrugerprodukter

Senest den 19. juli 2027 og derefter hver 36. måned skal Kommissionen på sit websted offentliggøre konsoliderede oplysninger om destruktion af usolgte forbrugerprodukter, herunder følgende elementer:

a) udbredelsen af destruktion af specifikke grupper af usolgte forbrugerprodukter pr. år på grundlag af de oplysninger, som de erhvervsdrivende opgiver i henhold til artikel 24, stk. 1

b) den komparative miljøpåvirkning pr. produktgruppe af destruktion af usolgte forbrugerprodukter.

KAPITEL VII

DE ERHVERVSDRIVENDES FORPLIGTELSER

Artikel 27

Fabrikantens forpligtelser

1. Når fabrikanter bringer produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, i omsætning eller tager dem i brug dem, sikrer de, at:

a) disse produkter er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med kravene til ydeevne i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

b) disse produkter er ledsaget af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7 og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, og

c) et digitalt produktpas er tilgængeligt i overensstemmelse med artikel 9 og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, herunder en sikkerhedskopi af den senest ajourførte udgave af det digitale produktpas, der opbevares af en udbyder af digitale produktpastjenester i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4.

2. Fabrikanten skal, før denne bringer et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, i omsætning eller tager det i brug, gennemføre den overensstemmelsesvurderingsprocedure, der er fastsat i nævnte delegerede retsakt eller få den udført på fabrikantens vegne og udarbejde den nødvendige tekniske dokumentation.

Hvis et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, viser sig at være i overensstemmelse med de gældende krav, udarbejder fabrikanten en EU-overensstemmelseserklæring i overensstemmelse med artikel 44 og anbringer CE-mærkningen i overensstemmelse med artikel 46. Hvis Kommissionen har fastsat alternative regler i henhold til artikel 4, stk. 6, litra d), skal fabrikanten dog anbringe overensstemmelsesmærkning i overensstemmelse med disse regler.

3. Fabrikanten opbevarer den tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen i ti år efter, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt i henhold til artikel 4, er blevet bragt i omsætning eller taget i brug, medmindre der i den pågældende delegerede retsakt er fastsat en anden periode.

4. Fabrikanten sikrer, at der findes procedurer til sikring af, at produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, og som indgår i en serieproduktion, fortsat er i overensstemmelse med de gældende krav. Fabrikanten tager i fornødent omfang hensyn til ændringer i produktionsprocessen, produktkonstruktionen eller egenskaberne samt ændringer i harmoniserede standarder, fælles specifikationer eller andre tekniske specifikationer, som der er henvist til for at dokumentere produktets overensstemmelse med de gældende krav, eller ved anvendelse af hvilke dets overensstemmelse kontrolleres, og fabrikanten foretager, hvis denne konstaterer, at produktets overensstemmelse er berørt af sådanne ændringer, en fornyet vurdering i overensstemmelse med den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure, som omhandlet i stk. 2, eller får foretaget denne fornyede vurdering på dennes vegne.

5. Fabrikanten sikrer, at dennes produkter, som er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, er forsynet med et type-, parti- eller serienummer eller en anden form for angivelse, ved hjælp af hvilken de kan identificeres, eller, hvis dette på grund af produktets størrelse eller art ikke er muligt, at de krævede oplysninger fremgår af emballagen eller af et dokument, der ledsager produktet.

6. For produkter, som er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, anfører fabrikanter deres navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke, postadresse på hvilken og elektroniske kommunikationsmidler via hvilke, de kan kontaktes:

a) på den offentlige del af et digitalt produktpas, hvor det er relevant, og

b) på produktet eller, hvis det ikke er muligt, på dets emballage eller i et dokument, der ledsager produktet.

Adressen skal angive et enkelt sted, hvor fabrikanten kan kontaktes. Kontaktoplysningerne skal være klare, forståelige og læselige.

7. Fabrikanten sikrer, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, ledsages af en brugsanvisning i digitalt format vedrørende produktet (»digital brugsanvisning«) på et letforståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat. En digital brugsanvisning skal være klar, forståelig og læselig og mindst indeholde de oplysninger, der er fastsat i artikel 7, stk. 2, litra b), nr. ii), som specificeret i den pågældende delegerede retsakt.

Fabrikanter skal dog på papir i et kortfattet format fremlægge sikkerhedsoplysninger og brugsanvisninger, der er relevante for kundernes og andre relevante aktørers sundhed og sikkerhed.

Når fabrikanten stiller den digitale brugsanvisning til rådighed, skal fabrikanten indføje den i det digitale produktpas og gøre den tilgængelig gennem den tilhørende databærer eller, hvis det digitale produktpas ikke finder anvendelse, angive på produktet eller, hvis dette ikke er muligt, på emballagen eller i et ledsagende dokument, hvordan man får adgang til den digitale brugsanvisning.

Fabrikanten præsenterer den digitale brugsanvisning i et format, der gør det muligt at downloade og gemme den på et elektronisk udstyr, således at brugeren til enhver tid kan få adgang til den, og gør dem tilgængelig online i produktets forventede levetid, men under alle omstændigheder i mindst ti år efter, at produktet er bragt i omsætning eller taget i brug.

På anmodning af kunden på købstidspunktet eller i op til seks måneder efter købet skal fabrikanten dog udlevere den digitale brugsanvisning gratis i papirform inden for én måned efter modtagelsen af anmodningen.

I de delegerede retsakter, som vedtages i henhold til artikel 4, kan det præciseres, at visse oplysninger, der udgør en del af den digitale, også skal leveres i papirform.

8. Hvis en fabrikant finder eller har grund til at tro, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, som denne har bragt i omsætning eller taget i brug, ikke er i overensstemmelse med kravene i denne delegerede retsakt, træffer fabrikanten uden unødig forsinkelse det nødvendige korrigerende tiltag for at bringe det pågældende produkt i overensstemmelse eller om nødvendigt straks at trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Fabrikanten underretter straks markedsovervågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor denne har gjort produktet tilgængeligt eller taget det i brug, om den formodede manglende overensstemmelse og om eventuelle korrigerende tiltag, der er truffet.

9. Fabrikanten gør kommunikationskanaler såsom et telefonnummer, en e-mailadresse eller en særlig del af sit websted offentligt tilgængelige, idet der tages hensyn til tilgængelighedsbehovene for personer med handicap, med henblik på at give kunderne mulighed for at indgive klager eller fremsætte bekymringer med hensyn til produkters eventuelle manglende overensstemmelse.

Fabrikanten fører et register over indkomne klager og bekymringer, så længe det er nødvendigt med henblik på denne forordning, men ikke længere end fem år efter, at de er indgivet, og stiller registret til rådighed efter anmodning fra en markedsovervågningsmyndighed.

10. Fabrikanten skal for produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give al den information og dokumentation, der er nødvendig for at konstatere disse produkters overensstemmelse, herunder den tekniske dokumentation, på et for denne myndighed let

forståeligt sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation forelægges i papirform eller elektronisk snarest muligt og under alle omstændigheder senest 15 dage efter modtagelsen af en anmodning fra denne myndighed.

Fabrikanten samarbejder med den kompetente nationale myndighed om eventuelle korrigerende tiltag, der træffes for at afhjælpe tilfælde af manglende overensstemmelse med kravene fastsat i den relevante delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4.

Artikel 28

Bemyndigede repræsentanter

1. En fabrikant kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

Forpligtelserne i henhold til artikel 27, stk. 1, og udarbejdelsen af teknisk dokumentation udgør ikke en del af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.

2. En bemyndiget repræsentant udfører de opgaver, der er fastsat i den fuldmagt, denne har modtaget fra fabrikanten. Fuldmagten skal som minimum sætte den bemyndigede repræsentant i stand til at:

a) opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, så den i ti år, efter at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, er blevet bragt i omsætning eller taget i brug, står til rådighed for de nationale markedsovervågningsmyndigheder, medmindre der i den pågældende delegerede retsakt er fastsat en anden periode

b) samarbejde med de nationale kompetente myndigheder, hvis disse anmoder herom, om foranstaltninger, der træffes med hensyn til tilfælde af manglende overensstemmelse med reglerne for det produkt, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt

c) på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den al den information og dokumentation, der er nødvendig for at konstatere produktets overensstemmelse, på et for denne myndighed let forståeligt sprog snarest muligt og under alle omstændigheder senest 15 dage efter modtagelse af en sådan anmodning, og

d) bringe mandatet til ophør, hvis fabrikanten handler i strid med sine forpligtelser i henhold til denne forordning.

Artikel 29

Importørens forpligtelser

1. Importøren må, for så vidt angår produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, kun bringe produkter, som opfylder kravene i de gældende delegerede retsakter, i omsætning.

2. Inden importøren bringer et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, i omsætning, sikrer denne, at:

a) fabrikanten har gennemført den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure, og at fabrikanten har udarbejdet den tekniske dokumentation

b) produktet er ledsaget af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7 og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, og

c) et digitalt produktpas er tilgængeligt i overensstemmelse med artikel 9 og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, herunder en sikkerhedskopi af den senest ajourførte udgave af det digitale produktpas, der opbevares af en udbyder af digitale produktpastjenester i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4.

Importøren sikrer endvidere, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, er forsynet med den krævede CE-mærkning, jf. artikel 45, hvor det er relevant, i overensstemmelse med de i artikel 46 omhandlede regler og betingelser, eller den alternative overensstemmelsesmærkning som fastlagt i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 6, litra d), og er ledsaget af den krævede dokumentation, og at fabrikanten har opfyldt kravene fastsat i artikel 27, stk. 5 og 6.

Hvis importøren finder eller har grund til at tro, at et produkt ikke er i overensstemmelse med kravene i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, må denne ikke bringe produktet i omsætning eller tage det i brug, før det er blevet bragt i overensstemmelse med de gældende krav.

3. For produkter, som er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, anfører importøren deres navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke, postadresse på hvilken og elektroniske kommunikationsmidler via hvilke, de kan kontaktes:

a) på den offentlige del af et digitalt produktpas, hvor det er relevant, og

b) på produktet eller, hvis det ikke er muligt, på emballagen eller i et dokument, der ledsager produktet.

Kontaktoplysningerne skal være klare, forståelige og læselige.

4. Importøren sikrer, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, ledsages af en digital brugsanvisning på et letforståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat. Sådanne anvisninger skal være klare, forståelige og læselige og mindst indeholde de oplysninger, der er fastsat i artikel 7, stk. 2, litra b), nr. ii), som specificeret i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4. Forpligtelserne fastlagt i artikel 27, stk. 7, fjerde og femte afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

5. Importøren sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for et produkt, som denne har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med kravene fastsat i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 i fare.

6. Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, som denne har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med kravene i den pågældende delegerede retsakt, træffer importøren uden unødig forsinkelse det nødvendige korrigerende tiltag for at bringe det pågældende produkt i overensstemmelse eller om nødvendigt straks at trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Importøren underretter straks markedsovervågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor denne har gjort produktet tilgængeligt, om den formodede manglende overensstemmelse og om eventuelle trufne korrigerende tiltag.

7. Importøren skal opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen, så den står til rådighed for markedsovervågningsmyndighederne, og sikre, at den tekniske dokumentation kan stilles til rådighed for disse myndigheder, hvis de anmoder herom, i ti år efter at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, er blevet bragt i omsætning eller taget i brug, medmindre der i den pågældende delegerede retsakt er fastsat en anden periode.

8. Importøren skal for produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give al den information og dokumentation, der er nødvendig for at konstatere disse produkters overensstemmelse, herunder den tekniske dokumentation, på et for denne myndighed let forståeligt sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation forelægges i papirform eller elektronisk snarest muligt og under alle omstændigheder senest 15 dage efter modtagelsen af en anmodning fremsat af denne myndighed.

Importøren samarbejder med den kompetente nationale myndighed om eventuelle korrigerende tiltag, der træffes for at afhjælpe tilfælde af manglende overensstemmelse med kravene fastsat i den relevante delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4.

Artikel 30

Distributørens forpligtelser

1. Distributøren handler, når denne gør et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, tilgængeligt på markedet, med fornøden omhu med hensyn til de krav, der er fastsat i de gældende delegerede retsakter.

2. Distributøren kontrollerer, før denne gør et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, tilgængeligt på markedet, at:

a) produktet er forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med artikel 45 og 46 eller den overensstemmelsesmærkning, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 6, tredje afsnit, litra d), og hvor det er relevant, er mærket eller er knyttet til et digitalt produktpas i overensstemmelse med nævnte delegerede retsakt

b) produktet ledsages af den krævede dokumentation og af en digital brugsanvisning på et for kunder letforståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat, og at en sådan brugsanvisning er klar, forståelig og letlæselig og mindst indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra b), nr. ii), som specificeret i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4, idet forpligtelserne i henhold til artikel 27, stk. 7, fjerde og femte afsnit, finder tilsvarende, og

c) fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i artikel 27, stk. 5 og 6, og artikel 29, stk. 3.

3. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at et produkt, før det gøres tilgængeligt på markedet, ikke er i overensstemmelse, eller produktets fabrikant ikke opfylder kravene i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, må distributøren ikke gøre produktet tilgængeligt på markedet, før produktet er blevet bragt i overensstemmelse, eller fabrikanten opfylder kravene.

Distributøren sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for et produkt, som denne har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med kravene i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 i fare.

4. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at et produkt, denne har gjort tilgængeligt på markedet, ikke er i overensstemmelse med kravene i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, sikrer distributøren, at der træffes det nødvendige korrigerende tiltag for at bringe det pågældende produkt i overensstemmelse eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Distributøren underretter straks markedsovervågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor denne har gjort produktet tilgængeligt, om den formodede manglende overensstemmelse og om eventuelle korrigerende tiltag, der er truffet.

5. Distributøren skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give al den information og dokumentation, som distributøren har adgang til, og som er nødvendig for at påvise et produkts overensstemmelse. Disse oplysninger og denne dokumentation forelægges i papirform eller elektronisk senest 15 dage efter modtagelsen af en anmodning fra den pågældende myndighed.

Distributøren samarbejder med den kompetente nationale myndighed om eventuelle korrigerende tiltag, der træffes for at afhjælpe tilfælde af manglende overensstemmelse med den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4.

Artikel 31

Forhandlerens forpligtelser

1. Forhandleren sikrer, at dennes kunder og potentielle kunder har adgang til alle relevante oplysninger, der ledsager produkter, som krævet i henhold til de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, herunder i tilfælde af fjernsalg.

2. Forhandleren sikrer, at det digitale produktpas er let tilgængeligt for kunderne og de potentielle kunder, herunder i tilfælde af fjernsalg, som fastsat i artikel 9, stk. 2, litra e), og som specificeret i de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

3. Forhandleren skal, herunder i tilfælde af fjernsalg:

a) på en synlig måde vise kunderne og de potentielle kunder de mærker, der er stillet til rådighed i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra b) eller c)

b) henvise til oplysningerne på de mærker, der leveres i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra b) eller c), i visuelle reklamer eller i teknisk salgsmateriale for en bestemt model i overensstemmelse med de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, og

c) undlade at levere eller vise andre mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre kunderne og de potentielle kunder med hensyn til oplysningerne på mærket vedrørende krav til miljøvenligt design.

Artikel 32

Forpligtelser i forbindelse med mærker

1. Hvis en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 kræver, at produkter er forsynet med et mærke som omhandlet i artikel 16, skal de erhvervsdrivende, der bringer produkterne i omsætning eller tager dem i brug:

a) sikre, at produkterne for hver enkelt enhed og gratis ledsages af trykte mærker i overensstemmelse med nævnte delegerede retsakt

b) tilvejebringe gratis trykte mærker eller digitale kopier af mærket til forhandleren straks og under alle omstændigheder inden for fem arbejdsdage efter en forhandlers anmodning, og

c) sikre, at deres mærker er nøjagtige, og tilvejebringe teknisk dokumentation, der er tilstrækkelig til, at nøjagtigheden af deres mærker kan vurderes.

2. Hvis en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 kræver, at produkter er forsynet med et mærke som omhandlet i artikel 16, skal de erhvervsdrivende, der stiller produkterne til rådighed eller tager dem i brug:

a) henvise til oplysningerne på mærket, i visuelle reklamer eller i teknisk salgsmateriale for en bestemt model i overensstemmelse med de relevante gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

b) undlade at levere eller vise andre mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre kunderne eller de potentielle kunder med hensyn til oplysningerne på mærket vedrørende krav til miljøvenligt design.

Artikel 33

Forpligtelser for udbydere af distributionstjenester

For så vidt angår produkter, som udbydere af distributionstjenester håndterer, og som er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, sikrer sådanne udbydere, at betingelserne under oplagring, emballering, adressering eller forsendelse ikke bringer produkternes overensstemmelse med nævnte delegerede retsakt i fare.

Artikel 34

Tilfælde, hvor fabrikantens forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører

Importører eller distributører anses for at være fabrikanter i denne forordnings forstand, hvis de:

a) bringer et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, i omsætning under eget navn eller varemærke, eller

b) ændrer et sådant produkt, der allerede er bragt i omsætning, på en måde, der påvirker overholdelsen af de krav, der er fastsat i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

Artikel 35

Forpligtelser for udbydere af onlinemarkedspladser og onlinesøgemaskiner

1. De generelle forpligtelser i artikel 11 og 30 i forordning (EU) 2022/2065 finder anvendelse med henblik på nærværende forordning

Uden at det vedrører de generelle forpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, skal udbydere af onlinemarkedspladser samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne, såfremt disse myndigheder anmoder herom og i specifikke tilfælde, med henblik på at lette eventuelle tiltag, der træffes for at eliminere eller, såfremt dette ikke er muligt, begrænse manglende overensstemmelse med et produkt, som udbydes eller har været udbudt til salg online gennem deres tjenester.

2. For så vidt angår de beføjelser, der tillægges medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2019/1020, tillægger medlemsstaterne deres markedsovervågningsmyndigheder beføjelsen til, for så vidt angår alle produkter omfattet af en relevant delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4, at kunne beordre en udbyder af en onlinemarkedsplads til at gribe ind over for ét eller flere specifikke stykker indhold, der henviser til et produkt, som ikke overholder kravene, herunder ved at fjerne dem. Sådant indhold anses som ulovligt indhold i henhold til artikel 3, litra h), i forordning (EU) 2022/2065. Markedsovervågningsmyndigheder kan i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2022/2065 udstede sådanne påbud.

3. Udbydere af onlinemarkedspladser etablerer et enkelt kontaktpunkt med henblik på direkte kommunikation med medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder vedrørende overholdelse af denne forordning.

Dette enkelte kontaktpunkt kan være samme kontaktpunkt som omhandlet i artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 ([62]) eller artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2065.

Artikel 36

Erhvervsdrivendes oplysningspligt

1. Hvis erhvervsdrivende gør et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, tilgængeligt på markedet ved fjernsalg, sikrer de, at produkttilbuddet som minimum klart og tydeligt indeholder følgende oplysninger:

a) fabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke, samt postadressen og den elektroniske adresse, hvor fabrikanten kan kontaktes

b) i det tilfælde, at fabrikanten ikke er etableret i Unionen, navn, postadresse og elektronisk adresse og telefonnummer på den erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1020, og

c) oplysninger, der gør det muligt at identificere produktet, herunder et billede af det, dets type og eventuelle andre produktidentifikatorer.

2. Erhvervsdrivende skal efter en begrundet anmodning herom oplyse markedsovervågningsmyndighederne om:

a) navnet på alle erhvervsdrivende, af hvem de har fået leveret et produkt, som er omfattet af anvendelsesområdet for en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4

b) navnet på alle erhvervsdrivende, som de har leveret sådanne produkter til, samt mængder og nøjagtige modeller af sådanne produkter.

Erhvervsdrivende skal sikre, at de er i stand til at fremlægge de i første afsnit omhandlede oplysninger i en periode på ti år efter, at de har fået leveret de relevante produkter, og i en periode på ti år efter, at de har leveret sådanne produkter, medmindre der i den i stk. 1 omhandlede delegerede retsakt er fastsat en anden periode. Disse oplysninger forelægges i papirform eller elektronisk senest 15 dage efter modtagelsen af en anmodning fra markedsovervågningsmyndigheden.

3. Når det kræves, at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører skal gøre dele af den tekniske dokumentation vedrørende det relevante produkt tilgængeligt digitalt i henhold til artikel 4, stk. 6, litra a), nr. iii), tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

a) behovet for at lette markedsovervågningsmyndighedernes verifikation af fabrikanters, deres bemyndigede repræsentanters og importørers overholdelse af de gældende krav, og

b) behovet for at undgå uforholdsmæssige administrative byrder for erhvervsdrivende, navnlig for SMV'er.

([62]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 af 10. maj 2023 om produktsikkerhed i almindelighed, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF og Rådets direktiv 87/357/EØF (EUT L 135 af 23.5.2023, s. 1).

Kommissionen specificerer, på hvilken måde de relevante dele af den tekniske dokumentation skal gøres tilgængelige. Hvis det digitale produktpas er tilgængeligt, skal den tekniske dokumentation gøres tilgængelig gennem det.

Artikel 37

Overvågning og rapportering af erhvervsdrivendes forpligtelser

1. Når det kræves, at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører gør oplysninger tilgængelige for Kommissionen om mængderne af et produkt i henhold til artikel 4, stk. 6, litra b), tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

a) tilgængeligheden af dokumentation vedrørende det relevante produkts indtrængen på markedet, der er nødvendig for at lette revideringen af de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, som finder anvendelse på det pågældende produkt

b) behovet for at undgå uforholdsmæssige administrative byrder for erhvervsdrivende, navnlig for SMV'er, og

c) nytten af de krævede oplysninger og forholdsmæssigheden af dette krav.

Kommissionen specificerer, hvilken periode som oplysningerne i henhold til første afsnit skal vedrøre. Disse oplysninger skal differentieres pr. produktmodel.

Kommissionen specificerer, hvordan de relevante oplysninger skal stilles til rådighed, og hvor ofte disse oplysninger skal stilles til rådighed.

Kommissionen sikrer, at de oplysninger, der er gjort tilgængelige, behandles på sikker vis og i overensstemmelse med EU-retten.

2. Hvis det er et krav, at et produkt skal kunne måle den energi, det forbruger eller dens ydeevne i forhold til andre relevante produktparametre som anført i bilag I, mens produktet er i brug, i henhold til artikel 4, stk. 6, litra c), nr. i), tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

a) hvor nyttige brugsgenerede data er for slutbrugere med hensyn til at forstå og administrere produktets energiforbrug eller ydeevne

b) hvorvidt det er teknisk muligt at registrere brugsdata

c) behovet for at undgå uforholdsmæssige administrative byrder for erhvervsdrivende, navnlig for SMV'er, og

d) behovet for at sikre, at der ikke indsamles data, som gør det muligt at identificere enkeltpersoner eller udlede enkeltpersoners adfærd.

3. Produkter omfattet af et krav i henhold til artikel 4, stk. 6, litra c), skal, hvor det er relevant, registrere de deraf følgende brugsdata i overensstemmelse med kriterierne i nærværende artikels stk. 2 og gøre disse data synlige for slutbrugeren.

4. Når det kræves, at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører indsamler ikkepersonlige brugsdata omhandlet i denne artikels stk. 2 og indberetter disse data til Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 6, litra c), nr. ii), tager Kommissionen hensyn til følgende kriterier:

a) hvorvidt ikke-personlige brugsdata er nyttige for Kommissionen ved revideringen af kravene til miljøvenligt design eller til at bistå markedsovervågningsmyndighederne med statistiske oplysninger til deres risikoanalyse, og

b) behovet for at undgå uforholdsmæssige administrative byrder for erhvervsdrivende, navnlig for SMV'er.

5. Kravene omhandlet i stk. 4 kan navnlig bestå i:

a) indsamling af ikkepersonlige oplysninger, hvis de kan fjerntilgås via internettet, efter at slutbrugeren har givet udtrykkeligt samtykke til at stille disse data til rådighed, og

b) indberetning af disse data til Kommissionen mindst én gang om året.

De data, der skal indberettes af fabrikanter, deres autoriserede repræsentanter eller importører i henhold til stk. 4, skal indeholde, hvor der er relevant, modellens identifikationsnummer som registreret i produktets database som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1369 og, hvis dette er relevant for produktets ydeevne, generelle geografiske oplysninger om produkterne.

6. Kommissionen specificerer detaljerne og formatet for rapportering af ikkepersonlige brugsdata som omhandlet i stk. 4 i den relevante delegerede retsakt.

7. Kommissionen skal regelmæssigt vurdere de modtagne ikkepersonlige brugsdata i henhold til stk. 4 og, hvis relevant, offentliggøre aggregerede datasæt.

Artikel 38

Krav til aktører i forsyningskæden

Aktører i forsyningskæden skal, når det er angivet i den delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4:

a) efter anmodning og gratis give fabrikanter, bemyndigede organer og kompetente nationale myndigheder tilgængelige relevante oplysninger om de produkter eller tjenesteydelser, de leverer

b) i mangel af de oplysninger, der er omhandlet i litra a), give fabrikanterne mulighed for at vurdere de produkter eller tjenesteydelser, de leverer, og give disse fabrikanter adgang til relevante dokumenter eller faciliteter, og

c) give bemyndigede organer og kompetente nationale myndigheder mulighed for at kontrollere nøjagtigheden af relevante oplysninger, der vedrører deres aktiviteter.

KAPITEL VIII

PRODUKTERS OVERENSSTEMMELSE

Artikel 39

Metoder til test, måling og beregning

1. Af hensyn til overholdelsen og verificeringen af overholdelsen af kravene til miljøvenligt design skal test, målinger og beregninger foretages ved hjælp af harmoniserede standarder eller andre pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, der gør brug af generelt anerkendte og moderne metoder. Disse metoder skal opfylde kravene til metoder til test, måling og beregning, der er fastsat i de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

2. Ved fastsættelsen af kravet om anvendelse af digitale værktøjer i henhold til artikel 4, stk. 6, litra c), nr. iii), tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

a) behovet for at sikre en ensartet anvendelse af beregningsmetoderne, og

b) behovet for at mindske den administrative byrde for de erhvervsdrivende.

Digitale værktøjer skal stilles gratis til rådighed for erhvervsdrivende.

Artikel 40

Forebyggelse af omgåelse og forringet ydeevne

1. Erhvervsdrivende må ikke udvise nogen adfærd, der underminerer produkters overholdelse af denne forordning, uanset om denne adfærd er af kontraktmæssig, kommerciel, teknisk eller anden art.

2. Produkter, der hører under anvendelsesområdet for en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, må ikke bringes i omsætning eller tages i brug, hvis de er designet til at ændre adfærd eller egenskaber, når de testes, med henblik på at opnå et mere gunstigt resultat for de produktparametre, der reguleres i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

Med henblik på dette stykke anses produkter, der er designet til at kunne registrere, at de bliver testet, og som automatisk ændrer deres ydeevne som en reaktion herpå, samt produkter, der er forudindstillet til at ændre deres ydeevne på testtidspunktet, for at være produkter, der er designet til at ændre deres adfærd eller egenskaber, når de testes.

3. Erhvervsdrivende, der bringer et produkt i omsætning eller ibrugtager et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, må ikke fastsætte instruktioner, der specifikt vedrører test, og som ændrer produktets adfærd eller egenskaber med henblik på at opnå et mere gunstigt resultat for de produktparametre, der reguleres i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

Med henblik på dette stykke anses instruktioner, der fører til en manuel ændring af produktet før en test, som ændrer et produkts ydeevne, for at være instruktioner, der specifikt vedrører test, som ændrer produktets adfærd eller egenskaber.

4. Produkter, der hører under anvendelsesområdet for en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, må ikke bringes i omsætning eller tages i brug, hvis de er designet til at ændre adfærd eller egenskaber inden for en kort periode efter ibrugtagningen, som fører til en forværring af deres ydeevne for et eller flere af de produktparametre, der reguleres i de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, eller deres funktionelle ydeevne fra brugerens perspektiv.

5. Software- eller firmwareopdateringer må ikke føre til forringelse af produktets ydeevne ud over acceptable margener, der er specificeret i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, i forbindelse med nogen af de produktparametre, der er reguleret i disse delegerede retsakter, eller deres funktionelle ydeevne fra brugerens perspektiv, hvis de måles med den testmetode, der blev anvendt til overensstemmelsesvurderingen, undtagen hvor kunden forud for opdateringen udtrykkeligt giver sit samtykke til en sådan forringelse af ydeevnen. Der må ikke ske ændringer, hvis en sådan opdatering afvises.

Software- eller firmwareopdateringer må under ingen omstændigheder føre til en forringelse af produktets ydeevne som omhandlet i dette stykkes første afsnit i et omfang, så produktet ikke længere overholder de fastsatte krav i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, og som er gældende på det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning, eller tidspunktet for dets ibrugtagning.

Artikel 41

Formodning om overensstemmelse

1. Metoder til test, måling eller beregning som omhandlet i artikel 39, der er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, anses for at være i overensstemmelse med de fastsatte krav i nævnte artikel samt med kravene til test, måling og beregning, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, for så vidt disse krav er omfattet af sådanne harmoniserede standarder eller dele heraf.

2. Digitale produktpas, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i artikel 10 og 11, i det omfang disse krav er omfattet af sådanne harmoniserede standarder eller dele heraf.

3. Produkter, der er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, anses for at være i overensstemmelse med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, for så vidt disse krav er omfattet af sådanne harmoniserede standarder eller dele heraf.

4. Produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, og som er tildelt EU-miljømærket i henhold til forordning (EF) nr. 66/2010, anses for at overholde de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den delegerede retsakt, i det omfang disse krav er omfattet af de EU-miljømærkekriterier, som er fastsat i henhold til artikel 16, stk. 2, i nævnte forordning.

Artikel 42

Fælles specifikationer

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der for produkter, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, fastsætter fælles specifikationer, der omfatter krav til miljøvenligt design, de væsentlige krav til digitale produktpas som omhandlet i artikel 10 og 11 eller de test-, måle- eller beregningsmetoder, der er omhandlet i artikel 39.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages kun, når følgende betingelser er opfyldt:

a) Kommissionen har i medfør af artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1025/2012 anmodet en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde en harmoniseret standard for et krav til miljøvenligt design, for et væsentligt krav til digitale produktpas, jf. nærværende forordnings artikel 10 og 11, eller til en metode til test, måling eller beregning, jf. nærværende forordnings artikel 39, og:

   i) anmodningen er ikke blevet imødekommet

   ii) den harmoniserede standard, der forholder sig til denne anmodning, er ikke færdiggjort inden for den tidsfrist, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1025/2012, eller

   iii) den harmoniserede standard er ikke i overensstemmelse med anmodningen, og

b) der er ikke offentliggjort nogen reference til harmoniserede standarder for krav til miljøvenligt design eller noget væsentligt krav til digitale produktpas, jf. denne forordnings artikel 10 og 11, eller til en metode til test, måling eller beregning som omhandlet i denne forordnings artikel 39 i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til forordning (EU) nr. 1025/2012, og en sådan reference forventes ikke offentliggjort inden for et rimeligt tidsrum.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 73, stk. 3.

2. Inden Kommissionen udarbejder udkastet til de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, underretter den det udvalg, der er omhandlet i artikel 22 i forordning (EU) nr. 1025/2012, om, at den anser betingelserne i nærværende artikels stk. 1 for at være opfyldt.

3. Ved udarbejdelsen af udkastet til de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionen hensyn til synspunkterne fra forummet for miljøvenligt design og fra medlemsstaternes ekspertgruppe samt fra andre relevante organer og hører på behørig vis alle relevante interessenter.

4. Metoder til test, måling eller beregning som omhandlet i artikel 39, der er i overensstemmelse med fælles specifikationer, der er fastsat ved gennemførelsesretsakter som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, eller dele heraf, anses for at være i overensstemmelse med kravene fastsat i nævnte artikel samt med kravene til test, måling og beregning, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, i det omfang disse krav er omfattet af en sådan fælles specifikation eller dele heraf.

5. Produkter inden for denne forordnings anvendelsesområde, der er i overensstemmelse med fælles specifikationer, der er fastsat ved gennemførelsesretsakter som omhandlet i denne artikels stk. 1, eller dele heraf, anses for at være i overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design eller med de væsentlige krav til digitale produktpas som omhandlet i artikel 10 og 11 eller med kravene til metoderne til test, måling eller beregning som omhandlet i artikel 39 i de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, i det omfang disse krav er omfattet af disse fælles specifikationer eller dele heraf.

6. Hvis en harmoniseret standard vedtages af en europæisk standardiseringsorganisation og foreslås Kommissionen med henblik på offentliggørelse af en reference hertil i *Den Europæiske Unions Tidende*, vurderer Kommissionen den harmoniserede standard i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012.

Når der offentliggøres referencer til en harmoniseret standard i *Den Europæiske Unions Tidende*, ophæver Kommissionen de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, eller delene heraf, som omfatter de samme krav til miljøvenligt design, de væsentlige krav til digitale produktpas og krav til metoderne til test, måling eller beregning.

7. Hvis en medlemsstat eller Europa-Parlamentet mener, at en fælles specifikation ikke fuldt ud opfylder kravene til miljøvenligt design, de væsentlige krav til digitale produktpas og krav til metoderne til test, måling eller beregning, underretter vedkommende Kommissionen herom ved fremlæggelse af en detaljeret redegørelse. Kommissionen vurderer denne detaljerede forklaring og kan, hvis det er hensigtsmæssigt, ændre den gennemførelsesretsakt, der fastsætter den pågældende fælles specifikation.

Artikel 43

Overensstemmelsesvurdering

1. Ved specifikationen af den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure i henhold til artikel 4, stk. 5, tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

a) hvorvidt det pågældende modul er relevant for produkttypen og for de pågældende krav til miljøvenligt design og står i et rimeligt forhold til den offentlige interesse, der forfølges

b) arten af de risici, der er forbundet med produktet, og i hvor høj grad overensstemmelsesvurderingen svarer til arten og graden af disse risici, og

c) hvor inddragelse af tredjeparter er obligatorisk, nødvendigheden af, at fabrikanten skal kunne vælge mellem kvalitetssikrings- og produktcertificeringsmoduler som fastsat i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF.

2. Der skal udarbejdes registre og korrespondancer vedrørende overensstemmelsesvurderingen på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor et bemyndiget organ, der er involveret i overensstemmelsesvurderingen i henhold til stk. 1, er etableret, eller på et sprog, der accepteres af det pågældende organ.

Artikel 44

EU-overensstemmelseserklæring

1. EU-overensstemmelseserklæringen skal angive, at overholdelsen af de krav til miljøvenligt design, der er specificeret i de gældende delegerede retsakter, som er vedtaget i henhold til artikel 4, er dokumenteret, eller at en overensstemmelsesformodning finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 41.

2. EU-overensstemmelseserklæringen skal have den i bilag V angivne modelstruktur og skal indeholde de specificerede elementer i den gældende overensstemmelsesprocedure og en henvisning til de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4. Den skal ajourføres løbende og skal oversættes til det eller de sprog, der kræves af den medlemsstat, på hvis marked produktet bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt.

3. Hvis et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, er underlagt mere end én EU-retsakt, som kræver en EU-overensstemmelseserklæring, skal der udarbejdes en samlet EU-overensstemmelseserklæring for alle sådanne EU-retsakter. Denne erklæring skal anføre de pågældende EU-retsakter og deres offentliggørelseshenvisninger. Det kan være et dossier bestående af alle de relevante enkelte overensstemmelseserklæringer.

4. Ved at udarbejde EU-overensstemmelseserklæringen står fabrikanten inde for, at produktet opfylder de gældende krav.

Artikel 45

Generelle principper for CE-mærkning

CE-mærkningen er underlagt de generelle principper fastsat i artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.

Artikel 46

Regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkningen

1. CE-mærkningen skal anbringes på produktet, så den er synlig, let læselig og ikke kan slettes. Hvis produktet er af en sådan art, at det ikke er muligt eller forsvarligt at anbringe CE-mærkningen på det, anbringes den på emballagen og i ledsagedokumenterne.

2. CE-mærkningen skal anbringes, før produktet bringes i omsætning eller tages i brug.

3. For så vidt angår produkter i produktionskontrolfasen, hvor et bemyndiget organ er involveret, skal CE-mærkningen ledsages af det pågældende bemyndigede organs identifikationsnummer.

Det bemyndigede organs identifikationsnummer skal anbringes af organet selv eller, efter dettes instruktioner, af fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant.

4. CE-mærkningen og i givet fald det bemyndigede organs identifikationsnummer kan ledsages af et piktogram eller anden mærkning, der angiver en særlig risiko eller anvendelse.

5. Medlemsstaterne skal tage udgangspunkt i eksisterende mekanismer for at sikre, at reglerne for anvendelse af CE-mærkningen gennemføres korrekt, og skal træffe passende tiltag i tilfælde af uretmæssig anvendelse af CE-mærkningen.

Artikel 47

Specifikke regler for mærkninger

For så vidt angår produkter, der ikke er omfattet af krav om CE-mærkning i henhold til EU-retten, tager Kommissionen i forbindelse med specificeringen af regler for mærkninger, der angiver overensstemmelse med de gældende krav til miljøvenligt design i henhold til artikel 4, stk. 6, litra d), følgende kriterier i betragtning:

a) behovet for at mindske den administrative byrde for erhvervsdrivende

b) behovet for at sikre, at der er sammenhæng i relation til andre mærkninger, der finder anvendelse på et specifikt produkt, og

c) behovet for at undgå forvirring vedrørende betydningen af mærkninger under anden EU-ret.

KAPITEL IX

NOTIFIKATION AF OVERENSSTEMMELSESVURDERINGSORGANER

Artikel 48

Notifikation

Hvis der er fastsat eksterne overensstemmelsesvurderingsopgaver i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, underretter medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer der er bemyndiget til at udføre disse opgaver.

Artikel 49

Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en bemyndigende myndighed, som er ansvarlig for at indføre og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og for at overvåge de bemyndigede organer, herunder overholdelsen af artikel 54.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at vurderingen og overvågningen som omhandlet i stk. 1 skal udføres af nationale akkrediteringsorganer i henhold til og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008.

3. Hvis den bemyndigende myndighed uddelegerer eller på anden måde betror vurderingen, notifikationen eller overvågningen som omhandlet i denne artikels stk. 1 til et organ, der ikke er en offentlig enhed, skal dette organ være en juridisk enhed og på tilsvarende vis overholde de i artikel 50 fastsatte krav. Endvidere skal der træffes foranstaltninger, der dækker det erstatningsansvar, som måtte opstå.

4. Den bemyndigende myndighed påtager sig det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af det i stk. 3 omhandlede organ.

Artikel 50

Krav vedrørende bemyndigende myndigheder

1. En bemyndigende myndighed skal etableres på en sådan måde, at der ikke opstår interessekonflikter med overensstemmelsesvurderingsorganer.

2. En bemyndigende myndighed skal være organiseret og arbejde på en sådan måde, at der i dens arbejde sikres objektivitet og uvildighed.

3. En bemyndigende myndighed skal være organiseret på en sådan måde, at alle beslutninger om notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganet træffes af kompetente personer, der ikke er identiske med dem, der foretog vurderingen.

4. En bemyndigende myndighed må ikke tilbyde eller udføre tjenester, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer, eller yde rådgivningsbistand på kommercielt eller konkurrencemæssigt grundlag.

5. En bemyndigende myndighed sikrer fortroligheden af de oplysninger, der indhentes. Den udveksler dog på anmodning herom oplysninger vedrørende bemyndigede organer med Kommissionen, med bemyndigende myndigheder i andre medlemsstater og med andre relevante nationale myndigheder.

6. En bemyndigende myndighed vurderer med hensyn til notifikation udelukkende det specifikke overensstemmelsesvurderingsorgan, der anmoder om notifikation og tager ikke hensyn til moder- eller datterselskabers kapaciteter eller ansatte. Den bemyndigende myndighed vurderer organet i forhold til alle relevante krav og overensstemmelsesvurderingsopgaver.

7. En bemyndigende myndighed skal have et tilstrækkeligt antal kompetente ansatte og tilstrækkelig finansiering til rådighed til at kunne udføre sine opgaver korrekt.

Artikel 51

Oplysningspligt for bemyndigende myndigheder

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og overvågning af bemyndigede organer samt eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen gør disse oplysninger offentligt tilgængelige.

Artikel 52

Krav vedrørende bemyndigede organer

1. For så vidt angår notifikation, skal et overensstemmelsesvurderingsorgan overholde de i stk. 2-12 fastsatte krav.

2. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal etableres i henhold til en medlemsstats nationale ret og være en juridisk person.

3. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal være et tredjepartsorgan, der er uafhængigt af den organisation eller det produkt, der vurderes. Det må ikke have forretningsforbindelser med organisationer, der har en interesse i de produkter, der vurderes, navnlig fabrikanter, deres handelspartnere og deres aktieinvestorer. Dette forhindrer ikke overensstemmelsesvurderingsorganet i at udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteter for konkurrerende fabrikanter.

4. Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og de ansatte med ansvar for udførelse af overensstemmelsesvurderingsopgaverne må ikke være designer, fabrikant, leverandør, importør, distributør, installatør, indkøber, indehaver, bruger eller vedligeholder af de produkter, der vurderes, og ligeledes heller ikke være repræsentant for disse. Dette forhindrer ikke anvendelse af vurderede produkter, der er nødvendige for driften af overensstemmelsesvurderingsorganet, eller anvendelse af sådanne produkter til personlige formål.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og de ansatte med ansvar for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne må ikke være direkte involveret i design, fremstilling eller konstruktion eller markedsføring, installation, anvendelse eller vedligeholdelse af disse produkter eller repræsentere de parter, der udfører disse aktiviteter. De

må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forbindelse med de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, de er bemyndiget til. Dette gælder navnlig rådgivningstjenester.

Overensstemmelsesvurderingsorganerne sikrer, at aktiviteter i deres moder- eller søsterselskaber, datterselskaber eller underentreprenører ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten eller uvildigheden af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan må ikke uddelegere etableringen og overvågningen af interne procedurer, generelle politikker, adfærdskodekser eller andre interne regler, tildeling af dets personale til specifikke opgaver eller overensstemmelsesvurderingsafgørelser til en underentreprenør eller et datterselskab.

5. Overensstemmelsesvurderingsorganerne og deres ansatte skal udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne med den højeste grad af professionel integritet og de krævede tekniske kompetencer inden for det specifikke område. De skal være fri for alle former for pres og incitamenter, navnlig økonomiske, der kan påvirke deres objektivitet eller resultaterne af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, navnlig for så vidt angår personer eller grupper af personer med en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.

6. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal kunne udføre alle de overensstemmelsesvurderingsopgaver, det bliver tildelt under den relevante delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, og som det er bemyndiget til, uanset om disse opgaver udføres af overensstemmelsesvurderingsorganet selv eller på dets vegne og på dets ansvar.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal til enhver tid og for hver overensstemmelsesvurderingsprocedure samt for hver type eller kategori af produkter, som det er bemyndiget til, have følgende til sin rådighed:

a) det nødvendige personale af den størrelse og med den tekniske viden og tilstrækkelige og relevante erfaring, der skal til for at løse overensstemmelsesvurderingsopgaverne

b) de nødvendige beskrivelser af de procedurer, som overensstemmelsesvurderingen foretages i overensstemmelse med, således at disse procedurers gennemsigtighed og evne til gengivelse, herunder en beskrivelse af, hvordan det relevante personale, deres status og opgaver svarer til de overensstemmelsesvurderingsopgaver, som organet har til hensigt at blive bemyndiget til

c) hensigtsmæssige ordninger og procedurer med henblik på at skelne mellem de opgaver, det udfører i sin egenskab af bemyndiget organ, og dets øvrige aktiviteter

d) procedurer for udførelsen af aktiviteter, der tager behørigt hensyn til en virksomheds størrelse, den branchesektor, virksomheden opererer i, virksomhedens struktur, den pågældende produktteknologis grad af kompleksitet, og hvorvidt der er tale om masse- eller serieproduktionsprocesser.

Det skal have de nødvendige midler til rådighed til på passende vis at udføre de tekniske og administrative opgaver, der er forbundet med overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, og det skal have adgang til alt nødvendigt udstyr og alle nødvendige faciliteter.

7. Personalet med ansvar for udførelse af overensstemmelsesvurderingsaktiviteter skal have følgende:

a) grundig teknisk uddannelse og erhvervsuddannelse, der omfatter alle overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, i forbindelse med hvilke overensstemmelsesvurderingsorganet er blevet bemyndiget

b) tilfredsstillende kendskab til kravene til de vurderinger, de udfører, og tilstrækkelige myndighedsbeføjelser til at udføre disse vurderinger, herunder relevant viden og forståelse af den relevante lovgivning samt krav til test, måling og beregning, til gældende harmoniserede standarder eller fælles specifikationer, og til de relevante bestemmelser i denne forordning og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

c) evnen til at udarbejde certifikater, registre og rapporter, der dokumenterer, at vurderingerne er blevet udført.

8. Det personale, der er ansvarligt for at træffe vurderingsafgørelser, skal:

(a) være ansat af overensstemmelsesvurderingsorganet i henhold til den bemyndigende medlemsstats nationale ret

(b) ikke have nogen potentiel interessekonflikt

(c) være kompetente til at kontrollere vurderinger foretaget af andet personale, eksterne eksperter eller underleverandører

(d) være et tilstrækkeligt stort antal til at kunne sikre driftskontinuitet og en konsekvent tilgang til overensstemmelsesvurderinger.

9. Overensstemmelsesvurderingsorganernes uvildighed samt uvildigheden af deres øverste ledelse og vurderingspersonalet skal garanteres.

Aflønningen af den øverste ledelse og vurderingspersonalet i et overensstemmelsesvurderingsorgan må ikke være afhængigt af antallet af udførte vurderinger eller resultaterne af disse.

10. Overensstemmelsesvurderingsorganer skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre staten påtager sig ansvaret i henhold til den nationale lovgivning, eller hvis medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for overensstemmelsesvurderingen.

11. Personalet i et overensstemmelsesvurderingsorgan skal overholde tavshedspligten vedrørende alle oplysninger, der indsamles i forbindelse med udførelsen af overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, medmindre det er i forbindelse med de bemyndigende myndigheder og andre nationale myndigheder i den medlemsstat, hvor disse aktiviteter udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.

12. Overensstemmelsesvurderingsorganer skal deltage i de relevante standardiseringsaktiviteter eller sikre, at deres vurderingspersonale er informeret herom, og tage hensyn til de relevante retningslinjer og henstillinger fra de europæiske standardiseringsorganers kompetente tekniske udvalg.

Artikel 53

Overensstemmelsesformodning for overensstemmelsesvurderingsorganer

Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer sin overensstemmelse med kriterierne fastsat i de relevante harmoniserede standarder eller dele heraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, skal dette organ anses for at overholde de i artikel 52 fastsatte krav, for så vidt de gældende harmoniserede standarder omfatter disse krav.

Artikel 54

Datterselskaber og underentreprise i tilknytning til bemyndigede organer

1. Hvis et bemyndiget organ giver specifikke opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen i underentreprise eller anvender et datterselskab, skal det sikre, at underentreprenøren eller datterselskabet opfylder kravene i artikel 52, og underrette den bemyndigende myndighed herom.

2. Bemyndigede organer har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underentreprenører eller datterselskaber, uanset hvor disse er etableret.

3. Aktiviteter kan udelukkende gives i underentreprise eller udføres af et datterselskab, hvis kunden giver samtykke til dette.

4. Bemyndigede organer opbevarer de relevante dokumenter om vurderingen og overvågningen af underentreprenørens eller dattervirksomhedens kvalifikationer og af det arbejde, de har udført i henhold til de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, således at de er til rådighed for den bemyndigende myndighed.

Artikel 55

Ansøgning om notifikation

1. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal indgive en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.

2. Ansøgningen om notifikation ledsages af en beskrivelse af de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, det eller de overensstemmelsesvurderingsmoduler og det eller de produkter, som organet hævder at være kompetent til, samt af et eventuelt akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, hvorved det attesteres, at overensstemmelsesvurderingsorganet opfylder kravene i artikel 52. Akkrediteringscertifikatet skal udelukkende vedrøre den specifikke juridiske enhed, der ansøger om notifikation, og det skal, udover relevante harmoniserede standarder, være baseret på de specifikke krav og overensstemmelsesvurderingsopgaver, der er fastsat i den relevante delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til artikel 4.

3. Hvis overensstemmelsesvurderingsorganet ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, forelægger det den bemyndigende myndighed al den dokumentation, der er nødvendig med henblik på kontrol, anerkendelse og regelmæssig overvågning af, at det opfylder kravene i artikel 52.

Artikel 56

Notifikationsprocedure

1. De bemyndigende myndigheder må kun bemyndige overensstemmelsesvurderingsorganer, som opfylder kravene i artikel 52.

2. De bemyndigende myndigheder underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater ved hjælp af det elektroniske meddelelsesværktøj, der er udviklet og forvaltes af Kommissionen.

3. Notifikationen skal indeholde fyldestgørende oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, det eller de pågældende overensstemmelsesvurderingsmoduler og det eller de pågældende produkter og den relevante dokumentation for kompetencen.

4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som omhandlet i artikel 55, stk. 2, skal den bemyndigende myndighed forelægge Kommissionen og de øvrige medlemsstater den dokumentation, der attesterer overensstemmelsesvurderingsorganets kompetence, og oplysninger om de ordninger, der er indført til sikring af, at der regelmæssigt føres tilsyn med organet, og at organet også fremover vil opfylde de i artikel 52 fastsatte krav.

5. Overensstemmelsesvurderingsorganet kan udføre et bemyndiget organs aktiviteter, hvis Kommissionen eller de øvrige medlemsstater ikke gør indsigelse senest to uger efter en notifikation, hvis der anvendes et akkrediteringscertifikat, eller inden for to måneder efter en notifikation, hvis der ikke anvendes akkreditering.

Kun et sådant organ skal anses for at være et bemyndiget organ i henhold til nærværende forordning.

6. Notifikationen bliver gyldig dagen efter, at organet inkluderes i listen over bemyndigede organer som omhandlet i artikel 57, stk. 2, af Kommissionen.

Det pågældende organ må først udføre aktiviteter som bemyndiget organ, når notifikationen er blevet gyldig.

Kommissionen må ikke offentliggøre en notifikation, hvis den har kendskab til eller får kendskab til, at det relevante bemyndigede organ ikke overholder kravene i artikel 52.

7. Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal underrettes om eventuelle efterfølgende relevante ændringer af notifikationen.

Artikel 57

Identifikationsnumre og lister over bemyndigede organer

1. Kommissionen tildeler bemyndigede organer et identifikationsnummer.

Den tildeler et enkelt nummer, selv om organet er bemyndiget i henhold til flere EU-retsakter.

2. Kommissionen offentliggør listen over organer, der er bemyndiget i henhold til denne forordning, herunder de identifikationsnumre, de er blevet tildelt, og de aktiviteter, de er bemyndiget til.

Kommissionen sikrer, at denne liste holdes ajour.

Artikel 58

Ændringer af notifikationer

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet orienteret om, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kravene i artikel 52, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, begrænser, suspenderer eller inddrager den bemyndigende myndighed notifikationen, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, og afhængigt af i hvor alvorlig grad organet ikke opfylder disse krav eller forpligtelser. Det underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

2. Hvis en notifikation begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis det bemyndigede organ har indstillet sine aktiviteter, træffer den bemyndigende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette organs sager enten behandles af et andet bemyndiget organ eller står til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder efter disses anmodning.

Artikel 59

Anfægtelse af de bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen undersøger alle sager, hvor den tvivler på eller gøres opmærksom på, at der er tvivl om det bemyndigede organs kompetence, eller hvorvidt et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, som det er underlagt.

2. Den bemyndigende medlemsstat skal efter anmodning forelægge Kommissionen alle oplysninger vedrørende grundlaget for notifikationen eller det pågældende bemyndigede organs fortsatte kompetence

3. Kommissionen sikrer, at alle følsomme oplysninger, som den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.

4. Hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke eller ikke længere opfylder kravene vedrørende dets notifikation, skal den underrette den bemyndigende medlemsstat herom og anmode den om at træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger, herunder om nødvendigt inddragelse af notifikationen.

Kommissionen ajourfører listen over bemyndigede organer, jf. artikel 57, stk. 2, senest to uger efter notifikationen af de korrigerende foranstaltninger, som de bemyndigende medlemsstater har truffet i henhold til nærværende stykkes første afsnit.

Artikel 60

Bemyndigede organers operationelle forpligtelser

1. Bemyndigede organer skal udføre overensstemmelsesvurderinger i overensstemmelse med de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastlagt i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

2. Overensstemmelsesvurderinger skal udføres på en forholdsmæssigt afpasset måde, så man undgår unødvendige byrder for erhvervsdrivende. Bemyndigede organer udfører deres aktiviteter under behørigt hensyn til en virksomheds størrelse, den branchesektor, virksomheden opererer i, virksomhedens struktur, den pågældende produktteknologis grad af kompleksitet, og hvorvidt der er tale om masse- eller serieproduktionsprocesser.

De respekterer dog i den forbindelse graden af princippfasthed og beskyttelsesniveau, der er påkrævet for produktets overholdelse af de relevante krav.

3. Hvis et bemyndiget organ konstaterer, at en fabrikant ikke overholder de relevante krav eller tilsvarende harmoniserede standarder, fælles specifikationer eller andre tekniske specifikationer, kan det bemyndigede organ kræve, at fabrikanten træffer relevante korrigerende foranstaltninger med henblik på en endelig overensstemmelsesvurdering, medmindre de pågældende mangler ikke kan afhjælpes, og hvis dette er tilfældet, udstedes der ikke et certifikat eller en godkendelsesafgørelse.

4. Hvis et bemyndiget organ under overvågningen af overensstemmelse efter udstedelsen af et certifikat i overensstemmelse med de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastlagt i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, eller en godkendelsesafgørelse konstaterer, at et produkt eller fabrikanten ikke overholder eller ikke længere overholder kravene, skal det bemyndigede organ kræve, at fabrikanten træffer de nødvendige korrigerende foranstaltninger, og det bemyndigede organ inddrager eller suspenderer om nødvendigt certifikatet eller godkendelsesafgørelsen.

5. Hvis der ikke træffes korrigerende foranstaltninger, eller hvis disse ikke har den ønskede effekt, begrænser, suspenderer eller inddrager det bemyndigede organ eventuelle certifikater eller godkendelsesafgørelser, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt.

Artikel 61

Oplysningspligt for bemyndigede organer

1. Bemyndigede organer oplyser den bemyndigende myndighed om følgende:

a) eventuel afvisning, begrænsning, suspendering eller inddragelse af et certifikat

b) eventuelle forhold, der påvirker notifikationens anvendelsesområde og vilkår

c) eventuelle anmodninger om oplysninger, de har modtaget fra markedsovervågningsmyndigheder vedrørende overensstemmelsesvurderingsaktiviteter

d) efter anmodning herom, overensstemmelsesvurderingsaktiviteter udført inden for deres notifikations anvendelsesområde og eventuelle andre udførte aktiviteter, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentreprise.

2. Bemyndigede organer skal give andre organer, som er bemyndiget efter denne forordning og udfører de samme overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der dækker den samme produktgruppe, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende negative og, på anmodning, positive overensstemmelsesvurderingsresultater.

3. Hvis Kommissionen eller en medlemsstats markedsovervågningsmyndighed indsender en anmodning til et bemyndiget organ, der er etableret på en anden medlemsstats område, angående en overensstemmelsesvurdering, der er udført af det pågældende bemyndigede organ, skal der sendes en kopi af denne anmodning til den bemyndigende myndighed i den pågældende anden medlemsstat. Det pågældende bemyndigede organ skal uden forsinkelse og senest inden for 15 dage svare på denne anmodning. Den bemyndigende myndighed sikrer, at sådanne anmodninger løses af det bemyndigede organ.

4. Hvis bemyndigede organer har eller modtager dokumentation om følgende, advarer og deler de denne dokumentation med den relevante markedsovervågningsmyndighed eller bemyndigende myndighed, alt efter hvad der er relevant:

a) at et andet bemyndiget organ overholder ikke kravene fastsat i artikel 52 eller sine forpligtelser

b) at et produkt, der bringes i omsætning, overholder ikke kravene til miljøvenligt design, som er fastsat i de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, eller

c) at et produkt, som bringes i omsætning, vil som følge af sin fysiske tilstand med al sandsynlighed udgøre en alvorlig risiko.

Artikel 62

Erfaringsudveksling

Kommissionen organiserer erfaringsudvekslingen mellem medlemsstaternes myndigheder, der er ansvarlige for notifikationspolitik.

Artikel 63

Koordinering af bemyndigede organer

1. Kommissionen sikrer, at der etableres passende koordinering og samarbejde mellem de bemyndigede organer i henhold til nærværende forordning, og at disse anvendes korrekt i form af en gruppe eller grupper af bemyndigede organer, herunder, hvis relevant, grupper af bemyndigede organer under samme delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 eller i forbindelse med lignende overensstemmelsesvurderingsopgaver.

Bemyndigede organer deltager i alle relevante gruppers arbejde, direkte eller ved hjælp af udpegede repræsentanter.

2. Bemyndigede organer skal som generel retningslinje anvende eventuelle relevante dokumenter udarbejdet som følge af arbejdet i de grupper, der er omhandlet i stk. 1.

3. Koordineringen og samarbejdet i de i denne artikels stk. 1 omhandlede grupper skal sigte mod at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning samt af de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4. I den forbindelse tager disse grupper hensyn til de relevante retningslinjer og henstillinger fra de europæiske standardiseringsorganers kompetente tekniske udvalg.

KAPITEL X

INCITAMENTER

Artikel 64

Medlemsstaternes incitamenter

1. Når medlemsstaterne indfører incitamenter for så vidt angår produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, skal disse incitamenter tage sigte på de to højeste klasser af ydeevne med et antal produkter på EU-plan, eller, hvor det er relevant, på produkter med EU-miljømærket.

2. Uanset denne artikels stk. 1 finder henholdsvis artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1369 og artikel 11 i forordning (EU) 2020/740 anvendelse, hvis medlemsstaterne indfører incitamenter for energirelaterede produkter eller dæk, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, som også er omfattet af krav til energi- eller brændstofeffektivitetsmærkning.

Artikel 65

Grønne offentlige udbud

1. Ordregivende myndigheder og ordregivende enheder tildeler i overensstemmelse med direktiv 2014/24/EU eller 2014/25/EU offentlige kontrakter, der opfylder minimumskravene i henhold til denne artikels stk. 2, til indkøb af varer, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, eller for bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser, hvis disse varer anvendes til aktiviteter, der udgør genstanden for disse kontrakter (»minimumskrav«).

2. Minimumskravene fastsættes efter behov for at tilskynde til udbud af og efterspørgsel efter miljømæssigt bæredygtige produkter, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, under hensyntagen til værdien og mængden af offentlige kontrakter, der er tildelt for de relevante produktgrupper, og den økonomiske gennemførlighed for ordregivende myndigheder og ordregivende enheder til at købe mere miljømæssigt bæredygtige produkter, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til ved hjælp af gennemførelsesretsakter at fastsætte minimumskravene i form af tekniske specifikationer, tildelingskriterier, betingelser for kontraktens udførelse eller mål.

Minimumskravene fastsættes i forbindelse med produktaspekterne, som behandles i den delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, der finder anvendelse på de pågældende produktgrupper, alt efter hvad der er relevant for disse produktgrupper.

Minimumskravene baseres på de to højeste ydeevneklasser, de højeste scorer eller, hvis de ikke foreligger, på de bedst mulige ydeevneniveauer som fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4, og som finder anvendelse på de pågældende produktgrupper.

Tildelingskriterierne skal, hvor det er relevant, omfatte en minimumsvægtning på mellem 15 % og 30 % i tildelingsprocessen, hvilket medfører, at de kan få en betydelig indvirkning på resultatet af udbudsproceduren, og hvilket fremmer udvælgelsen af de mest miljømæssigt bæredygtige produkter.

Målene kræver på årsbasis eller flerårig basis en minimumsprocentdel på 50 % af udbud, der gennemføres af ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder eller på aggregeret nationalt plan, af de mest miljømæssigt bæredygtige produkter som omhandlet i fjerde afsnit.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 73, stk. 3.

KAPITEL XI

MARKEDSOVERVÅGNING

Artikel 66

Planlagte markedsovervågningsaktiviteter

1. Hver medlemsstat skal i den nationale markedsovervågningsstrategi, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) 2019/1020, medtage et afsnit om de markedsovervågningsaktiviteter, som er planlagt med henblik på at sikre, at der udføres relevante kontroller, herunder, hvor det er relevant, fysisk kontrol og laboratoriekontrol, i en passende skala i henhold til nærværende forordning og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende forordnings artikel 4.

Det i første afsnit omhandlede afsnit skal som minimum inkludere:

a) de produkter eller krav, der er udpeget som prioriteter for markedsovervågning, under hensyntagen til de fælles prioriteter, der er udpeget af den administrative samarbejdsgruppe (»ADCO«), der er nedsat i henhold til artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1020, i overensstemmelse med artikel 68, stk. 1, litra a), og rapporterne i henhold til artikel 67, stk. 2

b) de planlagte markedsovervågningsaktiviteter med henblik på at mindske den manglende overensstemmelse for de produkter eller krav, der er udpeget som prioriteter, herunder arten af kontroller, der skal udføres i den periode, der er omfattet af den nationale markedsovervågningsstrategi, eller bringe uoverensstemmelsen til ophør.

2. Prioriteterne for markedsovervågning i henhold til stk. 1, andet afsnit, litra a), identificeres på baggrund af objektive kriterier, herunder:

a) graden af manglende overholdelse observeret på det marked, der henhører under markedsovervågningsmyndighedens kompetence

b) den manglende overensstemmelses miljøpåvirkning

c) hvis det er muligt, antallet af klager modtaget fra slutbrugere eller forbrugerorganisationer eller andre oplysninger modtaget fra erhvervsdrivende eller medier

d) antallet af relevante produkter, der er gjort tilgængelige på det marked, der henhører under markedsovervågningsmyndighedens kompetence, og

e) antallet af relevante erhvervsdrivende, der er aktive på det marked, der henhører under markedsovervågningsmyndighedens kompetence.

3. For produktkategorier, der er udpeget som højrisikokategorier for så vidt angår manglende overensstemmelse, skal den i stk. 1 omhandlede kontrol omfatte, hvor det er relevant, fysisk kontrol og laboratoriekontrol på grundlag af passende stikprøver.

Markedsovervågningsmyndighederne har ret til at tilbagesøge omkostningerne til kontrol af dokumenter og fysiske produkttest fra den ansvarlige erhvervsdrivende i tilfælde af manglende overensstemmelse med delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

Artikel 67

Rapportering og benchmarking

1. Markedsovervågningsmyndighederne angiver i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, oplysninger om arten og graden af sanktioner, der pålægges i forbindelse med manglende overensstemmelse med nærværende forordning.

2. Kommissionen udarbejder hvert fjerde år senest den 30. juni en rapport baseret på de oplysninger, der er angivet af markedsovervågningsmyndighederne i informations- og kommunikationssystemet som omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020.

Rapporten skal indeholde:

a) oplysninger om arten og antallet af kontroller, der er udført af markedsovervågningsmyndighederne de fire foregående kalenderår i henhold til artikel 34, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2019/1020

b) oplysninger om graden af den konstaterede manglende overensstemmelse samt arten og graden af sanktioner, der er pålagt for de fire foregående kalenderår, for produkter, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 i nærværende forordning

c) en sammenligning af de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes litra a) og b), med de aktiviteter, der er planlagt inden for rammerne af det afsnit om markedsovervågningsaktiviteter, der er udarbejdet i henhold til artikel 66, stk. 1

d) vejledende benchmarks for markedsovervågningsmyndighederne, for så vidt angår hyppigheden af kontroller samt arten og graden af pålagte sanktioner

e) en liste over prioriteter for markedsovervågningsmyndighederne med hensyn til produkter og krav.

3. Kommissionen offentliggør rapporten i henhold til denne artikels stk. 2 i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, og gør den offentlig tilgængelig. Den første af disse rapporter offentliggøres senest den 19. juli 2028.

Artikel 68

Koordinering og støtte af markedsovervågning

1. For så vidt angår denne forordning skal ADCO mødes med jævnlige mellemrum og, hvis relevant, på rimelig anmodning fra Kommissionen eller to eller flere deltagende markedsovervågningsmyndigheder.

I forbindelse med udførelsen af sine opgaver som fastsat i artikel 32 i forordning (EU) 2019/1020 skal ADCO støtte gennemførelsen af det afsnit om markedsovervågningsaktiviteter, der er udarbejdet i henhold til artikel 66, stk. 1, og udpege:

a) fælles prioriteter for markedsovervågning jf. artikel 66, stk. 1, litra a), baseret på objektive kriterier i henhold til artikel 66, stk. 2

b) prioriteter for EU-støtte i henhold til stk. 2

c) hvilke krav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, og som anvendes eller fortolkes forskelligt og bør være prioriteter for organiseringen af fælles uddannelsesprogrammer eller vedtagelse af retningslinjer i henhold til nærværende artikels stk. 2.

2. På baggrund af de prioriteter, der identificeres af ADCO, skal Kommissionen:

a) organisere fælles markedsovervågning og testprojekter på områder af fælles interesse

b) organisere fælles investering i markedsovervågningskapacitet, herunder udstyr og IT-udstyr

c) organisere fælles uddannelsesprogrammer for personalet hos markedsovervågningsmyndighederne, toldmyndighederne, de bemyndigende myndigheder og de bemyndigede organer, herunder programmer vedrørende korrekt fortolkning og anvendelse af de krav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, samt vedrørende metoder og teknikker, som er relevante for anvendelse eller verificering af overholdelsen af sådanne krav

d) udarbejde retningslinjer for anvendelse og håndhævelse af de krav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, herunder fælles praksis og metoder til effektiv markedsovervågning

e) om nødvendigt høre interessenter og eksperter.

Unionen finansierer, hvor det er relevant, tiltagene i første afsnit, litra a), b) og c).

3. Kommissionen yder teknisk og logistisk støtte for at sikre, at ADCO fuldfører sine opgaver i henhold til nærværende artikel og artikel 32 i forordning (EU) 2019/1020, når sådanne opgaver vedrører nærværende forordning.

KAPITEL XII

BESKYTTELSESPROCEDURER

Artikel 69

Procedure for produkter, der udgør en risiko på nationalt plan

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne har tilstrækkelig grund til at antage, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, udgør en risiko, skal de foretage en evaluering omfattende alle de krav, der er relevante for risikoen, og som er fastsat i denne forordning eller i den pågældende delegerede retsakt.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med denne evaluering konstaterer, at produktet ikke opfylder kravene i denne forordning eller i den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, skal de straks anmode den pågældende erhvervsdrivende om at træffe passende og forholdsmæssige korrigerende tiltag inden for en rimelig tidsfrist, der fastsættes af markedsovervågningsmyndighederne, og som står i et rimeligt forhold til arten og, hvor det er relevant, graden af den manglende overensstemmelse for at bringe den manglende overensstemmelse til ophør. Dette korrigerende tiltag kan blandt andet omfatte de tiltag, der er angivet i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2019/1020.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter det relevante bemyndigede organ herom.

2. Hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at den manglende overensstemmelse med kravene ikke er begrænset til deres nationale område, underretter de Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om det korrigerende tiltag, de har pålagt den erhvervsdrivende at træffe.

3. Den relevante erhvervsdrivende sikrer, at der træffes alle fornødne korrigerende tiltag over for alle de pågældende produkter, som denne har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.

4. Hvis den pågældende erhvervsdrivende ikke træffer korrigerende tiltag inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, eller den manglende overensstemmelse varer ved, træffer markedsovervågningsmyndighederne de nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af det pågældende produkt på deres nationale marked eller for at trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

De underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger.

5. De oplysninger, der skal gives til Kommissionen og de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, meddeles via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, og skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af det produkt, der ikke opfylder kravene, produktets oprindelse, arten af den påståede manglende overensstemmelse og den pågældende manglende overensstemmelse, arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den relevante erhvervsdrivende har fremsat. Markedsovervågningsmyndighederne angiver også, om den manglende overensstemmelse med kravene skyldes enten:

a) at produktet ikke opfylder kravene i den relevante delegerede retsakt vedtaget i henhold til nærværende forordnings artikel 4, eller

b) mangler ved de harmoniserede standarder eller fælles specifikationer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 41 og 42, og som danner grundlag for overensstemmelsesformodningen.

6. De øvrige medlemsstater ud over den medlemsstat, der har indledt proceduren, skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om alle trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om det pågældende produkts manglende overensstemmelse med kravene, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den meddelte nationale foranstaltning.

7. Hvis der ikke inden for tre måneder efter modtagelsen af de i stk. 4 omhandlede oplysninger er blevet gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af en medlemsstat, anses foranstaltningen for at være berettiget. Denne midlertidige foranstaltning kan fastsætte en anden periode end tre måneder for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for de pågældende produkter eller krav.

8. Medlemsstaterne sikrer, at der straks træffes de fornødne restriktive foranstaltninger over for det pågældende produkt eller den pågældende fabrikant, såsom tilbagetrækning af produktet fra deres marked.

Artikel 70

EU-beskyttelsesprocedure

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 69, stk. 3 og 4, gøres indsigelse mod en medlemsstats nationale foranstaltning, eller hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-retten, skal Kommissionen straks drøfte spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurdere den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne evaluering træffer Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afgørelse om, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 73, stk. 3.

Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til disse samt til den eller de relevante erhvervsdrivende.

2. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, træffer samtlige medlemsstater de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke er i overensstemmelse med kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underretter Kommissionen herom.

Hvis den nationale foranstaltning anses for ikke at være berettiget, trækker den pågældende medlemsstat foranstaltningen tilbage.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og hvis produktets manglende overensstemmelse med kravene tilskrives mangler ved de harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 41 i denne forordning, anvender Kommissionen proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.

4. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og hvis produktets manglende overensstemmelse med kravene tilskrives mangler ved de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 42, vedtager Kommissionen straks gennemførelsesretsakter, der ændrer eller ophæver de pågældende fælles specifikationer.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 73, stk. 3.

Artikel 71

Formel manglende overensstemmelse med kravene

1. Hvis en medlemsstat konstaterer et af følgende forhold, pålægger den den pågældende erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse til ophør:

a) CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008 eller med nærværende forordnings artikel 46

b) der er ikke anbragt CE-mærkning

c) identifikationsnummeret på det bemyndigede organ er anbragt i strid med artikel 46 eller er ikke anbragt, hvis det er påkrævet

d) der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring

e) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt

f) den tekniske dokumentation er ikke tilgængelig, ikke fuldstændig eller indeholder fejl

g) de i artikel 27, stk. 6, eller artikel 29, stk. 3, omhandlede oplysninger mangler, er fejlagtige eller ufuldstændige

h) andre administrative krav i artikel 27 eller artikel 29 eller i den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 ikke er opfyldt.

2. Hvis der fortsat er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, skal den pågældende medlemsstat træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at produktet gøres tilgængeligt på markedet, eller sikre, at det kaldes tilbage eller trækkes tilbage fra markedet.

KAPITEL XIII

DELEGEREDE BEFØJELSER OG UDVALGSPROCEDURE

Artikel 72

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, artikel 10, stk. 1, andet afsnit, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 4, og artikel 25, stk. 3 og 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 18. juli 2024. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femsårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 4, artikel 10, stk. 1, andet afsnit, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 4, og artikel 25, stk. 3 og 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der præciseres heri. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, artikel 10, stk. 1, andet afsnit, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 4, eller artikel 25, stk. 3 eller 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 73

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL XIV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 74

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den om senere ændringer, der berører dem.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der ved de sanktioner, der er fastsat i denne artikel, tages behørigt hensyn til følgende, alt efter hvad der er relevant:

a) overtrædelsens karakter, grovhed og varighed

b) hvor det er relevant, hvorvidt overtrædelsen blev begået forsætligt eller uagtsomt

c) den finansielle situation hos den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig

d) de økonomiske fordele, som den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, har opnået ved overtrædelsen, for så vidt som de kan fastslås

e) den miljømæssige skade, som overtrædelsen har forårsaget

f) eventuelle tiltag truffet af den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig, for at afbøde eller afhjælpe den forvoldte skade

g) overtrædelsens gentagne eller enkeltstående karakter

h) enhver anden skærpende eller formildende faktor i lyset af sagens omstændigheder.

3. Medlemsstater skal som minimum kunne pålægge følgende sanktioner i tilfælde af overtrædelse af denne forordning:

a) bøder

b) tidsbegrænset udelukkelse fra at deltage i offentlige udbudsprocedurer.

Artikel 75

Overvågning og evaluering

1. Blandt de relevante forberedende dokumenter til ajourføring af arbejdsplanen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, udarbejder Kommissionen en rapport om kravene til miljøvenligt design med henblik på at overvåge forbedringerne af den miljømæssige bæredygtighed og cirkulariteten af de produkter, der er omfattet af denne forordning.

2. Senest den 19. juli 2030 og derefter hvert sjette år foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og af dens bidrag til det indre markeds funktion, herunder for så vidt angår genbrugs- og istandsættelsessektoren, de køretøjer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra h), og de forpligtelser, der er omhandlet i kapitel VI, navnlig undtagelserne for små virksomheder og mikrovirksomheder, og til forbedring af produkters miljømæssige bæredygtighed. Som led i denne evaluering vurderer Kommissionen, om det er muligt at medtage automatisk tilpasning af kravene til miljøvenligt design på grundlag af forbedring af produktets ydeevne i de produkter, der bringes i omsætning. Kommissionen forelægger en rapport om de vigtigste resultater af sin evaluering for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og gør den offentligt tilgængelig.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede rapporter.

4. Senest den 19. juli 2028 evaluerer Kommissionen de potentielle fordele ved at medtage krav om social bæredygtighed i denne forordnings anvendelsesområde. Kommissionen forelægger en rapport om de vigtigste resultater af sin evaluering for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og gør den offentligt tilgængelig.

5. Hvor det er relevant, ledsager Kommissionen de i stk. 2 og 4 omhandlede rapporter med et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af de relevante bestemmelser i denne forordning.

Artikel 76

Forbrugernes klageadgang

I tilfælde af et produkts manglende overensstemmelse med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, er følgende erhvervsdrivende ansvarlige for den skade, som forbrugeren påføres:

a) fabrikanten, eller

b) i det tilfælde, at fabrikanten ikke er etableret i Unionen, og uden at dette berører dennes eget ansvar, importøren eller fabrikantens bemyndigede repræsentant, eller

c) i det tilfælde, at importøren ikke er etableret i Unionen, eller der ikke findes nogen bemyndiget repræsentant for fabrikanten, udbyderen af distributionstjenester.

Disse erhvervsdrivendes erstatningsansvar berører ikke anvendelsen af andre retsmidler, der er til rådighed for forbrugerne i henhold til EU-retten eller national ret.

Artikel 77

Ændring af direktiv (EU) 2020/1828

Punkt 27 i bilag I til direktiv (EU) 2020/1828 affattes således:

»(27) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/1726 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF (EUT L, 2024/1726, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj).«

Artikel 78

Ændring af forordning (EU) 2023/1542

I artikel 77 i forordning (EU) 2023/1542 tilføjes følgende stykke:

»10. Den erhvervsdrivende, der bringer batteriet i omsætning eller tager det i brug, uploader den entydige identifikator i det register, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1726 (*).

(*) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/1726 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF (EUT L, 2024/1726, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj).«

Artikel 79

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Direktiv 2009/125/EF ophæves med virkning fra den 18. juli 2024, med undtagelse af:

a) Artikel 1 og 2, artikel 8, stk. 2, artikel 11, 14, 15, 18 og 19 i samt bilag I, II IV, V og VII til direktiv 2009/125/EF i den udgave, der var gældende den 17. juli 2024, som i stedet for artikel 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 19 og 20 i og bilag I, II, III og IV til nærværende forordning fortsat finder anvendelse:

   i) indtil den 31. december 2026 for så vidt angår solcellepaneler, anlæg til rumopvarmning og anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning, vandvarmere, produkter til lokal rumopvarmning til fast brændsel, klimaanlæg, herunder luft-til-luft-varmepumper og komfortventilatorer, kedler til fast brændsel, ventilationsenheder til luftopvarmning og køleprodukter, støvsugere, apparater til madlavning, vandpumper, industriventilatorer, cirkulationspumper, eksterne strømforsyninger, computere, servere og datalagringsprodukter, effekttransformere, professionelt køleudstyr og billedbehandlingsudstyr

   ii) indtil den 31. december 2030 for så vidt angår produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til artikel 15 i direktiv 2009/125/EF, dog kun i det omfang ændringer er nødvendige for at behandle tekniske spørgsmål vedrørende disse gennemførelsesforanstaltninger,

b) Artikel 1, stk. 3, artikel 2, artikel 3, stk. 1, artikel 4, 5 og 8, artikel 9, stk. 3, artikel 10, 14 og 20 i samt bilag IV, V og VI til direktiv 2009/125/EF i versionen gældende den 17. juli 2024, som i stedet for artiklerne 1, 2, 27 og 29, artikel 41, stk. 4, artikel 43, stk. 2, og artikel 44, 45, 46 og 74 i og bilag IV og V til denne forordning fortsat finder anvendelse for så vidt angår produkter, som er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til nævnte direktivs artikel 15, indtil sådanne foranstaltninger ophæves eller erklæres forældede.

Litra b) finder anvendelse, når Kommissionen har vedtaget gennemførelsesforanstaltninger i henhold til artikel 15 i direktiv 2009/125/EF for de produkter, der er omhandlet i litra a), nr. i) og ii).

2. Denne forordnings artikel 3, 40 og artikel 66-71 finder anvendelse på de produkter, der reguleres af gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 15 i direktiv 2009/125/EF.

3. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VIII.

4. For produkter, der er bragt i omsætning eller taget i brug i overensstemmelse med direktiv 2009/125/EF inden datoen for anvendelsen af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordnings artikel 4, og som dækker de samme produkter, stiller fabrikanten i en periode på ti år fra den dato, hvor det sidste af de pågældende produkter blev fremstillet, en elektronisk udgave af dokumentationen vedrørende overensstemmelsesvurderingen og overensstemmelseserklæringen til rådighed for inspektion senest ti dage efter modtagelsen af en anmodning fra markedsovervågningsmyndighederne eller Kommissionen.

Artikel 80

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	På Rådets vegne
R. METSOLA	H. LAHBIB
Formand	*Formand*

BILAG I

Produktparametre

Følgende parametre anvendes, hvor det er relevant, og om nødvendigt suppleret med andre parametre, enkeltvis eller i kombination, som grundlag for at forbedre produktaspekterne:

a) produktets eller dets komponenters holdbarhed og pålidelighed udtrykt gennem produktets garanterede levetid, tekniske levetid, middeltid mellem svigt, angivelse af oplysninger om den faktiske anvendelse af produktet, modstandsdygtighed over for spændinger eller ældningsmekanismer

b) mulighed for reparation og vedligeholdelse som udtrykt ved: reservedelenes karakteristika, tilgængelighed, leveringstid og prisoverkommelighed, modularitet, kompatibilitet med almindeligt tilgængelige værktøjer og reservedele, adgang til reparations- og vedligeholdelsesinstruktioner, antal anvendte materialer og komponenter, brug af standardkomponenter, brug af komponent- og materialekodningsstandarder til identifikation af komponenter og materialer, antal og kompleksitet af processer, og hvorvidt der er behov for specialværktøjer, nem ikkedestruktiv demontering og genmontering, betingelser for adgang til produktdata, betingelser for adgang til eller brug af nødvendig hardware og software

c) hvor let det er at opgradere, genbruge, genfremstille og istandsætte, hvilket kommer til udtryk ved antal anvendte materialer og komponenter, brug af standardkomponenter, brug af komponent- og materialekodningsstandarder til identifikation af komponenter og materialer, antal og kompleksitet af de nødvendige processer og værktøjer, nem ikkedestruktiv demontering og genmontering, betingelser for adgang til produktdata, betingelser for adgang til eller brug af hardware og software, betingelser for adgang til testprotokoller eller ikke almindeligt tilgængeligt testudstyr, adgang til specifikke garantier for genfremstillede eller istandsatte produkter, betingelser for adgang til eller anvendelse af teknologier, der er beskyttet af intellektuelle ejendomsrettigheder, modularitet

d) udformning med henblik på genanvendelse, genanvendelsens lethed og kvalitet udtrykt ved anvendelse af let genanvendelige materialer, sikker, nem og ikkedestruktiv adgang til genanvendelige komponenter og materialer eller komponenter og materialer, der indeholder farlige stoffer og materialesammensætning og -homogenitet, mulighed for sortering med høj renhed, antal anvendte materialer og komponenter, brug af standardkomponenter, brug af komponent- og materialekodningsstandarder til identifikation af komponenter og materialer, antal og kompleksitet af de nødvendige processer og værktøjer, nem ikkedestruktiv demontering og genmontering, betingelser for adgang til produktdata, betingelser for adgang til eller brug af nødvendig hardware og software

e) undgåelse af tekniske løsninger, der er skadelige for genbrug, opgradering, reparation, vedligeholdelse, istandsættelse, genfremstilling og genanvendelse af produkter og komponenter

f) anvendelse af stoffer, og navnlig anvendelse af problematiske stoffer, som sådan, som bestanddele af stoffer eller i blandinger under fremstillingen af produkter, eller som fører til deres tilstedeværelse i produkter, herunder når disse produkter bliver til affald, samt deres indvirkning på menneskers sundhed og miljøet

g) brug eller forbrug af energi, vand og andre ressourcer i en eller flere livscyklusfaser af produktet, herunder virkningen af fysiske faktorer eller software- og firmwareopdateringer på produkteffektiviteten, herunder indvirkningen på skovrydning

h) anvendelse eller indhold af genanvendte materialer og nyttiggørelse af materialer, herunder råstoffer af kritisk betydning

i) anvendelse eller indhold af bæredygtige fornybare materialer

j) produktets og dets emballages vægt og volumen samt forholdet mellem produkt og emballage

k) anvendelse af brugte komponenter

l) mængde, karakteristika og tilgængelighed af hjælpematerialer, der er nødvendige for korrekt anvendelse og vedligeholdelse udtrykt i bl.a. udbytte, teknisk levetid, evne til genbrug, reparation og genfremstilling, masse-ressourceeffektivitet, og interoperabilitet

m) produktets miljøaftryk udtrykt som en kvantificering i overensstemmelse med den gældende delegerede retsakt af et produkts miljøpåvirkninger i hele dets livscyklus, enten i forhold til en eller flere miljøpåvirkningskategorier eller et samlet sæt påvirkningskategorier

n) produktets CO_2-aftryk

o) produktets materialeaftryk

p) frigivelse af mikroplast og nanoplast som udtrykt gennem frigivelsen i de relevante faser af produktets livscyklus, herunder fremstilling, transport, slutanvendelse og bortskaffelse

q) emissioner til luft, vand eller jord, der frigives i et eller flere af produktets livscyklusstadier som udtrykt i emissionsmængder og -art, herunder støj

r) mængden af genereret affald, herunder plastaffald og emballageaffald, og hvor let det kan genbruges, og mængden af farligt affald, der genereres

s) funktionel ydeevne og betingelser for anvendelse, herunder som udtrykt via evne til at udføre den tilsigtede brug, forsigtighedsregler, påkrævede færdigheder og kompatibilitet med andre produkter eller systemer

t) letvægtsdesign udtrykt ved reduktion af materialeforbrug, belastnings- og stressoptimering af strukturer, integration af funktioner i materialet eller i en enkelt produktkomponent, anvendelse af materialer med lavere massefylde eller høj styrke og hybride materialer med hensyn til materialebesparelser, genanvendelse og andre cirkularitetsaspekter samt affaldsreduktion.

BILAG II

Procedure for fastlæggelse af ydeevnekrav

De produktspecifikke eller horisontale ydeevnekrav fastsættes som følger:

En teknisk, miljømæssig og økonomisk analyse skal udvælge en række repræsentative modeller af de(t) pågældende produkt (er) på markedet og identificere de tekniske muligheder for at forbedre produktets ydeevne i forhold til de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, under hensyntagen til løsningernes økonomiske levedygtighed og undgåelse af enhver væsentlig stigning i andre miljøpåvirkninger over hele livscyklussen og betydeligt tab af ydeevne eller nytteværdi for forbrugerne.

Den analyse, der er omhandlet i første afsnit, skal for den pågældende parameter også kortlægge de produkter og teknologier med de bedste resultater, der er tilgængelige på markedet, samt nye teknologiske forbedringer.

Præstationerne for produkter, der er tilgængelige på internationale markeder, og benchmarks, der er fastsat i andre landes ret, skal tages i betragtning ved den analyse, der er omhandlet i første afsnit, og ved fastsættelsen af krav.

På grundlag af den i første afsnit omhandlede analyse og under hensyntagen til den økonomiske og tekniske gennemførlighed, herunder tilgængeligheden af centrale ressourcer og teknologier, samt potentialet for forbedringer, niveauer eller ikkekvantitative krav skal der fastlægges niveauer eller ikkekvantitative krav.

Enhver koncentrationsgrænse for stoffer som omhandlet i bilag I, litra f), baseres på en grundig analyse af stoffernes bæredygtighed og deres identificerede alternativer og må ikke have betydelige negative virkninger for menneskers sundhed eller miljøet. Alle ydeevnekrav vedrørende stoffer som omhandlet i bilag I, litra f), skal tage hensyn til eksisterende kemiske sikkerhedsvurderinger foretaget af de relevante EU-organer for de pågældende stoffer samt sikre og bæredygtige kriterier for design af kemikalier og materialer, der er udviklet af Kommissionen. De foreslåede koncentrationsgrænser skal også tage hensyn til aspekter, der kan håndhæves, såsom analytiske detektionsgrænser.

Hvor det er relevant, skal den analyse, der er omhandlet i første afsnit, tage hensyn til klimaændringernes sandsynlige indvirkning på produktet i dets forventede levetid og produktets potentiale til at forbedre modstandsdygtigheden over for klimaændringer i hele dets livscyklus.

Der skal foretages en følsomhedsanalyse, der omfatter de relevante faktorer, såsom prisen på energi eller andre ressourcer, omkostningerne ved råmaterialer og nødvendige teknologier, produktionsomkostninger, diskonteringssatser og, hvor det er relevant, eksterne miljøomkostninger, herunder undgåede drivhusgasemissioner.

I forbindelse med den analyse, der er omhandlet i første afsnit, skal der tages hensyn til relevante oplysninger, der er tilgængelige inden for rammerne af andre EU-aktiviteter, herunder andre eksisterende sektorspecifikke køreplaner som omhandlet i forordning (EU) 2021/1119, og de skal omfatte tekniske oplysninger, der anvendes som grundlag for eller er afledt af forordning (EF) nr. 66/2010, direktiv 2010/75/EU, de tekniske screeningkriterier vedtaget i henhold til forordning (EU) 2020/852 og EU-kriterierne for grønne offentlige udbud.

Dette gælder også for oplysninger fra eksisterende programmer, der anvendes i andre dele af verden med henblik på at fastsætte specifikke krav til miljøvenligt design for produkter, der handles med Unionens økonomiske partnere.

BILAG III

Digitalt produktpas

(jf. artikel 9-12)

Kravene vedrørende det digitale produktpas, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, skal specificere, hvilke data der skal eller kan indgå i det digitale produktpas blandt følgende elementer:

a) oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 2, litra b), og artikel 7, stk. 5, eller anden EU-ret, der finder anvendelse på den relevante produktgruppe

b) den entydige produktidentifikator på det niveau, der er angivet i den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4

c) Global Trade Identification Number, jf. Den Internationale Standardiseringsorganisations/Den Internationale Elektrotekniske Kommissions standard ISO/IEC 15459-6 eller tilsvarende for produkter eller dele deraf

d) relevante varekoder såsom en Taric-kode som defineret i forordning (EØF) nr. 2658/87

e) overensstemmelsesdokumentation og oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning eller anden EU-ret, der finder anvendelse på produktet, såsom overensstemmelseserklæringen, den tekniske dokumentation eller overensstemmelsesattester

f) brugervejledninger, brugsanvisninger, advarsler eller sikkerhedsoplysninger som krævet i anden EU-ret, der gælder for produktet

g) oplysninger vedrørende fabrikanten, såsom dennes entydige operatøridentifikator og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 27, stk. 7

h) entydige operatøridentifikatorer ud over fabrikantens

i) entydige anlægsidentifikatorer

j) oplysninger vedrørende importøren, herunder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 29, stk. 3, og dennes EORI-nummer (økonomiske operatørers registrerings- og identifikationsnummer)

k) navn, kontaktoplysninger og entydig operatøridentifikator for den erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen, og som er ansvarlig for at udføre de opgaver, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EU) 2019/1020 eller artikel 15 i forordning (EU) 2023/988, eller lignende opgaver i henhold til anden EU-ret, der finder anvendelse på produktet

l) henvisningen til tjenesteudbyder af det digitale produktpas, der hoster backupkopien af det digitale produktpas.

Databæreren, den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i litra b), de entydige operatøridentifikatorer, der er omhandlet i litra g), h) og k), og de entydige anlægsidentifikatorer, der er omhandlet i litra i), skal, hvor det er relevant for de pågældende produkter, overholde standarderne ISO/IEC 15459-1:2014, ISO/IEC 15459-2:2015, ISO/IEC 15459-3:2014, ISO/IEC 15459-4:2014, ISO/IEC 15459-5:2014 og ISO/IEC 15459-6:2014.

De delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, skal identificere oplysninger, der er relevante for krav til miljøvenligt design, som fabrikanterne kan medtage i det digitale produktpas ud over de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 9, stk. 2, litra a), herunder oplysninger om specifikke frivillige energimærker, der gælder for produktet. Dette omfatter bl.a., om produktet er blevet tildelt et EU-miljømærke i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 66/2010.

BILAG IV

Intern produktionskontrol

(Modul A)

1. Intern produktionskontrol er den procedure for overensstemmelsesvurdering, hvor fabrikanten opfylder de i punkt 2, 3 og 4 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at produktet opfylder kravene i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4.

2. Teknisk dokumentation

   Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation. Dokumentationen skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med kravene i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4. Den tekniske dokumentation skal specificere en beskrivelse af de relevante krav og i det omfang det er relevant for vurderingen, af produktets konstruktion, fremstilling og brug. Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

   — en generel beskrivelse af produktet og dets påtænkte anvendelse

   — konstruktions- og produktionstegninger og oversigter over komponenter, delmontager, kredsløb osv.

   — de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og oversigter samt af produktets funktion

   — en liste over de harmoniserede standarder, fælles specifikationer eller andre relevante tekniske specifikationer, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som er anvendt helt eller delvis, samt beskrivelser af de løsninger, der er valgt for at opfylde kravene, når disse harmoniserede standarder ikke er blevet anvendt. I tilfælde af delvis anvendelse af harmoniserede standarder skal den tekniske dokumentation specificere, hvilke dele der er anvendt

   — resultater af udførte projekteringsberegninger, gennemførte undersøgelser osv.

   — resultaterne af de målinger, der er foretaget i forbindelse med kravene til miljøvenligt design, herunder nærmere oplysninger om disse målingers overensstemmelse med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4

   — prøvningsrapporter, og

   — en kopi af de oplysninger, der er givet i overensstemmelse med oplysningskravene i henhold til artikel 7.

3. Fremstilling

   Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, for at det ved fremstillingsprocessen og overvågningen af den sikres, at produktet er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2, og med kravene i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4.

4. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

   Fabrikanten anbringer den krævede overensstemmelsesmærkning på hvert enkelt produkt, som opfylder kravene i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4.

   Fabrikanten udarbejder en skriftlig overensstemmelseserklæring for hver produktmodel i overensstemmelse med artikel 44 og opbevarer den sammen med den tekniske dokumentation, så den i ti år efter, at produktet er blevet bragt i omsætning eller taget i brug, står til rådighed for de kompetente nationale myndigheder. Det skal af overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilket produkt den vedrører.

   Et eksemplar af overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.

5. Bemyndiget repræsentant

   Fabrikantens forpligtelser i henhold til punkt 4 kan opfyldes af den bemyndigede repræsentant på dennes vegne og ansvar, såfremt forpligtelserne er specificeret i fuldmagten.

BILAG V

EU-overensstemmelseserklæring

(jf. artikel 44)

1. Nr … (entydig identifikation af produktet)
2. Navn og adresse på fabrikanten og i givet fald fabrikantens bemyndigede repræsentant
3. Denne EU-overensstemmelseserklæring udstedes på fabrikantens ansvar
4. Erklæringens genstand (beskrivelse af produktet, der er tilstrækkelig til, at det kan identificeres entydigt, og som gør det muligt at spore det. Den kan, hvis det er nødvendigt for identifikationen af produktet, omfatte et billede)
5. Genstanden for den i punkt 4 omhandlede erklæring er i overensstemmelse med denne forordning, den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4 og, hvor det er relevant, anden EU-harmoniseringslovgivning
6. Henvisninger til de relevante harmoniserede standarder eller til de anvendte fælles specifikationer eller henvisninger til andre tekniske specifikationer, som der erklæres overensstemmelse med
7. Hvor det er relevant, det bemyndigede organ … (navn, nummer) har foretaget … (beskrivelse af aktiviteten) og udstedt attesten eller afgørelsen om godkendelse … (nummer)
8. Hvor det er relevant, en henvisning til anden EU-ret om anbringelse af det CE-mærke, der er anbragt
9. Identifikation af den person, der er bemyndiget til at forpligte fabrikanten eller fabrikantens repræsentant, samt vedkommendes underskrift
10. Supplerende oplysninger:

    Underskrevet for og på vegne af:

    (sted og dato):

    (navn, stilling) (underskrift):

BILAG VI

Kriterier for selvreguleringsforanstaltninger

(jf. artikel 21)

Følgende ikkeudtømmende liste over kriterier anvendes til at vurdere selvreguleringsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 21:

1. Fri deltagelse

   Selvreguleringsforanstaltninger skal være åbne for deltagelse af alle erhvervsdrivende, der bringer et produkt, der er omfattet af selvreguleringsforanstaltningen, i omsætning, herunder SMV'er og tredjelandsoperatører, både i forberedelses- og gennemførelsesfasen. Erhvervsdrivende, der agter at indføre en selvreguleringsforanstaltning, bør offentliggøre en meddelelse om, at de agter at gøre det, inden processen med at udvikle foranstaltningen påbegyndes.

2. Bæredygtighed og merværdi

   Selvreguleringsforanstaltninger skal være i overensstemmelse med de politiske mål i denne forordning og skal være i overensstemmelse med de økonomiske og sociale dimensioner af bæredygtig udvikling. Selvreguleringsforanstaltninger skal have en integreret tilgang til beskyttelse af miljøet, forbrugernes interesser, sundhed, livskvalitet og økonomiske interesser.

3. Repræsentativitet

   Industrien og dens tilknyttede sammenslutninger, der deltager i en selvreguleringsforanstaltning, skal repræsentere et stort flertal af den relevante økonomiske sektor i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, første afsnit, litra b). Det skal sikres, at Unionens konkurrenceret overholdes, navnlig artikel 101 i TEUF vedrørende konkurrencebegrænsende aftaler.

4. Kvantitetsbestemte mål og indfasningsmål

   De mål, som underskriverne har fastlagt i deres selvreguleringsforanstaltninger, skal fastsættes i klare, kvantificerbare og utvetydige vendinger med udgangspunkt i et veldefineret udgangspunkt. Hvis selvreguleringsforanstaltningen dækker en lang periode, skal der medtages midlertidige mål. Det skal være muligt at overvåge overholdelsen af målsætninger og delmål på en økonomisk overkommelig og troværdig måde ved hjælp af klare og pålidelige indikatorer.

5. Civilsamfundets inddragelse

   For at sikre gennemsigtighed bør selvreguleringsforanstaltninger offentliggøres, herunder online på et offentligt og frit tilgængeligt websted og via andre elektroniske midler til udbredelse af oplysninger.

   Interessenter, herunder medlemsstater, industrien, miljø-NGO'er og forbrugerorganisationer, skal opfordres til at fremsætte bemærkninger til en selvreguleringsforanstaltning.

6. Kontrol og rapportering

   En uafhængig inspektør skal udvælges og udpeges for at overvåge underskrivernes overholdelse af selvreguleringsforanstaltningen. Selvreguleringsforanstaltningen skal give den uafhængige inspektør beføjelse til at kontrollere overholdelsen af dens krav. Selvreguleringsforanstaltningen skal også fastlægge proceduren for udvælgelse af den uafhængige inspektør og reglerne for at sikre, at inspektøren ikke har nogen interessekonflikter og har de nødvendige færdigheder til at kontrollere overholdelsen af dens krav.

   Hvert år skal hver underskriver indberette alle de oplysninger og data, der er nødvendige for, at den uafhængige inspektør på pålidelig vis kan kontrollere underskriverens overholdelse af selvreguleringsforanstaltningen.

   Den uafhængige inspektør skal udarbejde en overensstemmelsesrapport ved udgangen af hver etårig rapporteringsperiode.

   Hvis en underskriver ikke opfylder kravene i selvreguleringsforanstaltningen, skal vedkommende træffe korrigerende tiltag. Den uafhængige inspektør skal underrette de øvrige underskrivere, der deltager i selvreguleringsforanstaltningen, om en underskrivers manglende overholdelse og om det korrigerende tiltag, som underskriveren agter at træffe.

Den uafhængige inspektør bør tage hensyn til resultaterne af en eventuel markedsovervågningsaktivitet udført af en markedsovervågningsmyndighed, i forbindelse med hvilken der er konstateret manglende overensstemmelse med selvreguleringsforanstaltningskravene, navnlig i overensstemmelsesrapporten, og der skal træffes korrigerende tiltag.

7. Omkostningseffektivitet i forbindelse med forvaltning af en selvreguleringsforanstaltning

Omkostningerne ved at administrere selvreguleringsforanstaltningen, navnlig med hensyn til overvågning, må ikke føre til en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde i forhold til dens mål og andre tilgængelige politiske instrumenter.

BILAG VII

Forbrugerprodukter, som det er forbudt for erhvervsdrivende at destruere

Varekoderne og beskrivelserne er taget fra den kombinerede nomenklatur som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2658/87, og som fastsat i bilag I dertil, i den version, der var gældende den 28. juni 2024.

Varekode	Beskrivelse
1. Beklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande	
4203	Beklædningsgenstande og tilbehør dertil, af læder eller kunstlæder
61	Beklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande, af trikotage
62	Beklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande, undtagen varer af trikotage
6504	Hatte og anden hovedbeklædning, flettede eller fremstillet af bånd eller strimler, uanset materialets art, også forede eller garnerede
6505	Hatte og anden hovedbeklædning, af trikotage eller konfektioneret af blonder, kniplinger, filt eller andet tekstilstof (men ikke i strimler), også forede eller garnerede; hårnet, uanset materialets art, også forede eller garnerede
2. Fodtøj	
6401	Vandtæt fodtøj med ydersål og overdel af gummi eller plast, hvor overdelen ikke er fastgjort til sålen ved syning, nitning, sømning, skruning, stiftning eller lignende
6402	Andet fodtøj med ydersål og overdel af gummi eller plast
6403	Fodtøj med ydersål af gummi, plast, læder eller kunstlæder og overdel af læder
6404	Fodtøj med ydersål af gummi, plast, læder eller kunstlæder og overdel af tekstilmaterialer
6405	Andet fodtøj

BILAG VIII

Sammenligningstabel

Direktiv 2009/125/EF	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 29
Artikel 5	Artikel 44, 45 og 46
Artikel 6	Artikel 3
Artikel 7	Artikel 69, 70 og 71
Artikel 8	Artikel 27 og 43
Artikel 9	Artikel 41
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 38
Artikel 12	Artikel 68
Artikel 13	Artikel 22
Artikel 14	Artikel 7
Artikel 15	Artikel 4 og 5
Artikel 16	Artikel 18
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 19
—	Artikel 24
—	Artikel 28
—	Artikel 30-40
—	Artikel 42
—	Artikel 47-67
—	Artikel 72
Artikel 19	Artikel 73
Artikel 20	Artikel 74
Artikel 21	Artikel 75
Artikel 22	—
Artikel 23	—
Artikel 24	Artikel 79
Artikel 25	Artikel 80
Artikel 26	—
Bilag I	Artikel 5 og 7, bilag I
Bilag II	Bilag II
—	Bilag III

Direktiv 2009/125/EF	Denne forordning
Bilag III	—
Bilag IV	Bilag IV
Bilag V	—
Bilag VI	Bilag V
Bilag VII	Artikel 8
Bilag VIII	Bilag VI
Bilag IX	—
Bilag X	Bilag VIII